

Amoreuse Liedekens

bron

Amoreuse Liedekens. z.p., na 1613

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_amo003amor01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Amoreuse Liedekens Eerste Fragment.

[En by de derde heb ick gheslapen.]

En by de derde heb ick gheslapen.
 Heer schout en trecket u niet an,
 Hy spreekt als een verwesen Man,
 Hy en weet niet wat hy klappet.
 Maer weet gy wat Claes Molenaer sprac
 Als hy op de Leder tradt,
 Met sijn verbonde Ooghen.
 In al Bruynswyck en staet niet een huys
 Daer en gaet een jonge Claes molenaer uyt
 Oft een Vrouwe molenaerinne.
 Claes Molenaer nu laet u klappen staen
 En dede u klappen ghy waert ontgaen
 Maer nu moety ymmers hanghen.

Een oudt Liedeken.

[Confoort, confoort sonder verdrach]

Confoort, confoort sonder verdrach
 Mijn Liefste Boel verborghen,
 Ick segge u vry ten is noch gheen dach
 Ten is noch geenen morghen.
 De Wachter singht sijn dagelijcx Liet,
 Hy can sijn Tonghe wel dwinghen,
 Komt in huys mijn soete Lief
 Wy twee sullen noch gheneucht beginnen.
 Sy leyde hem op haer Borstkens ront
 Daer op so ginck hy legghen rusten,
 Sy seyde schoon Lief mijn weerde mont
 Wat dinghen mach u lusten.
 Sy leyde hem in haer Armkens vry
 Van vreuchde begont Herte 'tontspringhen
 Bedeckt mijn eere dat bidde ick dy
 Bedeckt mijn eere Lief boven alle dinghen.
 Dat bidde ick u Liefste mijn
 De alderliefste suldy blijven,
 Daer twee goe Lievekens vergadert zijn
 Hoe noode laten zy hen verdrijven.
 Waren my Virgilius komste kont
 Den lichten dach soude ick vertrecken,
 Ende mijns Liefs witte Borstekens ront
 Daer mede sal ick vreucht verwecken.
 Eylacen neen ick niet,
 Den dach die komt, ick moet vertrecken,
 Lief van my vliet, Lief van my vliet,
 Dat ons die nijders niet begecken
 Die ons dit Liedeken eerstmael sanck
 Vrou Venus liefde hem seer quelde,
 Hy was geerne op der vreuchde banck

Daer hy hem toe stelde.

Van kort Rozijn.

COrt Rozijn wel lieve Neve
 Ghy zijt seer stout en onvertsaecht
 Ghy sult rijden van stede tot stede
 Van Vlaenderen make ick u Ruwaert.
 Grave van Vlaenderen des doe ic noode
 Ick sie so noode mijn ongevoech,
 Ick leve soo noode by quaden ase
 Want selve hebbe ick goedts ghenoech
 Cort Rozijn u spijtighe woorden
 [En] sullen u niet te goede vergaen,
 [Al] voor dat huys van Repelmonde
 [Sal] ick u doen hebt hoofd af slaen.
 Grave van Vlaend'ren, gy hebt een dochter
 [Si] toont my soo fier ghelaet,
 Daer sal ick noch eenen nacht by slapen
 [Al] sout my namaels wesen quaet.
 De Heer van Vlaender keerde hem omme
 [Hi] was toornich ende onghemoet,
 [Cort] Rozijn ick salt u loonen
 [Desen] toorne die ghy my doet.
 Heere van Vlaenderen ick bid ghenade,
 Den doot hebbe ick niet verdient,
 Het is gheleden een corte wijle
 Dat ick was u beste vriend.
 Cort Rozijn staet achterwaert
 Als de Maeltijt is ghedaen,
 Al voor dat huys van Repelmonde
 Daer salmen u hoofd af slaen.
 Grave van Vlaenderen ick bidde genade
 Voor mijn kint en voor mijn Wijf,
 Voor mijn vrienden ende voor mijn magen,
 Ende voor mijn jonge schoone Lijf.
 Doen de Maeltijt was ghedaen
 Cort Rozijn was daer bereyt,
 Men ginck hem alder sijn hoofd afslaen,
 Het koste hem al sijn suyverheyt.
 Fier ghelaet van schoone Vrouwen
 Heeft menigen Man in dolen ghebrocht,
 Dat machmen aen cort Rozijn aenschouwen
 Het heeft hem sijnen hals ghekost.
 Grave van Vlaenderen ghy zijt een Heere,
 Ghy gaet Cort Rozijn nu dooden,
 Het sal noch haestelijck weder keeren

Dat ghy dat soudt doen seer nooden.
 Het gheschiede op sinte Laurens dach
 Des morghens vroeck by tijden,
 Dat de Coninck van Enghelant
 Op Vlaenderen wilde strijden.
 Alsser den dach ten avont quam
 Haer en was niet bat te moede,
 Dan of Vlaenderlandt waer mijn,
 Ende Brughe laghe in roode kolen.
 Wy willen gaen bidden Godt den Heer
 Ende Maria die Gods Moeder was
 Voor cort Rosijn den schoonen Man
 Want hy den doot ontschuldich was.

Een oudt Liedeken.

[Den tijdt is hier]

*D*En tijdt is hier
 Datmen sal vrolijck wesen,
 Want in elck Quartier
 De Mey seer lustich staet,
 Sonder dangier
 Can Venus ons genesen,
 Met Cupido fier
 Die sal ons geven raet
 Om te verstooren des nijders tonghen quaet
 Want sy benijden // seer
 Dat eymandt sou verblijden // meer
 Selfs sy bezijden // eer
 Vallen al in misdaet.
 Wy zijnse quijt
 Die ons hier deden smerte
 Dus wy met jolijt
 Brengen den Mey pleysant,
 Met appetijt
 Gebruyckt elck vreucht int herte
 Om dat haet en nijt, soo vast leyt inde bant
 Soo wort die Alderliefste,
 Den Laurier gheplant,
 Noyt reynder liefde // soet
 Priamus Thisbe briefde // vroet
 'Twelck hem door griefde // 'tbloet
 Doen hyse niet en vant.
 Hier woont de schoon
 Laet ons de Mey hier draghen
 Selfs in persoon
 Als Minnaers toe behooren,
 Oft sy ydoon

Schiep inden Mey behaghen
 Veel vreucht ten loon,
 Krijgen wy door haer woort,
 Want haer soete spraecke
 Die gaf ons nu confoort,
 Als sy nu 'tonsluyten // plach
 Den geest in swaerder muyten // lach
 Daermen uyt spruyten // sach
 Reyn liefde met soet accoort.
 Princen eerbaer
 Liefde bracht ons te vooren
 Dies wy sonder vaer
 Vielen dus slecht gesint,
 Om dat alle laer
 Die Mey doet vreucht oorboren
 Metter consten snaer
 Met hem diese bemint,
 Soo hebben wy door desen
 Geweest der konsten vrient,
 Sonder arghe listen // vry
 Soo zijn wy Catharnisten // bly
 Danckelijck neemt artisten, ghy
 Van ons liefde verwint.

Een oudt Liedeken.

[De Mey die wil ons brengen]

DE Mey die wil ons bringen
 En schencken die koele Wijn,
 Met lusten willen wy singhen
 En loven Ionc-vroukens fijn,
 En breyen van Peerlen een Krancelijn,
 Dat willen wy schencken de schoone jonckvrouwen
 Dat sy behouden den prijs.
 Dat zijn Lelien ende Roosen,
 Ende ander Bloemkens goet,
 Fioletten ende Tyteloosen
 Die anders van verwe zijn,
 Daer en boven bloeyt ons de edele Mey,
 Al boven des Meys virtuyten
 Prijse ick Ionck-vroukens fijn.
 Stont daer een dooren van Elpen been,
 Daer toe een Boomgaert schoon,
 Een Tempel van Karbonckel-steen
 Daer beneven een gulden Kroon,
 Ende elcke een Krystal,
 Nochtans prijse ick schoone Vrouwen
 Dien prijse ick boven al.
 Mijn Vader wilde mijn schelden

Grijs grau was hem zijn Baert,
 De Mey wilden hy op helden
 Al boven Ionc-vrouwen aert,
 O Vader ghy zijter van ouderdom grijs,
 Vergangen is u dat minne spel,
 Geeft ghy den Mey den prijs.

Och Soone liefste Soone mijn
 Gevanghen soo salstu zijn,
 Prijst ghy de schoone vrouwen
 Al boven den edelen wijn,
 Daer toe komt my te hulpe keele Mey,
 Ick sal u gants verwinnen
 Met alsoo menigerley.

Als ons die winter is verganghen
 Daer nae comt ons de Mey,
 De Voghelen singhen schoone
 Haer tale is menigerley,
 Waerlijcken staet mijn lief in mijn ghedacht
 Schoone Ionc-vrouwen salmen minnen
 By daghe en ooc by nacht.

Prince dit Liedeken is ter eeren
 Van alle Ionck-vrouwen fijn,
 Laet ons haer lof vermeerden
 Die van herten amoreus zijn,
 Haer mondelijn als een Kristal,
 Sy maeckt soo menich jonck herteken
 Vrolijk, om datmense prijsen sal.

Een oudt Liedeken, Van die vrou van Lutzenborch.

Die my te drincken gave
 Ick songe hem een nieuwe liet
 Al van mijn vrouwe van Lutzenborch
 Hoe sy haren Lantsheer verriet.

Sy dede een Briefken schryven
 Soo verre in Gulicker-landt
 Tot Frederick haren boele
 Dat hy soude komen int lant.

Hy sprack tot zijnen Knape
 Nu sadelt my mijn Paert
 Tot Lutzenborch wil ick rijden
 Het is my wel rydens waert.

Als hy te Lutzenborch binnen quam
 Al voor dat hooge huys,
 Daer lach die valsche vrouwe
 Tot haerder Tinnen uyt.

Hy sprack God groet u Vrouwe
 God gheve u goeden dach
 Waer is mijn Heer van Lutzenborch
 Die ick te denen plach.

Ick en derft u niet seggen
 Ick wil u niet verraen,
 Hy is heden morghen
 Met zijn honden uyt Iaghen ghegaen.

Hy reedt noch heden morghen
 Al in dat soete dal
 Daer lach die Edel Heere
 Met zijnen Hondekens al.

Hy sprack tot zijnen Knape
 Nu sadelt my mijn Paert,
 Ten dale wil ick rijden
 Het is mijn wel rijdens waert.

Als hy inder jachten quam
 Al in dat soete dal,
 Daer lach die Edel Heere
 Met zijnen Hondekens al.

Hy sprack Godt groet u Heere
 God gheve u goeden dach,
 Ghy en sult niet langher leven
 Dan desen halven dach.

Sal ick niet langer leven
 Dan desen halven dach
 Soo mach ick wel beclaghen
 Dat ick oyt mijn Vrou aensach.

Hy sprack tot zijnen Knape
 Spant uwen Boghe goet,
 En schiet mijn Heer van Lutsenborch
 In sijns herten bloet.

Waerom soude ick hem schieten
 Waerom soude ick hem slaen,
 Ick hebbe wel seven Iaren
 Tot zijner Tafel ghegaen.

Hebdy wel seven Iaren
 Tot zijner Tafel ghegaen,
 Soo en dorfdy hem niet schieten
 Noch niet ter doot toe slaen.

Hy tooch uyt zijnder Scheyden
 Een Mes van stale goet,
 Hy stack mijn Heer van Lutsenborch
 In sijns herten Bloet.

Hy sprack tot zijnen Knape
 Nu sadelt my mijn Paert,

Tot Lutsenborch moet ick rijden
 Het is my wel rijdens waert.

Als hy te Lutsenborch binnen quam
 Al voor dat hooghe Huys,
 Daer quam de valsche Vrouwe
 Van haerder Tinnen uyt.

Vrou God zeghen u vrouwe
 God gheve u goeden dagh
 Uwen wille is bedreven
 V verradenis is volbraecht

Is mijnen wil bedreven
 Hebdy mijn sin volbracht,
 Soo doet mijn sulck een teken
 Dat ick daer aen gelooven mach.

Hy stack uyt sijnder Scheyden
 Een sweert van bloede was root,
 Siet daer ghy valsche vrouwe
 Ws edel lants-heeren doot.

Sy track van haren halse
 Van Peerlen een Krancelijn,
 Hout daer mijn liefste Boele
 Daer is de trouwe van mijn.

V trouwe en wil ick niet
 Ick en wilse niet ontfaen,
 Ghy mocht my oock verraen
 Ghelijck ghy uwen Lantsheere hebt gedaen

Hy trock uyt zijnder Mouwen
 Een Zijden snoerken fijn,
 Hout daer ghy valsche Vrouwe
 Ghy sulter by bedrogen zijn.

Te Lutsenborch om de Mueren
 Daer loopt een water klaer,
 Daer is mijn vrou van Lutsenborch
 Int heymelijck end' openbaer.

Een oudt Liedeken.

[Den mey moet wech nae Somers saysoen]

*D*En mey moet wech nae Somers saysoen,
 Den Winter is ons voor oogen,
 Ghy minnaers komt helpen ende by standt doen,
 Eer sy brandich verdrogen
 Door des Winters virtuyt
 Gheen kruydeken spruyt
 Voor Bloemkens groeyen Biesen
 Het doet knie dick sneeuwen en vriesen:

Van sanghe so zijn de Vogelkens gespent
 Ende seer treurichlijck ghedoken
 Den Vorst der velden jeucht doot *ende* schent
 Die Sonne staet int beloken,
 Voor't koel douwich rosier
 Prijsmen dan een goet vyer
 Den Heert valt u te kleene
 Die Velden staen alleene.

Die bonte Kreyen zijn allene int Veldt
 Als sy wel moghen souden,
 De een blaest d'ander klippertant
 Ende zijn blaeu van couden,
 Ghy Liefkens twee en twee
 Meught deur de koude Snee
 Te Velden nemen u ganghen,
 Ende daer snot-vincken vanghen.

Amoreuslijck sijnde vergadert dan
 Tmoet alle vreucht oorbooren,
 Met niet meer volcx dan Man en Wijf
 Meucht ghy ons majoleren,
 Ende nae des Winters aert
 Meerts Bier of Waghe baert
 Met een poperken bestroyen
 'Tverfraeyt Ziel en Lijf int poyen

Een Eyken te suypen dat hooghe leyt
 Gheeft een natuerlijck leusen,
 Al ist dat buyten haghelt, regent of weyt
 Dat doet de kaexkens bleusen,
 Al is de Winter stranck
 Haer nachten die zijn lanck
 Om vrolijck ter rijcke
 Het is Hemelrijcke.

Princesse Vroukens, seer aerdich gepluckt
 Komt met u Lief te baene,
 Die Sterrekens staen quinckeren inde Lucht
 Seer claer soo blinckt de Mane,
 Singht, klinckt, jockt ende speelt
 In dient u verveelt
 Kondy u niet verwarmen
 Vliecht in ws Liefkens armen.

Een oudt Liedeken.

[Den lustelijcken mey is nu inden tijdt.]

*D*En lustelijcken Mey is nu inden tijdt
 Met zijnen groenen bladen.
 Int lieflijck aenschouwen, ghy die
 Venus Dienaer zijt.

[Seven Iaer heb ickt gheploghen]

Seven Iaer heb ickt gheploghen
 Om te vercrijgen een gestadich Wijf
 Ick hebt gheleden naer mijn vermoghen
 En suldy niet ontfermen mijn jonge Lijf,
 Ick en was niet van goeder herten vro, etc.
 Van goeder herten alsoo vro
 My waer leet misquam u yet.
 Ick siese gaen voor mijn ooghen
 Die my aen doet dit grief,
 Och seer qualijck kan ickt ghedooghen
 Dat een ander heeft mijn Lief,
 Ick en was niet van goeder herten vro, etc.
 Van goeder herten alsoo vro
 My waer leet misquam u yet.

Een oudt Liedeken.

[Een Venus dier]

EEn Venus dier
 Hout my in haer bestier
 Gheen schoonder is daer ghebooren,
 Haer Amoreusheyf fier
 Brenght my in swaer dangier
 Mijn sinnen hebben haer verkooren,
 Als Aurora sietmen haer vertoghen,
 Gelijck als den Gout-draet
 Is haer hayrken delicaet
 Diamantich zijn haer Ooghen.
 Als Venus Amoreus
 En Pallas gratieus,
 En Iuno can sy haer vercierren
 Eerbaer en heus
 Seer familieus,
 Als Diana zijn haer manieren
 Eloquent is sy ter spraken,
 Root als een Robijn
 Haer Lipkens fijn
 Sang vijn zijn haer kaecken.
 Voorsichtigh ende wijs
 Met een goet advijs
 Soo is mijn Lieveken verheven,
 Noch is haer den prijs
 Dat bloeyende rijs
 Van Sesto toegheschreven,
 Eerbaer zijn haer versetten,
 Ghelijck een Albast
 Zijn haer tandekens ghepast
 Haer Asem rieckt als Violetten.

Noch heeft sy voorwaer
 Een lichaem dat is klaer
 Deel witter als den Sneeu deurvloghen,
 Ick en weet aen haer,
 Toch gheen maer
 Venus Borsten heeft sy gesoghen,
 Haer tonghe spreeckt Rethorijcken,
 Tot lachen staet haer mont,
 Met haer borstkens ront,
 Haer keelken singht musijcke.
 Prince vaeleyant
 Als Helena playsant
 Soo is mijn Lieveken van leden,
 Door haerder Liefden brant
 Ende seer abundant
 Heeft Cupido mijn bestreden,
 Sal ickse moeten derven
 Als Leander certeyn,
 Om Hero reyn
 Sal ickt moeten besterven.

Een out Liedeken.

[Een Boer-man had een domme sin]

*Een Boer-man had een domme sin,
 Daer op schafte hy zijn ghewin
 Het voer een boer uyt meyen,
 Hy brocht zijn Heer een Voeder Houts
 Sijnder Vrouwe een koele Meye.*
 Die Boer al op de Hove tradt
 Die Vrouwe op hoogher Tinnen lach
 Sy lach op hoogher zale,
 Mocht ick een korte wijl by u zijn,
 Ick gawe daerom mijn ros mijn waghén.
 Die vrouwe die reden soo haest vernam
 Sy liet den Boerman komen an
 Soo heymelijck al stille,
 Al in een duyster Kamerken
 Daer deden sy twee haren wille.
 Doen hy zijn willeken hadde ghedaen,
 Den Boer moest vander Tinnen gaen
 Ende bestont te klaghen,
 Ick segghe u dat d'een is ghelijck d'ander
 My rout mijn Ros mijn Waghén.
 Mijn Heer quam uyter jacht gereen
 Hy hoorde den Boer-man klaghen certeen
 Ghy seght dat het een is als het ander,
 Hy sprack Boer-man seght my de reen
 En wilt de waerheyt mijn saghen.

Die Boer had schier een leughen bedocht
 Ick had een voeder houts ghebrocht
 Ende daer was een krom hout onder,
 Ick segh u dattet een als d'ander brant
 Als het by't vyer kan komen.

Hierom was u Vrou soo gram
 Dat sy mijn Ros mijn Waghen nam
 Om sulcken kleynen schulde,
 Ick bid u lieve Heere mijn,
 Verwerft mijnder Vrouwen haer hulde.

De Heer ginc voor zijnder Vrouwen staen
 Wat heeft desen armen Boer misdaen
 Schaemt ghy u niet der sonden,
 Geeft hem zijn Ros zijn Waghen weder
 Laet hem varen tot zijne Kinderen.

Vaert heneen, vaert heenen goet Boere mijn
 Dat eerste sal u vergeven zijn
 Vaert heenen dijner straten,
 En komt doch weder als ghy meucht
 Breught ons dat krom-hont vaken.

Een oudt Liedeken.

[Een Venus dierken heb ick uytverkoren]

*E*En Venus dierken heb ick uytverkoren
 Gheen schoonder en weet ick nu terstont
 Om haer soo wil ick vreucht oorbooren
 Int aensien van haren lachende mont,
 Haer keelken wit, haer Borstkens ront,
 Maken mijn vrolijck van sinne,
 Schoonder en was noyt van Moeder ghebooren
 'Tis recht dat ickse beminne.

Ghelijck Gout is haer Hayr van coleure,
 Twee Bochskens ter amoreusheyt snel,
 Twee Borstkens ront van natuere,
 Soo heeft mijn Liefken dat weet ick wel,
 Sedich van gheeste ende niet rebel,
 Sy is mijn hert een Keyserinne,
 Ick en weet ter werelt geen liever creature
 Tis recht dat ickse beminne.

Noch heeft sy een hoochmoedige koragie
 Ende daer toe een fiere ganck,
 Int triumpheeren bedrijft sy ragie
 Ick en hoorde mijn dagen noyt soeter sanck,
 Als sy bedrijft met haer voys gheklanck,
 Het dunckt mijn peur een Goddinne,
 Ghefatsoeneert is sy al sy een imagie
 'Tis recht dat ickse beminne.

Ic en kan vergeten mijns liefs maniere,

Haer vriendelijck wesen, haer fier ghelaet,
 Krijgh ick geen en troost tot haer bestieren
 Soo wert mijn hert heel desperaet,
 Mocht ick met haer mijn troost mijn toeverlaet,
 Soo waer ick blijde van sinne
 Vreucht en solaes soude ick hanteren
 'tIs recht dat ickse beminne.

Princesse goet, die mijn vreuchde doet breken,
 Al moght ick hebben van Goude swaer
 'tGewichte van u ick en sal van u niet scheden
 Ghy blijft mijn liefste wederpaer,
 Want aen u Liefken weet ick geen en maer,
 Dan alle vreucht aen u ghewinne
 Haer wesen reyn en mach my niet verleden
 't Is recht dat ickse beminne.

Een oudt Liedeken.

[Een Out man sprack een meysken an]

*E*En Out man sprack een meysken an,
 Schoon lief wildy beteren mijn verdriet
 Neen ick, seyde sy lieve Ian
 Van uwen Bier en dorst my niet,
 'tIs beter dat ghy van my vliet
 Ghy doet doch al verlooren pijn
 Mijn Boelken moet een Ionck-man zijn.

Schoon Liefken ic soude my garen paren
 Waert u belieft en nu ter tijt,
 Spreeckt een oudt Quene van 't seventich Iaren
 Out ende verrompelt als ghy zijt,
 Aen u en is doch gheen profijt
 Ghy en tapt niet dan verschaelde Wijn
 Mijn Boelken moet een Ionck-man zijn.

O weerde suyver jeucht
 Hert en sin hanghet al aen dy,
 Stelt u te vreden oft ghy meucht,
 Wy en dienen niet te samen, ick ende ghy,
 Out en versleten dunckt ghy my
 Wat sout ghy schrijven in mijn Francijn,
 Mijn Boelken moet een Ionck-man zijn.

Schoon Lief wilt doch doen mijn advijs
 Soo sal ick u maken van goede rijck,
 Een Ionck-man staet bat in mijn verdriet
 Ghelijck soeckt altijt zijn ghelijck,
 Wat sout ghy deuchen op eenen tijt
 Dan droncken te drincken als een Swijn,

Ick mach wel klaghen mijn verdriet
 Ick minne ende en worde niet ghemint,
 Nu zwijcht seyde sy Leure-faes
 Vrijt elders daer ghy troost ghewint,
 Ick hebbe bemint een Ionghelingh
 Mijn Herte verblijft in zijn Aenschijn
 Mijn Boelken moet een Iongh-man zijn.

Een out Liedeken.

[En ist niet wel ghekermt gheklaecht]

EN ist niet wel ghekermt gheklaecht
 Ons proper Dochter in is *geen* maecht,
 Men doeter niet dan schreyen,
 Sy was niet gherust voor sy Kindt draecht
 Vande Hoender Vlaeykens was sy vertsaecht.
 Sy en wilde niet langer beyen,
 Sy sit geerne ghesetelt by
 Neffens den Man
 Als nu als dan
 Sy plach te segghen ghy bevetelt my,
 Nu seyt sy niet dan ketelt my
 Ick en hebber maer een baeyken an.
 Als de Moeder dat vernam
 Sy waechde haer met moede gram
 Hoe dorst ghyt avontueren,
 Moerken als ick al op de steygher klam
 In beyde zijn Armkens dat hy my nam
 En ick liet al ghebeuren
 Hy viel te my seer milde // fijn
 Zijt sonder vaer
 Maeckt gheen misbaer
 Wat hy my dede de gilde // mijn
 Deerdet my mocht ick stille // zijn
 Ten schilde mijn Moexken niet een haer.
 Princesse Moexken maeckt eenen geest,
 Al staet mijn Buycxken op den leest
 Wy sullen oock vreucht bedrijven,
 Waer door zijdy soo bevreest
 Die Wereldt moet zijn vermeest
 Gheen Maecht en wilde ick blijven
 Laet uwen rouwe dus varen snel
 Zijt doch content
 Hier mede een ent
 Al en mocht ghy die Werelt niet vermeederen
 Laet ons doch bedrijven sulcken speel
 Mijn soete Lief ende ick seer excellent.

Een Oudt Liedeken.**[Een Ridder en een Meysken jonck]**

EEn Ridder en een Meysken jonck
 Op een Revierken dat sy saten,
 Hoe stille dat het water stondt
 Als sy van goeder minnen spraken.

Och seght my stout Ridder goet
 Ick soude soo gaerne weten,
 Waerom dattet Water soo stille staet
 Als wy van goeder minnen spreken.

Dattet Water soo stille staet
 Dat en gheeft my jae gheen vreemde,
 Ick hebbe soo menighe jonghe Maecht
 Ghebrocht in swaer ellende.

Hebdy soo menighen jonghe Maecht
 Ghebrocht in swaer ellende,
 Wacht u, wacht u, stout Ridder goet
 Dat u God niet en schende.

Ick weet noch een soo hooghen Bergh
 Boven alle Berghen is hy hooghe,
 Die sal ick noch in dalen brenghen
 Daerom is dat ick pooge.

Suldy mijn Vaders hooghen Bergh
 Tot eenen dale brenghen,
 Ick saghe u veel liever stout Ridder goet
 By uwer Keelen hanghen.

Ick hadde noch veel liever
 Dat u die Sonne beschene
 Al onder 'thol van uwen voeten
 Den bast al om u keele.

Dat meysken was jonck *ende* daer toe dom
 Zy en wist niet wat sy seyde,
 Doen sy in haer Liefs armen lach,
 Doen was den Berch ter neder.

Och seght my soet Meysken jonck
 Is nu mijn Keele ghehangen,
 Nu is ws Vaders hooghen Bergh,
 In eenen dale verganghen.

Och doen dat Meysken gewaer wert
 Dat sy een Kindeken bleef draghen,
 Zy ginck al voor den Ridder staen
 Zy badt al om ghenade.

Genade sprack sy stout Ridder fijn
 Ghenade mijnen lijve,
 Ick was een goet Maechdekijn
 Nu moet ick met uwen Kinde blyven.

Wat ghenade soude ick u doen

Ghy zijt geen Keyserinne,
 Ick mocht u mijn Schiltknecht gheven
 Kost ick hem daer toe brenghen.

Uwen Schiltknecht en wil ick niet
 Hy is my veel te snoode,
 Al is mijn hooghen Berch ter neder
 Ick hoop ghy sult hem noch wel hooghen.

Dat Meysken hadde een Broeder stout,
 Hy was haer goet en getrouwe,
 Als hy haer dede wel int aenschijn
 Hy beweest oock al metter trouwen.

Och doen de Broeder ghewaere wert
 Dat sy een kindeken bleef draghen,
 Hy ginck al voor den Ridder staen
 Hy badt hem mede om ghenaden.

God groet u seyde hy stout Ridder vry
 Stout Ridder vry van waerden,
 Och die met uwen Kinde was bevaen
 Die leyt hier doot ter aerden.

Och is sy doot dat schoone Wjff,
 Die over schoone die ick beminne,
 Soo en sal ick nu noch nimmermeer
 Mijn grauwen Ros berijden.

Haelt mijn spere ende oock mijn Schilt
 Mijn Zweet al aen mijn zijde,
 Ick wil gaen rijden selve daer
 Men vint der valsche bode veele.

Och doen hy op der heyden quam
 Hy hoorde de Klocken klincken,
 Hy hoorde wel aen der Klocken klanck
 Dat sy inder aerde moeste sincken.

Hy nam zijnen bruynen Schilt
 Hy worp hem opter aerden,
 Light daer light daer goet bruynen Schilt
 Van my en suldy niet ghedraghen werden.

Heft op uwen bruynen Schilt
 Hanghet hem onder u zijde,
 Al waer u Vader ende Moeder doot
 Den rou moet ghy lijden.

Al waer mijn Vader ende Moeder doot
 Ende mijn Broeders alle vijfve,
 Zoo en waer die rouwe niet alsoo groot
 Als hy is van dese schoone Wijve.

Doen hy op dat Kerck-hof quam
 Hy hoorde die Papen singhen,
 Hy hoorde wel ander Papen sanck

Dat sy Vigilien songhen.

Doen hy inde kercken tradt
Hy sach sijn Liefste staen in de bare,
Gedeckt met een baren-kleedt
Recht oft sy nu doot ware.

Hy hief op dat baren-kleedt
Hy sach haer kleyn Vingerken roeren,
Och doen loech haer rooden mont
Doen sy den Ridder voelde.

Staet op staet op mijn soete Lief
Wel overschoone Ionck-vrouwe,
Ick en sal u nu noch nimmermeer
Doen so grooten ontrouwe.

Wel op wel op mijn soete Lief
Mijn over schoone Ionck-vrouwe,
Al waert mijn Vader en Moeder leet,
Soo sal ick u tot eenen Wijve trouwen.

Al waert mijn Vader ende Moeder leet,
Ende mijn Broeders alle vyve,
Soo sal ick u houden tot mijn Bruyt
Ende trouwen tot een Wijve.

Een out Liedeken **[Een Amoreuse fiere ghelaet]**

Op de Wijse, van Lyon.

*E*En Amoreuse fiere ghelaet
Heeft mijn jonck herteken doorwondt
Geeft sy my geenen raet
Ick sterve in korter stont,
Haer Amoreuse ghesichte
Haer lieffelijcken rooder mondt
Haest u ghy Venus Nichte
Maeckt uwen dienaer ghesont.

Boven Iuno ghepresen
Staet ghy int herte geprent,
Mocht ick u dienaer wesen
Als ick ben in absent,
Schoon lief wilt u verneeren
Reyn Bloemken seer excellent,
Laet ons te samen boeleeren
Ontfanght my in u Konvent.

O weerde soete lieveken
Komt voor u Vensterken staen,
Ontfanght van my dit Brieveken
Daer in suldy vinden staen,
Mijn jonste en eerbaerheden
Reyn Edel Vrouwelijk graen,
Wilt doch in danckbaerheden

V schamel dienaer ontfanen.

Ick hoorde de Nachtegael singhen
 Ende ick hoorde hem maken groot gheclach
 Ick en kan my niet bedwinghen,
 Ick verwonder my wattet wesen mach,
 Mijn hemdeken wil ick aenschieten
 En mijn Vensterken open doen,
 Hoe sout my moghen verdrieten
 Die Mey staet lustich en groen.

Dat schoon kint heeft uyt ghekeken
 Die maen scheen licht en klaer,
 Haer lief quam daer ghestreken
 En sprack minlijck teghen haer,
 Met Pijpen en Tamboeren
 Dede hy haer een Amoreus ghelaet,
 Die liefde stont te roeren
 In dit schoone Kint delicaet.

In een Prieel met Roosen
 Dat daer beneden stondt,
 Daer hebben sy een lange poose
 Gaen spreken Mont al teghen Mont,
 Zy hebben gaen domineren
 En Venus bant ontdae
 Daer ginghen zy in studeren,
 Elck was met minne bevaen.

met alsoo scherpe sinnen
 Soo waer zy noch beraen,
 Dat Edel tresoor van minnen
 Dat hebben sy 't samen ontdaen,
 Haer lieder herte heeft haer ontsoncken
 Door der minnen durst
 Sy hebben malcander gheschoncken
 Een ghebodt der Amoreusen lust.

Oorlof edel Kersouwe
 Wel rieckende Roosemerijn,
 Schoon lief blijft my altijd ghetrouwe
 Mijnder herten Medecijn,
 Want ick nu moet henen varen
 Al doet mijnder herten pijn,
 Godt wil u in deuchden sparen,
 Als ick van u moet zijn.

Een oudt Liedeken, [Een Vrouwen heb ick met herten bemint]

Op de wijze: Ick weet een Vrouwen Amoreus.

*E*En Vrouwen heb ick met herten bemint
 Gheen schoonder en mach daer wesen,

Ick weet wel dat sy my niet en kent
 In mijn hert staet sy ghepresen,
 Mocht ick eens komen in haer present
 Dat ickse mocht toe spreken,
 Maer neen ick niet, sy is soo jent,
 Seer excelent, dat sal aen haer gebreken.

Van Leden is sy soo wel ghemaect,
 Ick en weetse by niemandt te ghelijcken,
 Als by helena die daer worden ontschaect
 Aluyt dat lant van Griecken,
 Van een Ionghelinck gheheten Parijs
 Van Troyen was hy ghebooren,
 Sy was seer fier ende daer toe wijs
 Sy voerde den prijs
 Boven alle Vrouwen uytverkooren.

Troilus liefde was noyt soo groot
 Dat mercke ick wel aende mijne,
 Die om Bresida sterda sterf den doot
 Met druckighe pijn,
 Soo heeft sy mede mijn hert door-wont,
 Door-schoten met Venus stralen
 Mocht ick eens kussen haer rooder mont
 Ick waer ghenesen al te male.

Van leden is sy soo wel ghestelt,
 Als Medea die wonder wrachte,
 Sy hadde 't Gulde Vlies in haer ghewelt
 Iason haer tot schande brachte,
 Hy lietse blijven in swaer torment
 De fleur boven alle Vrouwen,
 Hy creech zijn wille hoort dit bediet
 Hy sterf van grooten rouwen.

Eer ick schoon lief soo soude zijn
 Ick liet my liever ontlijven,
 Om u lijde ick soo groote pijn,
 Eer ick u soude laten blijven,
 Ghelijck Piramus de Ionghelinck expaert
 Woud' ick daer liever om sterven
 Die Thisbe de Bloeme seer waert,
 Met sijn eyghen Swaert,
 Sijn herte ginck hy door kerven.

Ick bidde schoon lief dat ghy om my peynst,
 Wilt my eens staen ter spraecke,
 Ick draghe mijn liefde seer onbeveynst

Dat segh ick u by sware saecken,
 Laet my eens troost van u ontfaen
 Oft anders sterve ick van pijn,
 Ick ben met uwer minnen bevaen,
 Dat heeft gedaen u lieflijck claer aenschijne
 Om u soo wil ick waghen mijn Lijf
 Als Hercules den Ridder boude,
 Die door Hesioene dat schoone Wijf
 Sijn leven heeft behouden,
 Hy versloech het Monster dat felle Beest
 Dat haer soude hebben ghegeten
 Het quam uytter Zee met groot Tempeest
 alsoo men leest,
 Twelck hy heeft doot ghesmeten.

Prince.

Balthaser noyt sulcke liefde droech
 Op Leander vol suyverheden,
 Al wast dat hy twee Reusen doot sloech
 Ende oock twee Leeuwen mede,
 Hy wan zijn lief met grooter kracht,
 Die Soudaen hadse hem benomen,
 Al van twee Reusen wordt sy bewacht
 Dach ende nacht.
 Datter niemant by soude comen.

**Een out Liedeken,
 [Een Meysken op een Revierken sat]**

Op de wijze: Alst begint.

EEn Meysken op een Revierken sat
 Soo schoon sy was,
 Sy sat en verbeyde haer soete lief
 Int groene gras.
 Sy sach een Scheepken comen zeylen
 Soo diep in Zee,
 Haer hertken verheuchde van binnen so seer
 Sy en treurde niet meer.
 Och Schipper seyde sy Schipper mijn
 Waer wiltu zijn,
 Ick wou dat ick waer te Lonnen aen 'tlant
 In die coele Wijn.
 Dat Meysken is in dat Scheepken getreden
 Fris wel ghemoet,
 Och Schipper ick heb den honger so groot,
 Hebt ghyer gheen broot.
 Bier en Broot heb icker ghenoech
 Tot dijner behoef,

Een Beddeken om te slapen soete Lief
 Comt inden Roef,
 Sy seyde so menighen nacht en dach
 Soo diep in Zee,
 Tot dat sy quamen te Londen aent Lant
 Aen die schoone Stee.
 Sy zijn te Londen aent Lant ghetreden
 Al inde Wijn,
 Haer Vader en Moeder deden haer soecken
 Waer machse zijn.
 Haer Vrienden en Maghen deden haer schelden
 Om eenen Man,
 Al ben ick een Schipper sijn Vrouwen gheworden,
 Wat leyter an.

Een out Liedeken, [Een aerdich Vrouwen heeft my bedrogen]

Op de wijze: Vande blauwe Schuyt: Of danckt God den Heere.

*E*En aerdich Vrouwen heeft my bedrogen
 Daer ick op was vergeckt,
 Haer smekende woorden zijn al gelogen,
 Dat vinde ick nu perfeckt.
 Sy is my doortreckt
 Te dobbelt oock van gronde,
 Dus keer ick my van haer,
 Sy payter so veel met haren valschen monde,
 Ick en achtse niet een hayr.
 Ghesellekens wilt u sinnekens keeren
 Van sulcken schoon samblant,
 Want zy sal u pluycken en Minne leeren
 Ia hebdijs wel in die hant,
 Daer of heb ick verstant
 Gaet Vlaenderen heel int ronde,
 Gheen Wijf soo wanckelbaer,
 Sy payter soo veel met haren valschen monde
 Ick en achtse niet een hayr.
 Nu laet ick een ander zijn goet verquisten,
 Van sinne jonck en mal,
 Want syder met haerder subtijlder listen
 V seer wel plucken sal,
 Ende vallen eenen val,
 Dits dagelijcx bevonden
 Met haer, nu hier nu daer
 Zy payter so veel met haren valschen monde,
 Ick en achtse niet een hayr.

Wat heb ick met haer al tijts versleten
 Ick en spaerde Gelt noch goet,
 Nu ben ick vanden back ghebeten
 Ick en weet niet wiet my doet
 Te hooren haer fakonde,
 Dat segghe ick voorwaer
 Zy payter so veel met haer valschen monde
 Ick en achtse niet een hayr.

Ionckvrouwe ghy laet nu voor u knielen
 Ghy zijt daer door bekent,
 Al in een Rosbaer met drie Wielen
 Sult ghy nemen u ent,
 En ick triumpheren jent,
 Als ghy tot allen stonden
 Sult sitten in lijden swaer
 Zy payter so veel met haer valschen monde
 Ick en achtse niet en hayr.

Adieu ghy waert mijn Princesse
 Met uwen Sneeu witte Keel,
 Adieu ghy paeyster wel vijfde of sesse
 Mest Hannen en Wuyten wel,
 Adieu mijn dubbelt vel
 Dies keer ick van u omme
 Dus ick en vraech nergens naer,
 Zy paeyster so veel met haer valschen monde
 Ick en achtse niet een hayr.

Een oudt Liedeken, [Eylaes ick lijde soo groote pijn]

Op de wijze: Almangie de spiets.

EYlaes ick lijde soo groote pijn
 Hoe sou ick het connen ghedoghen,
 Want die Alderliefste mijn
 Die heeft my verschoven,
 Want ick om haer liefd soet
 Heb verlooren sin en moet.

Draecht u pijn lijtsaemheyt
 Wacht u noch op een beter ure,
 Al schijnt sy u te zijn seer wreet
 Ick hoop ten sal niet eeuwich dueren
 Gaet altijd in liefde voort
 Ghy sult worden eens verhoort.

Waert mijn dienst haer aenghenaem
 Soo woude ick eens verblijden,
 Maer eylacy 't is al ghedaen
 Wat ick doe sy is partije,
 Want ick om haer Liefde soet

Heb verlooren sin en moet.

Die dienst die ghyse doet
 Laet u die niet berouwen,
 Want het sal u al int goet
 Geloont worden met trouwen,
 Gaet altijd in Liefde voort.
 Ghy sult worden eens verhoort.

Want sy een ander in haer harte
 Boven my heeft uytvercooren,
 Daerom sterve ick van smerte
 Och en was ick noyt ghebooren,
 Want ick om haer Liefde soet
 Heb verlooren sin en moet

Laet varen al u fanteseeren
 Alle u droefheyt wilt verteeren,
 Ick seght certeyn niemant int begeeren,
 Staet int hert dus weest te vreen,
 Gaet altijd in Liefde voort
 Ghy sult worden eens verhoort.

Die wreetheyt die is soo groot
 Dat sy my wil begheven,
 Daerom staet my by o doot
 Want sy my nu heeft verdreven
 Want ick om haer liefde soet
 Heb verlooren sin en moet.

Achtet doch voor geen wreetheyt
 Dat ghy my moet derven,
 Ghy en zijt toch niet ontseyt
 Waerom roept ghy dan om sterven
 Gaet altijd in liefden voort.
 Ghy sult worden eens verhoort.

Ist niet van natueren fel,
 Teghens my om haer alleyne,
 Sterven moet ick door 'tgequel
 Om haer schoonheyt ist certeyne
 Want ick om haer liefde soet
 Heb verlooren sin en moet.

Sy is niet van natuere fel
 Teghens u weet ick van te voeren
 Al lijct ghy nu om haer ghequel
 Waerlijck ten sal niet zijn verlooren
 Gaet altijd in Liefde voort
 Ghy sult worden eens verhoort,

Princesse lief laet u erbarmen
 Laet my doch troost ontfaen,
 V gramschap wil doch eens ontfarmen

Die ghy hebt segh ick u plaen
Want ick om haer liefde soet
heb verloren sin en moet.

Een oudt Liedeken, [Fortuyn eylaes bedroeft]

Op de wijze: Alst begint.

*F*Ortuyn eylaes bedroeft
Maeckt ghy tot alder stont
Een hert dat troost behoeft
Met Venus strael doorwont
Weest niet ghelijck een steen,
Aenhoort mijn claghen groot,
Ick blijf u lief alleen,
Getrou tot inder doot.

Ist dat ick lief eerbaer
V eenichsins behaech,
Ick salt doen blijcken klaer
Die liefde die ick tot u draech,
Gehstadich ende reyn,
Is sy voorwaer gheseyt,
Schoon suyver liefste greyn
Tot uwen dienst bereyt.

Aensiet schoon lief expaert
Mijn lijden en groot ghequel,
Dus toont der Vrouwen aert
En weest my niet rebel,
Want ick nu anders gheen
Reyn Roosken excellent,
Dan u int herte meen,
Eerlijck en pertinent.

Die eet, drinckt, noch en rust
Om u reyn Maechdelijn soet,
Sijn lijden liefken blust
Troost hem al metter spoet,
Laet hem sijn u dienaer
Reyn Roosken delicaet,
Accoort met u lief een paer
Troost hem eert valt te laet.

Rustich lief van ghemoet
Sijt ghy certeyn 'tis waer,
V woorden seer soet
Sy klincken als een snaer,
Ghy zijt seer fraey van ganck,
Lief u Koraele mont
Een wel-luydende sanck
Heeft mijn jonck hert doorwont.

Ick sorch schoon Liefste greyn
 Dat ick doe verlooren pijn,
 Ghy zijt mijn Lief alleyn
 Troost mijn eer ick verdwijn,
 Al door u soet aenschijn,
 Het is in uwer macht,
 Laet my u dienaer zijn
 Eer my die doot versmacht.

Och waert ghy toch een vroet
 Want ick om u liefde jent,
 Groote pijn lijden moet
 In desen tijt present,
 Ghy staet int herte gheprent
 Neemt my in u behoet,
 Mijn liefde is Godt bekennt,
 Op u rust sin en moet.

Adieu reyn Maechdelijn zaet
 Adieu Princesse fier,
 Ick sterf lief desolaet
 In sulcken swaer dangier,
 Dat door u fel bestier
 Lief door u soete praet,
 Blust in my Venus vyer
 En komt mijn Lief te baet.

Een oudt Liedeken, [Fortuyn dat liep my teghen siet]

Op de wijze: Ick wou dat ick waer een wilde Swaen.

*F*Ortuyn dat liep my teghen siet,
 Waer door ick quam in groot verdriet
 Doort trouwen van een Wijf,
 Sal dit eylacy deuren altijt
 Soo ben ick een arm Katijf.

Gelt en goet socht ick seer
 Niet aensiende een Persoon van eer
 Waerom ick bedroghen was,
 Dus raed ick alle Vrijers hier
 Te Vrijen haers ghelijck op dat pas.

Reyst niet in landen onbekent,
 Om te Vrijen een Persoon absent
 Want ghy haer zeden niet en weet
 Noch haer gheslachte pertinent
 Waerom ghy dickwils sneeft.

Die wijze-man leert zijn Soone wel,
 Dat hy sal Vrijen byder handt snel
 Waer hy daghelijcx mee om gaet,

Op Israel seer obstinaet.

Doen Israel vreemde Wijven nam
 Worde God soo seer gram
 Waerom sy worden gestraft seer,
 Ghy vrysters neemt hier exempel aen
 Op dat ghy niet en comt in oneer.

Daer is op aerden geen quader beest
 Als een boos Wjff onbevreest,
 Sy doet den Man dolen altijt,
 Als den Man niet in vreden leeft
 Soo gaet hy drincken en dobbelen sonder respijt.

Een deuchtsaeme Wjff eerbaer
 Kan een man stieren te rechte daer
 Om te leven in goedt accoort,
 Godt te vreesen en te dienen voorwaer
 Als nae des Heeren woort.

Prince jonge scholieren delicaet
 Om gelt en goet doch niet aenslaet
 Een houwelijck van een quaet Wjff,
 Ghy comt daer door in tribulacy quaet
 Ende in soo boosen gherijf.

Een out Liedeken.

[Fortuyne wilt u keeren]

Fortuyne wilt u keeren
 En valt my niet soo suer,
 Want ick blijve int verseeeren,
 Ick lijde swaer doleur,
 Mijns Liefs rigeur
 Dat valt my nu soo snel,
 Verdraghen moet ick leeren
 Door dese nijders opstel.

Rijck God wie sal ick klaghen
 Meer dan die Liefste mijn,
 Nu ende tot allen daghen
 Sal ick u ghetrouwe zijn,
 Stout ende fijn
 Spijt die nijders over al
 Sal ick u jonste draghen
 Tot dat ick sterven sal.

Wanneer ick op haer dincke
 Soo verandert al mijn bloet,
 Ick soude haer geerne schincke
 Mijn Lijf en al mijn goet,
 In u behoet
 Wilt danckelijck ontfaen
 Laet in u herten vincken

Ick en sal u niet ontgaen.

Adieu schoon Roose bloeme
 Scheyden dat moet nu zijn,
 Tot dat ick weder kome
 Tot u de alderliefste mijn,
 Tot dat ick weder keere,
 Adieu Lief gratieus,
 Adieu mijn Lief mijn eere
 Die weerste is couragieus.

Schoon Lief zijt mijn ghetrouwe,
 Ick en begeer anders niet,
 Troost my of ick verflouwe
 Als ghy my in lijden siet,
 Hoort na mijn verdriet,
 Als ick u niet spreken en mach,
 Doet dat ick u aenschouwe,
 Tot op een ander dagh.

Een oudt Liedeken.

[Gestadighe minne drage ick altijd]

GEstadighe minne drage ick altijd,
 Dies lijdet mijn hert pijn,
 Mocht ick noch zijn by haer verblijt,
 Hoe volijck soude ick zijn,
 Tot haer soude ick my keeren,
 Geen ander lief begeeren,
 Want sy is de alderliefste mijn.

Ist niet een druckelijck leven
 Te derven die ick minne,
 Ick hadder my toe begeven,
 Ick en was niet dan een kint,
 Ick dedet in korter uren,
 Dat ick lange moet besueren,
 Eylaes ick was verblint.

Doen ickse laest met oogen aensach,
 Die mijn herteken heeft bevaen,
 Doen was ick vrolijck nacht ende dagh
 Ende nu ist al ghedaen,
 Van haer ben ick ghescheyden,
 Alle druck moet ick verbeyden,
 Ick mach wel treurigh gaen.

Mijn schip is my ontdreven,
 Mijnen ancker leyt niet vast,
 Mijn Lief heeft my begeven,
 Recht als een onwaert gast,
 Eylaes 't is buyten mijnen schulden,
 Nochtans moet ick my verdulden

Al in mijn herteken ben ick gearst.
 Die dit Liedeken heeft ghestelt
 Dat was een Ruyter van droefheyt,
 Sijn Lief is hem onthelt,
 Haer leven woude sy met hem wagen,
 Een vroom Lants-knecht is hy genaemt,
 Hy hevet wel gesongen,
 Van de alderliefste is hy gedrongen.

**Een dans voor-sangh:
 [Ghy nijders quaet van doene]**

Op de wijze alst begint. Ghemaect van een Ionghe Dochter.

GHy nijders quaet van doene,
 Van 'sVyants aert meucht gy wel zijn,
 Ghelijck de Schorpioene
 Met haer steert steken fenijn,
 Al hebt ghy nu de wille van mijn,
 Het mach noch dueren een kort termijn,
 Alle dinck en sal niet eeuwigh zijn.
 Ick had u uytverkoren soete Lief,
 Die tijdt is nu gepasseert,
 Ick mach sien noch hooren u brief,
 't Is al gevioleert,
 't Is al verlooren, 'tis al verteert,
 Die in dit Boeck van minnen studeert
 Hy vint hem selven geabsolveert.
 Ick heb om uwent wille goet lief,
 Die hant geslagen aenden ploegh,
 Doen ick u lestmael loofde met gerief
 Dat geschiede des morgens vroegh,
 'tIs hier, 'tis daer, met vint een behoef,
 Schoon lieveken hebt ghy Ziels genoegh
 Ick vinde my selven geen troost behoef.
 Mijn Vrienden en magen goet lief
 Die zijn mijn tegenspoet,
 Een ander weder te kieser tot gerief,
 Die minne was niet soo soet,
 't Is al om 't vermalde dijde goet,
 Die altijdt raet van Vrienden doet,
 Sijn hert sal kieser die hy laten moet.
 Dat ghy de Kanne stille doen staen,
 Dat al dat goet aenkleeft,
 Al hebt ghy nu uwent wille gedaen,
 'tIs dat ghy om my niet en geeft,
 'tIs beter dat ghy met een ander sneeft
 Dan ghy met my in onvreden leeft,

'Is quaet te drincken die geen dorst en heeft.

Nu rade ick alle Vryers fijn
 Die hier te dansen gaen perfect,
 Ten besten laet u raden liefste mijn
 Dat ghy met u trou niet en geckt,
 Ghy spreeckt soo haest een woort soo net,
 Worter yet belooft het wort belet
 Het is een huysvrou al voor Gods Wet.

Een out Liedeken, [Gepeyns ghy doet mijn treuren]

Op de wijze: Ick ginck eenmael spanceeren.

GEpeyns ghy doet mijn treuren
 Nacht ende dagh,
 Sy en mach mijn niet ghebeuren
 Dus roep ick o wee o wach,
 Die liefste die ick sagh,
 Sy mach mijn niet ghebeuren
 Dies moet mijn jonck hert scheuren,
 Dus treur ick nacht en dagh.

Haer Ooghskens kristalijne
 Die sy al van mijn doet,
 Veel suerder dan azijne,
 Veel bitterder dan roet,
 Haer woordekens soet
 Waren eens medecijne,
 Die zijn nu als fenijne
 Dat kost mijns herten bloet.

Mijn kermen ende suchten
 Dit setse op een zy,
 Sy paeyt my al met kluchten
 Al door een ander party,
 Haer geck hout sy met my,
 Sy mach mijn sien noch luchten
 Dus moet ick van haer vluchten,
 Hoe sou ick wesen bly

Daerom mach ick wel schrijven
 Dat vrouwen woorden zijn niet,
 Als winden die daer drijven
 Als een verwaeyent riet,
 Waer ick de oorsaeck siet
 Soo moght sy op my kijven,
 Met recht van my blijven,
 Maer lacy neen ick niet.

Ghy Princen wilt u versinnen
 Ghy die de liefste bestaet,
 Ten is geen kunst te beginnen

Daer het eynde bitter van smaect,
 Aldus ben ick ghemaect
 Ick moetet selfs bekennen
 Dat my die liefde doet quellen
 En maeckt my desperaet.

Een oudt Liedeken. [Gratieus eerbaer jonck van sinnen]

*G*Ratieus eerbaer jonck van sinnen
 Amoreus ghesellekens die minnen
 Wilt ghy beginnen
 Venus Vlas te spinnen
 Hout u stil van sinnen
 Leeft altijd vreughdigh, leeft, &c.
 Singht en springht, schinckt, drinct de Most
 Met Vroukens jeughdigh, vliet verdriet,
 Siet niet wat 't kost, verquist u goetjen deuchdigh.

Weest beleefdich al voor de Maeght ter eeren,
 Of ghy zijt knechten, en anders zijt ghy Heeren,
 Bedeckt die Maeghden haer eere,
 Hoort wat ic u leere, wilt haer lof vermeerē,
 Geeft haer die kroone, geeft haer die kroone,
 Singht en springt, schinckt, drinckt de Most.
 Met Vroukens schoone, Vliet verdriet,
 Siet niet wat 't kost, Venus sal 't loone.

Peynst doch wat een Vrouwen mach bedincken,
 Wilt haer trouwelijc u gratieusheyt schincken
 Als haer ooghsken quincken,
 Heete traentjens sincken,
 Die liefde dan doet blijcken,
 Alst past by tijden, alst past by tijden,
 Singt en springt, schinckt, drinckt de Most
 Met Vroukens blijde, vliet verdriet,
 Siet niet wat 't kost, sorgen stelt besijden.

Als Cadetten zijt jeughdigh in u sleure,
 Maeckt banquetten, schinct de Wijn schoon van kleure,
 Hoort ghy dan treuren, u Ouders zijn daer veuren,
 Peynst om die schoon Figure,
 Spoet u dan vaerdich,
 Spoet u dan vaerdigh,
 Singt en springt, schinckt, drinckt de Most,
 Vroukens aerdich, vliet verdriet,
 siet niet wat 't cost, peynst de bloem ist waerdig.

Spoet u ter jachten, vryelijc sonder vragen dagh en nachten,
 Wilt Sorge daer voor dragen,
 Vint ghy u behagen, rijst op eert gaet dagen,
 Peynst oft nijders saghen, slaet Vroukens

achten,
 Singt en springt, schinckt, drinckt de most,
 Met goede gedachten,
 Vliet verdriet, siet niet wat 't kost,
 Siet niet wat 't kost, troost wilt verwachten.

Een oudt Liedeken, [Ghy Amoreuse Geesten]

Op de wijze: Rijck God wie sal ick klagen.

GHy Amoreuse Geesten
 Hier in des werelts present,
 Den minsten met den meesten,
 Elck met sijn liefken jent,
 Wilt reyne liefde dragen
 Hier in die aertsche dal,
 U lieveken sal u dan behagen
 Want liefde gaet boven al.

Wilt u tot liefde spoeyen
 Met u Lieveken soo weest verblijt,
 Als Die Bloemkens bloeyen
 Al inden nieuwen tijdt,
 Hout u al bedwongen,
 Malkander u jonste doch biet,
 Maer wacht u van nijders Tongen,
 Soo wert ghy niet bespiet.

Reyne liefde moetmen thoonen,
 Hier ter werelt int openbaer,
 Iacob gingh met Lavan woonen,
 Om sijn Lief wel veerthien jaer,
 Al eer hy wilde wijcken
 Van Laban sijnen Oom,
 Met de schoone Rachel gingh hy strijcken
 En met Lea ten is geen droom.

Valsche minne doet versmachten,
 Luystert en hoort my na,
 Als Sichem gingh verkrachten
 Iacobs Dochter Dina,
 Alsulcx ging oock bedrijven
 Davids Soon Ammon,
 Daerom dede hem ontlieven
 Sijnen Broeder Absolon.

Wilt ghy niet zijn bedrogen
 Soo gaet wijselijck te ra,
 Dat koste Samson sijn ooghen
 Die minne van Dalida,
 Soo ons die boecken leeren,
 Verstaet die reden mijn,

Sy ging hem sijn hayr af scheeren,

[God heeft u gegeven reden en sin]

God heeft u gegeven reden en sin,
Om my, dien tot sonden genegen bin
Dat ghy my sout regeeren.

De Ziele sprack: Mocht my dat gebeuren
Dat ick mocht sterven gelijck als ghy,
Soo soude ick leven sonder treuren,
Maer als ick voor 't oordeel Godts sal staen,
Ende nae wercken loon ontfaen,
Soo moet ick 't al besueren.

't Lichaem sprac: Als ghy dat weet te voren
Soo wie hem selven al willens wout,
Oft treet in eenen dooren,
Wie sal hem beklagen dat vraegh ick dy?
Ghy moet oock sorgen voor my
Of wy blijven beyde verlooren.

De Ziele sprack: Lichaem ghy moet wel sorgen
Want als komt aen de bitter doot
Wie sal ons dan verborgen,
Dus moet ghy sorgen het is noot,
Dat ghy niet verliest de blijtschap groot,
Ghy hebt noch geen en morgen.

't Lichaem sprac: Moet ic ooc sterven leeren
Ende ick weet doch geen en tijdt,
Waer sal ick mijn keeren,
[Die} werelt toont mijn vrolickheyt,
[Natuere} is daer toe bereyt,
[Hoe] sal ickse mogen verheeren.

De Ziele sprac: o lichaem mijn van waerden
Waer op soo verlaet ghy u,
Wat wildy hier aenvaerden,
Hoe dorfdy bedrijven eenigh solaes,
Arm stinckende vleesch der Wormen aes,
Ghy moet doch inder aerden.

't Lichaem sprac: Moet ic inder aerden lijden
Och Heere God van Hemelrijck,
Hoe mach ick mijn verblijden
Dat ick men inder sonden staet,
Mijn rout soo seer mijn leven quaet
Ick wel leeren lijden.

De Ziele sprac: wildy u tot deuchden geven
Soo sullen wy, ick ende ghy
By Iesum zijn verheven,
Daer blijdschap sal wesen immermeer,
Ende zijn verlost uyt den eeuwigen seer
Daermen eeuwelijck sal leven.

't Lichaem sprac: ontfermt God onser beyden

My ende die edel Ziele mijn
 Ende wilt ons doch gheleyden,
 Wilt doch bewaren die edel Ziele van my,
 Maeckt dat ons leven u behaeghlijck zy
 Wanneer wy moeten scheyden.

En oudt Liedeken.

[Het quamen drie Ruyters gheloopen]

*H*Et quamen drie Ruyters gheloopen
 Soo verre in Duytsche Lant,
 Met netten en met knoopen, ja knoopen,
 Het waren die beste diemen vant.
 Sy quamen voor eender weerdinnen huys
 Al daermen taptten den Wijn,
 Weerdinne wy droncken so geerne, so geerne,
 Wy en hebben geen Geldekijn.
 Waer op soude ick u borghen
 Ghy komt uyt vreemde Landen,
 V kleederkens die sijn dunne
 Ghy en hebter geen Gelt noch pande.
 Doen sprack dat Ionc-wijf vanden huys
 Nu tappet den Ruyter den Wijn,
 Al dat sy verteeren, ja teeren,
 Daer sal ick u borghe voor zijn.
 Doen sprack die Vrouwe vanden Huys
 En spreket niet soo stout,
 Sy souden u helpen verteeren, ja teeren,
 V Silver ende oock u Gout.
 Doen sprack die Iongste vanden Huys
 Ic woude den Iongsten Ruyter waer mijn,
 En ick me sou gaen wandelen, ja wandelen,
 Van Straesborgh tot op den Rhijn.
 Die Iongste Ruyter toogh uyt sijn Net,
 Ende wierpt inder Maghet schoot,
 Daer stont die Edel Ruyter, ja Ruyter,
 In een Wambays van Goude root.

Een out Liedeken,

Van Tijsken vander Schilde.

*H*Et is goe peys goe vrede in alle Duytsche Landen,
 Sonder Tijsken vander Schilde,
 Hy leyt te Delden ghevangen,
 Hy leyt gevangen soo swaerlijck op sijn lijf.
 Die Vrouwe vander Schilde sy lagh op hoogher Tinnen

Sy sagh de Heeren die borgers komen binnen
 Sy en sagh daer Tijsken haer liefste Boele niet, sy en sach &c.

Ghy Ruyters, ghy roovers, ghy Heeren vander straten,
 Waer hebby Tijsken vander Schilde gelaten
 Waer hebby gelaten de liefste Boele mijn,
 Waar hebby, &c.

Och Vrouwen vander Schilde nu en laet u niet verlanghen,
 Dat Tijsken vander Schilde te Delden leyt ghevanghen,
 Hy leyt gevangen, &c.

Dat Vrouwen vander Schilde en woudes niet ghelooven,
 Sy dede haer peerdeken zadelen ende tomen,
 Sy reet te Delder al voor dat hooghe Huys,
 Sy reet te, &c.

Och Tijsken vander Schilden, dats bistu nu hier binnen,
 Soo steeckt u Hoofdeken al uyt der hoogher Tinnen,
 Laet my aenschouwen u fiere jonghe lijf,
 Laet my aenschouwen, &c.

Tijsken vander Schilden en liets hem niet verdrieten,
 Hy liet sijn hoofdeken ter hoogher Tinnen uyt schieten,
 Hy liet haer aenschouwen sijn fiere jonghe lijf,
 Hy liet haer, &c.

Tijsken vander Schilden ghy wout my niet ghelooven,
 Dat ghy by daghe ende by nachten sout laten u ruyten ende rooven,
 Dat ghy sout laten u rooven ter halver middernacht,
 Dat ghy sout, &c.

Iae Vrouwen vander Schilde dat quam by uwen schulden,
 Dat ghyder niet wout dragen dan zilver ende vergulden,
 En dat ghy niet en wout dragen dan 't roode beslagen gout,
 En dat ghy, &c.

Och Tijsken vander Schilden haddy dat woort geswegen,
 Met zilver ende roode gout had ick u doen opwegen,

Dat u nu sal kosten u fiere jonghe Lijf,
Dat u nu, &c.

Och Vrouwen vander Schilde en soude u dat niet verdrieten,
Dat my de Raven de Vogelen souden eten,
Dat my sou eten so menich kleyn Vogelkijn,
Dat my sou, &c.

Och Thijsken van der Schilden en laet u niet verlangen,
Ick sal u raden met Rooskens omhangen,
Daer op sal rusten dijn fiere jonghe Lijf,
Daer op sal, &c.

Een oudt Liedeken. **[Het voer een Maeghdelij over Rhijn]**

*H*Et voer een Maeghdelij over Rhijn
't Savonts inde Manen-schijn
Met haer sneeu witte handen,
Den Winter tot haerder schanden.

Met een quem daer een Ridder gereden
Hy groete die Maeght tot dier steden,
Hy seyde God groet u reyne,
Waerom staet ghy alleyne.

Om dat ick hier alleyne stae
Dat doet dat ick geen en heb,
Die ick met herten meyne,
Daerom stae ick hier alleyne.

Och maeghdelij woudy met my gaen,
Ick soude u leyden daer Rooskens staen,
Soo verre aen geen groen heyden,
Daer Schapen en Lammeren weyden.

Krijgsman ghy zijt my te hoogh geboren,
Ick ontsie soo seer mijns vaders toorn,
Ick wilt mijn moeder vragen,
Of ick't metten Lantsknecht mach wagen.

Och moeder seyde sy moeder mijn,
Nu weckter my inden manen-schijn,
Laet my de Lammerkens weyden
Soo verre aen geen groen heyden.

Och dochter ghy zijter noch veel te kleyn
Ghy slaepster noch wel een Iaer alleyn,
Tso heyme sult ghy blijven,
En spinnen de groene zijde.

Dat ick tso heyme blijven moet,
Dat doet mijn herteken groot wederspoet,
Die Lants-knecht mach my weerden,
Desgelijcx en was noyt opter eerden.

De Moeder sloot haer deure toe,

Dat maeghdeken spranck ter venster uyt,
 Sy wilde den Lants-knecht haven,
 Haer leven woude sy met hem wagen.
 Die dit Liedeken eerstwerf sanck,
 Een vroom Lants-knecht is hy bekant,
 Hy hevet wel ghesongen,
 Van de alderliefste is hy gedrongen.

Een oudt Liedeken. [Het quam een Ruyter van Bosschayen]

*H*Et quam een Ruyter van Bosschayen
 Gister avont inde wijn,
 Nu en seght salmen hier niet nayen,
 Ick heb gescheurt mijn hemdekijn,
 Noch heb ick eenen gulden fijn
 Die sal ick u Meysken gaerne geven,
 Wildy tavont mijn boelschap zijn,
 Soo sal ick met u vrolijk zijn.

Tegen den wint kom ick gezeylt,
 Als een die hem t'schepe niet en verstaet,
 Ghy hebt geen sinnekens aen my geleyt,
 My dunckt dat ghy mijn liever verlaet,
 Na dat 't nu aldus met my gaet,
 Soo wil ick maken een verdracht,
 Een ander te kiezen dat is mijn raet,
 Adieu die ick te minnen plach.

Schutterkens die den boge hantieren,
 Coopen twee peesen tot haren boghe,
 Breecken sy d'een na speels manieren
 Sy stellen een ander ten selven toghe,
 Desgelijcx wil ick te doene pogen,
 Want vrouwe sinnekens zijn als stof,
 Gelijck den wint quamdy my aengevlogen,
 Hier mede schoon lief neem ick oorlof.

Och lieve gesellen ick moet u klagen,
 Ghy moet my nu geven goeden raet,
 Ick ben gekomen in Venus plagen,
 Ick en weet niet wat my te doene staet,
 Mijn hope, mijn troost, mijn toeverlaet
 Heeft my begeven ende seer ontwaert,
 Dus is mijn herteken soo seer beswaert,
 Maer 't sop is der kole niet waert.

Hy stelt sijn herteken in swaerder sorgen
 Die sijn sinnekens aen vrouwen leght,
 Want sy hanghet altijt sonder worghen,
 Als een die strijt en vecht,

Wien ick 't klaghe ick hebbe onrecht
 Altijt soo gaet sy haren pat,
 Sy en heeft geen sinne aen mijn geleght
 Al blijve ick in druck wat achtse dat.
 Die dit Liedeken eerst heeft ghesongen,
 Dat was een Ruyterken van gelde bloot,
 En hadde ghedaen qua nijders tongen
 Hy laghe sijn liefken in haren schoot,
 Daer hy toe droegh sijn liefde groot,
 Die mach hem ghebeuren tot geender tijt,
 Sy quam hem gehelpen uyt sijnder noot,
 Maer quaede nijders tongen geeft hy de wijt.

Een out Liedeken. [Het soude een fiere Margrietelijn]

*H*Et soude een fiere Margrietelijn
 Gister avont spade
 Met haer kanneken gaen om wijn,
 Sy was daer toe beraden.
 Wat vantse in haer wegghen staen,
 Eenen Ruyter stille,
 Nu seght my fiere Margrietelijn
 Doet nu mijnen wille, ja wille.
 Uwen wille en doen ick niet,
 Mijn moeder soude my schelden,
 Storte ick den koele wijn
 Alleyne soude ick hem gelden.
 En sorght voor den koelen wijn niet,
 Maer sorgghet voor u selven,
 De Waert is onser beyder vrient,
 Hy sal ons noch wel borghen.
 Hy namse in zijnen witten Arm
 Heymelijck al stille,
 Al in een duyster Camerkijn
 Daer schafte hy doen sijnen wille.
 's Nachts ontrent de midder nacht
 Sy ginck haer kanneken soecken,
 Daer lagh de Moyaert ende loegh,
 Het staet daer t'enden mijn voeten.
 Maer dat daer t'enden u voeten staet
 Dat sal u noch wel berouwen,
 Ick hebbe noch drie gebroeders stout
 Die sullen u dat hooft af houwen.
 Alle u drie ghebroeders stout
 Die sette ick in mijn deuren,
 Ick sal desen somer lanck

Met Griecken houden mijn schreyen.

Ende hy nam een sneeu witte bant,
Hy stacken al in haer keele,
Hy schootse tot eender venster uyt,
Hy schootse al inde Dijle.

Teghen stroom quam sy ghedreven
Aen Sint Ians Capelle,
Dat sach soo menich fijn Edelman,
Soo menich jonck edel geselle, jae geselle.

Een oudt Liedeken.

[Het waeyt een windeken coel uyt den Oosten]

*H*Et waeyt een windeken coel uyt den Oosten,
Hoe lustich staet het groene wout,
De Vogelkens singen, wie sal my troosten
Vrouwen ghepeyns is menichfout.

Ick wil my selver eens gaen vermeyden
Aldaer de liefste te wonen plach,
Ende dencken op den tijt voorleden,
Godt geve de liefste goeden dach,

Ic was een Klercxken, ic lach ter scholen
Den rechten wech hebb' ick gemist,
Schoone jonghe Vrouwen deden my dolen
Weder te keeren dat dunckt my best.

Dit heffe ick op, dat wil ick vaten,
Al om de alderliefste mijn,
Drinc ick my droncken, drinct ghy by maten
Dat u misquame daer waer my leet.

Noch weet ick een Liefken uytvercoren,
Daer waer ick alsoo geerne by,
Wat ick minne t'is al verlooren,
Krancken troost soo gheeftse my.

Al op een hoeck van deser straten,
Daer woont soo proper meysken fijn,
Daer sal ick noch een nacht by slapen,
Of Kraey en sal geen Vogel zijn.

Rijck Godt mocht ic den dach noch leven,
Dat sy my minde, ende ick haer niet,
Soo sou mijn Herteken in vreuchde leven,
Dat nu leyt in soo zwaer verdriet.

Nu is dat Lot op my ghevallen,
Daer ick een kanse af wachten moet,
Aylacen ick en heb geen troost met allen
Dan altijd druck en tegenspoet.

Een out Liedeken.

[Het voer een Visscher visschen]

*H*Et voer een Visscher visschen,
 Soo verre aen gheenen Rhijn,
 Hy en vant daer niet te Visschen,
 Dan een hubsch Maechdekijn.

O Visscher seyde sy Visscher
 Waert toe draecht ghy uwen moet,
 Al tot der hubscher Deerne
 Dat dunckt my wesen goet.

Och Visscher seyde sy visscher
 Wat visch hebt ghy ghevaen
 Soo verre aen geen groen Heyde
 Daer is goet visschen te gaen.

Aen geen groene Heyde,
 Daer leydt de coude Sneeu,
 Daer vriesen mijn handen en voeten,
 Mijn hoofd doet my soo wee.

Vriesen u handen en voeten,
 Doet u dat Hooft soo wee,
 So gaet al in der stoven
 Daer en vrieset nimmermeer

Maer doen de loose Visscher
 Al inder Stoven quaem,
 Doen bestont hy haer te vraghen,
 Nae haren ghetroude Man.

Wat hebby my te vragen
 Nae mijnen ghetroude Man,
 Mijn Man is inder Kercken
 Hy bidt Gods Heylighen an.

Is u Man al inder Kercken
 Ofte inden coelen Wijn
 Soo laet ons eten en drincken
 Ende laet ons vrolick zijn.

Maer doen sy aten en droncken
 Doen quam haer eygen Man,
 Doen dachte den loosen Visscher
 Hoe com ick nu daer van.

Dat Vrouwen was behendich
 Sy goot haer Vissop uyt,
 Doen spranck den loosen Visscher
 Ter hoogher venster uyt.

En out Liedeken.

[Het viel een edele douwe]

*H*Et viel een edele douwe
 Tot een Veynster in,
 Tot eender hubsche vrouwen
 Ghevanghen in het herte mijn,

O lieflijck om bevangen
 Staet op en laet my in,
 Nae u staet mijn verlanghen
 By dy soo wil ick zijn.

Dat meysken was beheeynde
 Sy liet den Knapen in
 Soo heymelijck op een eynde
 Al in een Camerlijn,
 Daer lagen sy twee by den andere,
 Die wijle was daer niet lanck
 Die wachter op der Tinnen lach
 Hy hief op een Liet en sanck.

Swijghet Wachter stille,
 Ick wil u gheven loon,
 My druckt een vrouwelijck beelde,
 Des ick geen rou en hadt,
 Sy leyt in mijnder herten
 Zy breeckt mijn sin
 By haer soo wil ick blijven,
 Sy is de Liefste mijn.

By haer soo wil ick blijven,
 By haer soo ben ick geerne,
 Sy heeft twee valcken ooghen,
 Sy is mijn morghen-sterne,
 Sy heeft twee witte wanghen,
 Ende eenen rooden mont
 Onse Heere Godt wilse behoeden
 In aller deucht ghesont.

In mijns vaders hove,
 Daer staen twee Boomkens fijn
 Den eenen draecht Noten Muscaten,
 De ander goet Naghelkijn,
 De Noten die sijn soet
 De Naghelen die zijn goet,
 Die wil ick de liefste draghen,
 Tot eenen frisschen moet.

Een oud Liedeken.

[Het daghet inde oosten]

*H*Et daghet inden oosten
 Het lichtet over al,
 Wie verhoolen wil vrijen,
 Die slaept niet te lanck.

Wie verhoolen wil vryen,
 Op goede ghestadicheyt
 Hout 't Wachterken te vriende,
 Soo en gheschiet hem ja gheen leyt,

Daer lach een weerde vrouwe
 Al op een Camer en sliep,
 Sy was soo seer vertsaget
 Sy en kost gherusten niet.

En vertsaecht u niet soo seere
 Mijn alder soetste lief,
 Ick ben een jongelinck schoone,
 Ick heb u van herten lief.

Sydy een Jongelinck schoone,
 Och wiste ick dat voorwaer,
 Ick sou mint jonck hert dwingen,
 Mijn treuren waer al ghedaen.

Hy namse in sijn armen
 Hy 's wanckse al in dat gras,
 Daer lagen sy bey verborgen,
 Tot dat scheen den lichten dach.

Wy twee moeten scheyden
 Der moeder gescheyden sijn,
 De Wachter blaest sijn hooren
 Ick sie den dach in schijn.

Ick weet van gheenen daghe
 Noch van gheen Manenschijn,
 Ghy zijt de Morghen sterre,
 Ghy verheucht dat herte mijn,

Die dit liedeken dichte,
 Dat was een Ruyter fijn
 Hy hevet gesongen soo lichte,
 Te Campen al inden wijn.

Een oudt Liedeken. [Het quam een man van Schelde]

*H*Et quam een man van Schelde
 Gheheten was hy Robijn,
 Hy bracht een Tassche met gelde,
 Voor die schoone vroukens fijn,
 Sy syden komt an, dan, man,
 Hier sijn schoone vroukens int gespan.

Robijn met zijnen baerde,
 Quam daer in huys gegaen,
 De vroukens licht van aerde
 Sy hebben hem wel ontfaen
 Sy seyden, hy, dy, ghy,
 Wy willen gaen danssen met herten bly.

De alder leepste Dille,
 Sette hem op een stoel,
 Nu doet hier uwen wille,
 Ghy zijt mijn eygen boel,

[En ben ick niet in grooter noot]

En ben ick niet in grooter noot,
 Sy heeft mijn hoofd in haren schoot
 Begreepen // dat block dat moet ick slepen.
 Haer handekens wit haer Vingherkens broos,
 My dochte sy waer my veel te loos
 Doen ickse laestmael aenschoude,
 Sy toonde my een soo lieflijcken voys,
 Doen ickse tot mijnen soete liefken koos,
 Met lusten // och lief mocht ick by u rusten.
 Dus scheyde ick hier niet van daen
 Een troostelijck woort wil ick ontfaen,
 Al soudt ghy my ontlijven,
 Ick laete om u soo menigen traen,
 Over mijn root-bloeyende wanghen gaen
 Mijn rouwe // wel edel schoon jonckvrouwe.
 Vrou Venus weset my ghetrou,
 Besprenght my met uwen coelen dou,
 Mijn branden al mijn leden,
 Snijdt in twee dat minnen tou,
 Ick hebbet ghedraghen op mijnen mou,
 So suere // dat block wil ick verschuere.
 O lief doet my doch eenich gerief,
 En schrijfdet my noch eene Minne-brief
 Als ick van u moet scheyden,
 Want ghy berooft my mijn sinnekens vijf,
 Daer toe hebt ghy mijn jonge lijf
 Bedorven, och lief waer ick al gestorven.

Een nieu Liedeken, Van Thysken Van Bran Mayken.

*H*Oort ghy meyskens over al
 Wat goets dat ick u singen sal
 Op dat ghy liefst dien ghy versint
 Nu voortaan van herten mint,
 Hoe 't gaet // volcht raet,
 Ghy sult we sien wat u wel staet.
 Smorgens eer ghy gaet uyten huys
 Wast u handekens eerst met gruys
 Vrijftse stijf, dat ghyt wel voelt,
 Daer nae met water af ghespoelt,
 Doet dit // heel wit
 Soo blijven u Handekens onbesmit.
 Wilt ghy schoon van aensicht sijn
 Asemt sterck in een doecxken sijn
 Wrijft stijf het aensicht metter hant

Soo wordet claer wit inden gront
 Heel gladt // soo dat,
 Maer wast het niet met water nat.
 Als ghy met Vrijers converseert
 V doch niet gheveynsdelijck simuleert
 Te sien u Vrijsters daer alleyn,
 Dien ghy van herten meynt,
 V vlijt// in 't krijt,
 Op dat ghy daer door niet zijt verblijt.
 Maer dien ghy niet en begeert
 Van stonden aen refuseert,
 Op dat hy niet en wort ghequelt,
 Door liefde die hy op u stelt,
 't Is eer, en daer toe meer,
 Groot lof krijchdy daer van weer.

Een out Liedeken,[Het was een jongher Helt]

Op de wijze: Mijn ziel maect groot den Heer.

*H*Et was een jongher Helt,
 Sijn hert was hem ghestelt,
 Nae een Ionck-vrouken schoone:
 Godt groet u Ionck-vrou fijn,
 Ghy staet int hert van mijn
 In 't hert spant ghy de Croone.
 Ionger Helt laet 't vrijen staen,
 Het is voor u ghedaen,
 Ghy kont my niet verheugen,
 Een ander moet dat zijn,
 Die sich vervrouwet mijn,
 Ghy moet wat lager bouwen.
 Ionck-vrou spreeckt niet so stout,
 't Ghebeurt wel menichfout,
 Dat hooge bergen dalen,
 Al staen u Rooskens fier,
 De Rijp can comen schier,
 Vernielens altemale.
 Mijn Rooskens segh ick saen
 Die zijn seer wel ghedaen,
 Sy staen op groene struycken,
 Al quam de Rijp op een nacht,
 En benamse haer vracht,
 Nochtans sult ghys' niet pluycken.
 Een weynich tijds na dien,
 Heeftmen haer treuren sien,
 Sy heeft consent ghegeven,
 In haer Liefs armkens blanck

Lach sy een tijt niet lanck,
Des machse treurich leven.

Nu seght my Ionckvrou fijn,
Waer nu u rooskens zijn
Dien ick niet moeste pluycken,
Te niet zijne gebracht
Vergaen is al haer cracht,
Sy staen op dorre struycken.

Mijn ongeluck end'eer,
Heeft my bedroevet seer,
Lief wilt my niet verlaten
Een woort hadd' ick gesacht,
Dat ghy my in schanden bracht,
Lief wat mocht dat u baten

Ionckvrou ghy spraect soo stout,
In hoochmoet menichfout
'tWort namaels wel gewroken,
Ick boot u trou en eer,
Doe dochtet u oneer,
Nu ist u opgebroocken.

Het is wel mijn schult,
Nu hebt met my geduldt,
Verschoontet my nu ter eere,
Ick was jonck en slecht
Ick verstont de sake niet recht,
Des rout mijn liefde soo seere.

Hadt ghy't verstaen in 't goet,
Doe ick u trouwe boot,
Soo haddy eer verkregghen,
Nu isset niet gheschiet,
Nu leeft ghy int verdriet,
Nu ist my niet gelegen.

Dit Liedeken is ghedicht
Van een Helt gesticht,
Tot eeren een Ionckvrou schoone
Die hy bemind' oprecht,
Op hem en achtse niet
Dies is ghebroocken haer Croone.

Een oudt Liedeken. [Het was een aerdich Knaepken]

*H*Et was een aerdich Knaepken
Smorgens vroeck op gestaen
Drie uren voor den dage,
Spanceeren metten maechden,
Om Rooskens souden sy gaen.

Als sy int 't groene wout quamen,
Daer roode Rooskens staen,

En spreyt u Kapken nedere,
 Het is soo schoone wedere,
 Met u ben ick begaen.

Mijn alderbeste Kapken
 Cost my soo menich pont,
 Spreyde ick het op der Aerden,
 Verdorven soude het werden,
 In een soo corter stont.

De Vrijster in de deure stont,
 De Vrijer quam daer ghegaen,
 Hy gincker voor by spanceeren,
 Ende oock seer triumpheeren,
 Hy hadde zijn Kapken aen.

Hy seyde goeden avont Aelken,
 Sy seyde goeden avont Ian,
 Die goede Godt inden Troone,
 Die wil u Kapken loonen
 Dat ick maecht van u quaem.

En datstu maeghet van my quaemt,
 Dat doet my nu wel spijt
 Had ick mijn Kapken neder ghespreyt
 En u soete lief daer op gheleyt
 Soo en hoorde ick geen verwijt.

Ghy Princen die hier me omme gaen,
 Soo gaerne hoort ghy dit Liet
 En als ghy smorgens vroeck op staet
 En met u Lief spanceeren gaet,
 Soo spaert u Kapken niet.

Een oudt Liedeken, van Ariaen Maet.

Wie wil hooren singhen,
 Van wonderlijcke deunen
 Een moeder hadt twee seunen
 Nae de Roorda is sy ghetoghen,
 Sy claechde met schreyende ooghen
 Over den eenen int openbaer,
 Heer ist in u vermoghen
 Vanght mijn soon de Knevelaer.

Vanght hem sonder verbeyen,
 Ghy Edele Heere verheven,
 Set hem op die Galeye
 Eyst gelt men salt u gheven,
 Daer leyt niet aen bedreven
 Al lijdt hy tormenten swaer,
 Laet hem roepen al sijn leven
 't Is soo vuylen Knevelaer.

Thien pont groot gingh sy hem langhen
 Hy sprack tis mijn bevolen
 Om Knevelaers te vanghen
 En al die hebben gestoolen,
 Seght mijn waer is het verhoolen
 Ick sal hem brenghen daer,
 Seght mijn waer is hy gheschoolen

[Schoon lief tot uwer schaden]

Schoon lief tot uwer schaden
 Hebby my gevonden hier
 Wy twee zijn verraden,
 Ons vyanden comen hier.
 Al uyt mijns vaders hove
 Dat vol verraders staet,
 Maria tot uwen love,
 Wilt ons nu geven raet,
 Den raet die ick sal vinden
 En is te mael niet goet.
 Ick moet mijn leven enden
 Ende storten mijn roode bloet.
 Schoon lief om uwent wille,
 Zoo wil ick sterven den dood,
 Die verraders zwijchen stille,
 Zy zijn mijn over-hoot,
 Ick wilse gaen bestormen
 Mijn Lichaem hoort den wormen
 D'welck ick hen geven sal.
 Men gincker stormen ende strijden,
 Haer lief die bleef daer dood
 Waer sal ick nu gaen oft rijden,
 Noyt vrou en was in meerder lijden,
 Zy is van rou ghestorven,
 Wanneer sy sach zijn bloet,
 Die strenge doot verworven
 Door grooten tegenspoet.
 Die dit Liedeken dichte,
 Is dickwils sonder gelt
 Dat doet hem een zijn nichte
 Die 't hem te vooren teld,
 Om d'welck sy can bedrijven,
 Duysent Boertgens op een termijn,
 Daerom boven alle Wijven
 Is sy de liefste mijn.

Een oudt Liedeken.

[Ick wil te lande uyt rijden]

Ick wil te Lande uyt rijden,
 Sprack Meester Hillebrant,
 Die my den wech sal wijsen,
 Te Barnen in dat Lant,
 Zy zijn my onbekent geweest,
 Zoo menigen langhen dach,
 In drie en dertich jaren
 Vrou Goedele ick niet en sach.
 Wildy te Lande uyt rijden,

Sprack Hertoch Abeloen,
 Ghy vinter op der marcken,
 Den jonghen helt is coen,
 Ghy vinter op de mercken,
 Den jonghen Hillebrant,
 Al quaemdy onder u twaelven,
 Van hem wordy aengerant.

Soude hy my dan aenranden,
 Met eenen en velen moet,
 Ick door hou hem zijnen bruynen Schilt
 Ten doet hem nimmermeer goet,
 Ick door slae hem zijnen Schilt
 Met eenen Schermer-slach,
 Dat hy't zijn Vrou-moeder,
 Een laer wel clagen mach.

Dat en suldy niet ghedoen,
 Sprack joncker Diederich,
 Ick heb den Iongen Hillebrant
 Met goeder herten lief,
 Ghy sulter hem seere groete,
 Al door den wille van mijn,
 Ende dat hy u laet rijden,
 Zoo lief ick hem mach zijn.

Al metten selven woorden,
 Hy die groene gaerde op ran,
 Tot in des marckes pleyne,
 Hillebrant die oude man,
 Tot in des marckes pleyne,
 Daer hy den jonghen vant,
 Wat doet den ouden grijsen,
 Hier in mijn vaders lant.

Ghy voert een harnas louter,
 Al waerdy eens Conincx Kint
 Ghy maeckt mijn jonck herte
 Met siende oogen blint,
 Ghy sout tsoo heyme blijven
 En houden u ghemack
 Met eenen hubschen gheluyden,
 De oude loech ende sprack:

Zou ick't soo heyme blijven
 Ende houden mijn gemack
 Van strijden ende van vechten,
 Daer is my af ghesaecht,
 Van strijden ende van vechten,
 Als op mijn hene vaert,
 Dat segghe ick u jonghe Helt,

Daer wert af grijs mijn Baert.

Den Baert sal ick u af rucken
 Ende daer toe seere slaen
 Soo dat het roode bloet
 Over u wanghen sal gaen,
 V Harnas ende u Schilt,
 Moet ghy my gevende zijn
 Ende blijven mijn ghevanghen,
 Behoet Godt dat leven mijn.

Mijn Harnas ende mijnen Schilt
 Daer hebbe ick my mede gheneert,
 Ick en was noyt mijn daghen
 Van eenen man ververt,
 Zy lieten daer haer woorden,
 Sy ginghen met Swaerden slaen
 Wat sy daer bedreven,
 Dat suldy wel verstaen.

Die Ionghe bracht den ouden
 Eenen soo swaren slach,
 Maer dat hy van al zijn daghen,
 Niet so seer vervaert en was,
 Sijn Paert dat spranck te rugghe,
 Wel twintich voeten wijt,
 Den slach die ghy daer sloecht
 Heeft u gheleert een Wijf.

Soude ick van vrouwen leeren
 Dat ware my groote schant,
 Ick heb noch Ridders en Heeren
 Binnen mijns Vader Lant,
 Ick heb noch Ridders en Knechten
 Al in mijns Vaders Hof,
 Wat ick niet geleert en hebbe
 Daer over leer ick noch.

Het quam soo dat den ouden
 Liet neder sincken zijnen Zchilt,
 Soo dat hy den Ionghen Hillebrant
 Sijn swaert al onder ginck,
 Hy nam hem in sijn middele
 Aldaer hy smalste was,
 Hy wierp hem neder te rugghe
 Al in dat groene gras.

Soo wie hem selven aenden Ketel wrijft
 Hy heeft gaerne vanden roet,
 Soo hebt ghedaen ghy Iongher Helt
 Hier tegen uwen wever spoet,
 Spreeckt nu op u Biechte

V Biecht-vader wil ick zijn,
 Dat bistu vanden wolven
 Genesen meucht ghy zijn.

Wolven dat zijn wolven
 Sy lopen door dat wout,
 Ick ben den Ionghen deghen
 Geboren in Griecken stout,
 Mijn Moeder hiet vrou Goedele,
 Een Hertoginne fijn,
 Ende den ouden Hillebrant
 Dat is de vader mijn.

Hiet u Moeder vrou Goedele
 Een Hertoginne fijn,
 Was Hillebrant u Vader
 Soo bistu die Soone mijn,
 Hy schoof op zijnen Helme
 Hy custen hem voor zijn mondt,
 Nu danck ick Godt den Heere
 Dat ick u sie ghesont.

Och vader lieve vader
 Die wonden die ick u hebbe gheslaghen,
 Wilt ick al mijn leven lanck
 In mijnder herten draghen,
 Nu zwijcht Soone stille
 Der wonden weet ick wel raet,
 Wy willen van hier scheid
 Godt sterckt ons op de vaert.

Nu neemt mijn ghevangen
 Alsmen een ghevanghen doet,
 Vraghen u dan de Luyden
 Wat Man dat ghy daer voert,
 Zoo suldy hun dan segghen
 't Is een die quaetste Man,
 Die oyt op dese werelt
 Van Moeder Lijf ghewan.

Het viel op eenen Saterdach
 Ontrent ter Vesper tijt,
 Dat de Ionghe Hillebrant
 De groene gaerde op reedt,
 Hy voerde op zijnen Helme
 Van Goude een Cransselijn,
 Ende neven zijnder zijden
 Den liefsten Vader zijn.

Hy voerde hem ghevanghen
 Al sonder argelist,
 Hy sette hem by sijnder Moeder

Boven haer aen haren disch
 Sone wel lieve Sone
 Dat geeft my al te vry,
 Waerom ghy dese ghevangen
 Hier settet boven my.

Moeder seyde hy Moeder
 De waerheyd sal ick saghen,
 Aen geender groender heyden
 Had hy my nae verslaghen,
 Het is Hillebrant de oude
 De liefste Vader mijn,
 Nu neemt hem in u armen
 Ende hiet hem wellekom zijn.

Sy nam hem in haer armen
 Sy kusten hem aen sijnen mont,
 Nu dancke ick God den Heere
 Dat ick u sie ghesont,
 Wy willen van hier scheyden
 Ende varen ins onse Landt,
 Te Baren binnen der steden
 Daer wy wel zijn bekant.

Een oudt Liedeken. [Ick stont op hoogher Berghen]

Ick stont op hoogher Berghen
 Ick sach ter Zeewaert in,
 Ick sach een Scheepken drijven
 Daer waren drie Ruyters in.

Den alder jonghsten Ruyter
 Die in dat Scheepken was
 Die schonck mijn eens te drincken
 Die koele wijn uyt een glas.

Ick brengt u kleyn haveloos Meysjen
 Dat u Godt segenen moet,
 Geen ander soud' ick kiezen
 Waert ghy wat rijcker van goet.

Ben ick een kleyn haveloos Meysjen
 Ick en bens alleyne niet,
 In een Clooster wil ick rijden,
 God loons hem die 't my riet.

Hy sprack wel schoone Ionckvrouwe
 Als ghy in't Clooster gaet,
 Ende als ghy wijdinghe ontfaet,
 Hoe gaeren soude ick weten
 Hoe u de Nonne kleederen staen.

Maer doen sy in dat Clooster quam
 Haer Vader die was doot,

Men vant al in mijns Heeren lant
Geen rijcker Kint en was groot.

De Ruyter haddet soo haest vernomen,
Hy sprack sadelt my mijn Peert,
Dat sy in't Clooster is ghekomen
Dat is dat mijnder herten seer deert.

Maer doen hy voor het Clooster quam
Hy klopte aen den rinck
Waer is de jonghste Nonne
Die hier lest wijdinge ontfinck.

Dat alder jonghste Nonneken
En mach niet komen uyt,
Sy sit alhier besloten,
Ende sy is Iesus Bruyt.

Sit sy hier in besloten
Ende is sy Iesus Bruyt,
Mocht ickse eens sien of spreken
Sy soude wel komen uyt.

Dat alder jonghste Nonneken
Gingh voor den Ruyter staen,
Haer hayrken was af gheschoren
De minne was al ghedaen.

Ghy meucht wel t'huys-waert rijden,
Ghy meucht wel t'huys-waert gaen,
Ghy meucht een ander kiezen
Mijn liefde is al vergaen.

Doen ick een haveloos Meysjen was
Doen stiet ghy my metten voet,
Hadt ghy dat woort gheswegen
Het hadde geweest al goet.

Een oudt Lied.

[In mijnen sin had ick uytverkooren]

IN mijne sin had ick uytverkooren
Een Maeghdeken jongh van daghen,
Schoonder wijf en was noyt geboren
Ter werelt wijt nae mijn behaghen,
Om haer soo wil ick waghén
Beyde lijf ende daer toe goet,
Mocht ick noch troost van haer bejaghen,
Soo waer ick vro, daer ick nu treuren moet.

Haer liefde doet mijn herte quelen,
Ick duchte dat ick 't besterven // sal,
Nochtans en soude sy my niet vervelen,
Mocht ick troost van haer verwerven // al
De Nijders tongen willen my bederven
Ben ick gheworden vroet,

Een oudt Liedeken. [Ick weet een Vrouwen amoreus]

Ick weet een Vrouwen amoreus,
 Sy heeft mijn Herteken bevaen,
 Met haer gantsche minnelijckheit,
 Ick en kan haer niet ontgaen
 Haer jonste moet ick draghen,
 Haer wezen is soo fier
 Sy staet in mijn behaghen.
 Schoonder Wijf en weet ick hier
 Dus wil ick my vermeten,
 'tIs recht dat ick haer vrientschap bie
 Want sy doet my vreucht vergeten,
 Soo reyn is sy van sinne,
 My is te bedt dat ickse sie,
 Die alderliefste die ick beminne.
 Haer mondeken root haer ooghjens klaar
 Sy blincken als Kristal,
 Mocht ickse spreken oft komen naer,
 Dat waer al mijn begeeren,
 Maer lacen neen ick niet,
 Dat doen de Nijders tonghen,
 Och sy brenghen ons int verdriet.
 Dat doet dat sy is te hooge gebooren,
 Dies ick wel mach klaghen
 Al heb ickse in mijn hert verkooren
 Ick en kan haer niet beklagen,
 Och lacen sy acht mijn kleyn,
 Ick wil noch al in hope leven
 Ende dragen mijn druck alleyn.
 Die Liefste en kan ick niet begeven
 Sy staet so vast in my, boven al die daer leven,
 Het is recht dat ick segge dy
 Och woude sy dat verstaen
 Dat ick haer getrouwe Boel soude zijn,
 Soo waer al mijn treuren ghedaen.
 Och Venus Vrouwe siet aen mijnen staet
 Voor alle Ionckvrouwen eere,
 Ghy zijt mijn troost mijn toeverlaet,
 Ick bidts u minnelijck op u eere,
 Ghy zijt mijn Liefden dies wel waert,
 Dat ick u diene mijn leven lanck
 Schoon Liefken als ghy 't begeert.
 Die dit Liedeken heeft ghemaect
 Het quam uyt rechter Minnen,
 Al en heeft hy't niet te recht gheraect
 Men sal't int beste versinnen,

Al hevet luttel ghesticht
 Ter eeren van sijn Lieve
 Heeft hy dit Liedt ghedicht.

Een out Liedeken. [Ick weet een Peerle jent]

Ick we[e]t een Peerle jent
 [Geprent] in schoonheyt rijcke,
 [Noyt man en] heeft present
 [Bekent //] haerder ghelijcke.
 [Diamant] ofte Robijn
 Sangwijn verciert in gouwe
 Men vint tot geen termijn
 Soo fijn // in geen Lantsdouwe.
 Ghelijck die Sonne klaer
 Eenpaer, in's Hemels Throone,
 Soo is mijn Lief voorwaer
 Aldaer //blinckende schoone.
 Waer ick een Coninck vailjant,
 Playsant // rijck van persone,
 Ick versette voor haer mijn Lant
 En Sant // en oock mijn Croone.
 Dat ick mijn ghedacht
 Dach nacht // op haer set als onwijse,
 Sy is my te hooge van macht
 Geacht // en oock te groot van prijse.
 Dees peerle daer my dat leet
 Seer wreet // om moet ghebeuren,
 'tIs my lief dat ick weet
 Hoe sy heet // de fleur der fleuren.
 Wist ick met mijne herten bloet
 Onsoet // haer noch te winnen, so soud' ick tot een boet
 Mijn bloet uyt laten rinnen.
 Storve ick van rouwe groot
 Den doot // om haer door desen,
 Soo waren mijn wondekens root
 Ter noot // gheheel genesen.
 Ick geve elck minnaer wel
 Bevel // dat hy der liefden draghe,
 Maer dat hy der liefden ghequel
 Seer fel // niet en beklage.
 Die hem spiegelt vry
 Aen my // die spiegelt hem sachte,
 Elck minnaer verre ofte by
 Wie 'tzy // slaet hier wel op achte.
 Prince mindy een edel greyn
 Int pleyn // als ick boven maten,
 Soo en mooghdy der liefde treyn,

Certeyn // met recht niet haten.

Een oudt Liedeken. [Ick sie die morghen-sterre]

Ick sie die morghen-sterre
Mijn Liefkens klaer aenschijn,
Men salse wecken met sanghe
De Alderliefste mijn.

Wie ist die daer singhet
Ende mijn niet slapen en laet,
Hy sal sijn singhen laten
Voorwaer segge ick hem dat.

Dat ben ick Ridder koene
Een Ridder wel ghemeyt,
Wanneer suldijs my loonen
Alle mijn sanges arbeyt.

Comt noch tavont spade
Al voor mijns Vaders Hof,
Aldaer sal ick u loonen
En seght daer niemant of.

Den dagh die nam een eynde,
Die Iongelinck quam aldaer,
Met sijne blancke Armen
Woude hyse omme vaen.

Nu staet Ionckheer stille,
En rijt my niet nae,
Ick moet eerst weten
Wat loon ick soude ontfaen.

Bergen en Lant schoone Ionckvrouwe
Sal u vry eyghen zijn,
Ende Boven al die leven
Suldy de Alderliefste zijn.

Sal ick boven alle Ionckvrouwen
V Alderliefste zijn,
Soo suldy Ridder koene
Mijns Lijfs gheweldigh zijn.

Sy namen daer malkanderen
Sy gingen eenen ganck,
Al onder een Lindeken groene
De Nachtegael daer op sanck.

Hy liet sijn mantel glijden
Beneden in dat gras,
Om dat sijn vergulde sporen
Vanden douwe niet souden worden nat.

Daer laghen sy twee verborghen
Den lieven langen nacht,
Vanden avont tot den morghen,
Tot dat scheen den lichten dagh.

**Een oudt Liedeken,
[Ick weet een fraey Casteel]**

Op de wijze: Cupido triumphant.

Ick weet een fraey Casteel
 Soo veer aen gheen Lantsdouwe,
 Noyt schoonder Iuweel
 De mueren zijn van Gouwe,
 De mantel een Robijn,
 De straten zijn Corael,
 Dat fundament staet op Christael
 De Brugge excellent
 Staet lustigh boven maten,
 Sy staet int water jent
 Op Goud' en Silvere platen,
 Karbonkel steenen reyn,
 Peerlen groot en kleyn
 Staen daer soo fier al int ghemeyn
 Rontom dat schoon Paleys.
 Daer loopt een schoon Riviere,
 Het isser altijd peys,
 Men houter goe maniere,
 Mocht ick smaken de vloet
 Van dit Rivierken soet,
 Soo waar mijn jonck hert wel ghemoet.
 Op dat Rivierkens kant
 Wassen Olijftacxkens groene,
 Gout-bloemkens vast gheplant,
 En Violetten schoone,
 Met liefden snel
 Laetser God bloeyen wel
 Blijft amoreus in Gods bevel.
 Ick noemse u niet al
 De Bloemkens die daer spruyten,
 Ick noemse noch niet al
 Hoe veerdigh van vertuyten,
 Bloemkens in dat Gras geplant
 Ons 's Hemels dou playsant
 Staen daer soo fraey al langs den kant.
 'tIs een Casteel ghe-naemt
 Al van een Meysjen reyne,
 Het en bleef noyt beschaemt
 Van geen qua nijders pleyne,
 Want ick hope sy sal
 Blussen onse misval
 Hier beneden in dit Aertsche dal.

**Een oudt Liedeken.
[Ick hadde een ghestadigh minneken]**

Ick hadde een ghestadigh minneken
 Geen schoonder die daer leeft,
 Verkooren in mijn sinneken
 Van rouwe mijn herte beeft,
 Want sy my nu begeeft,
 Daerom mach ick wel schrijven
 Wantrou van alle wijven
 Want sy een ander heeft.

Twee bruyn ooghen soo draecht sy
 Soo vriendelijck int gesicht,
 Daer mede soo verjaecht sy
 Druck lijden int gewicht,
 'tIs langhe te voren gedicht,
 'tIs langhe te voren gheschreven
 Dat sy my soude begeven
 Want vrouwen woorden die zijn licht.

Soete weerde Lieveken
 Peynst somtijts eens om my,
 Doet vry al u gerieveken
 Al sonder fantasy,
 Seer selden ben ick bly,
 Wanneer ick eete of drincke
 Om u ist dat ick dincke,
 Al wijsdy my nu voorby.

Hoe soude ick 't vergeten
 Ick ligge in swaer verdriet,
 Van drincken noch van eten
 Kan ick ghevoeden niet,
 Ick weet wel hoe sy hiet
 Die mijn herteken heeft bevanghen,
 Nae haer staet alle mijn verlanghen,
 Ick leve in swaer verdriet.

O Venus soete vrouwe
 Is dat u dienaers loon,
 In 't eynde van u trouwe,
 Soo ist beginsel schoon,
 Dies sterf ick duysent doon,
 Dan haar een ander sal trouwen
 Al onder des Hemels Throon.

Adieu mach ick wel schrijven,
 Adieu is mijn advijs,
 Bedrogghen moet ick blijven
 Als Salomon de wijs,
 De schoonheyt van Parijs,
 Absalon de schoone,
 Schoone vrouwen spannen de Kroone,

Die geve ick den hoogsten prijs.
 O bitterlijcke scheidyden
 Waer toe zyt ghy ghemaect,
 De doot wil ick verbeyden,
 Die alsoo bitter smaect,
 Het moet ghescheyden zyn,
 Schoon Lief komt my ter spraken,
 Ick val in desperaten,
 Ick blijve al inde pijn.

Een oudt Liedeken.
[Ick segh Adieu, wy twee moeten scheidyden]

Ick segh Adieu, wy twee moeten scheidyden
 Tot op een nieu,
 Soo sal ick troost verbeyden,
 Ick late by u dat herte mijn,
 Want daer ghy zyt daer sal ick zyn,
 'tZy vreught of pijn,
 Altoos sal ick u vry eygen zyn.
 Mijns sins ghequel
 Dat doet my dickwils treuren
 Haer liefde rebel
 Die doet my 't herte scheuren,
 'tScheidyden van my doet u de noot,
 Ick blijf ghewont ick seght u bloot
 Schoon Bloeme minjoot
 Ick blijf ghetrou tot inder doot.
 Ick dancke u Lief,
 Reyn minnelijck Lief ghepresen,
 Voor alle gerief
 Soo wilt my doch ghenesen,
 Dese nijders fel met haer fenijn
 Sy hebben belet ons blijde aenschijn
 Op dit termijn
 Alsoo sal ick u vry eyghen zyn.
 Mijn hoop is troost
 Fortuyn sal noch keeren,
 Lief op my gheloof
 Soo sal mijn vreught vermeerden,
 Al moet ick derven mijn conroot,
 Ende blijven in dit lijden groot,
 Swaerder dan loot,
 V eygen blijve ick tot inder doot.
 Adieu van my, soo zyt ghy nu ghescheyden
 Een ander niet dy
 Sal nu gaen vermeyden,
 Couragieus gelijk d'Everzwijn,

Een amoreus Crancelijn
 Sult ghy draghen fijn,
 Altijt sal ick u vry eygen zijn.
 Adieu schoone Stadt,
 Adieu Prieel vol vreughden,
 Reyn Maeghdecken vat
 Daer wy t'samen verheughde,
 Gedenckt den troost die ghy ons doet,
 Ghy zijt mijn Lief die ick noyt en vloot,
 Ic seg u bloot, u eygen blijve ic tot inde doot.

Een oudt Liedeken.

[Ick wil my gaen verheugen]

Ick wil my gaen verheugen
 Verblijden in mijn gemoet,
 En doen na mijn verheugen
 Al val't my tegenspoet, Vrou Venus bloet
 Dat is van dier natueren, ist quaet, ist goet,
 Die mint die moet besueren.
 Die fiere Nachtegale
 Singht een soo hupschen sanck,
 Mocht ick mijn Lief betalen
 Al in haer armkens blanck, sonder bedwanc
 Soo soude ick met vreughden leven
 Al mijn leven lanck
 Waer al mijn druck ghenesen,
 Reyn Lelyken uytghelesen
 Doet u ootmoedigheyt,
 Laet my u Dienaer wesen
 Aensiet mijn bitterheyt,
 Meest wel bereyt,
 Wilt my uyt minnen ontfangen
 Doet my bescheyt
 Daer nae staet mijn verlangen.
 Schoonder Roosen van minnen
 En heb ick noyt ghesien,
 Sy staet int hert van binnen
 Die schoone van melodijen, wilt tot mijn vlien,
 Wilt my uyt minnen verwachten
 Doet my bescheyt
 Om u dole ick by nachten.
 O radt van avontueren
 Wildy niet omme slaen,
 Mach my geenen troost ghebeuren
 Dat kost my menighen traen,
 Laet my ontfaen, reyn Bloem ghepresen
 Een troostelijck woort

Soo waer ick gantsch genesen.
 Nu hoort ghy jonghe gesellen
 Eer ghy dat minnen begint,
 Vrou Venus sal u quellen
 Met woorden ghelijck een wint,
 Eer ghy 't begint
 Soo hoort nae mijn prologen,
 Aensiet dat eynt
 Soo en wordy niet bedrogen.
 Die dit Liedeken dichte
 Oft eerst werf heeft ghestelt,
 Vrou Venus was sijn Nichte,
 Met haer was hy ghequelt,
 Sijn vreughde vermelt
 Hy leeft in grooter treuren,
 Daer hy hem om quelt
 Sy mocht hem niet ghebeuren.

**Een oudt Liedeken,
 [Ick brenghe mijn naeste gebuer een dronck]**

Op de wijze: leught en deught.

Ick brenghe mijn naeste gebuer een dronck
 Ick hoop hy sal dat wachten,
 Ick gunt hem uyt mijns herten gront
 Met vrolijke ghedachten.
 Wijn, Wijn, fijn Edele Wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
 Anders soo zijt ghy fenijn
 Van wonderlijke krachten.
 Als ick den Edelen Wijn aenschou,
 Vergeet niet mijn labeuren, En voeghet in de
 beste vou, En laet Fiolen treuren,
 Wijn, Wijn, fijn Edele Wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
 Anders soo zijt ghy fenijn,
 Met moet u dick besueren.
 Den Wijn proeftmen by den smaeck,
 Als ons de ouden leeren,
 Hy verdrijft soo menigh mensch den vaeck
 By nachte te bancketeeren,
 Wijn, Wijn, fijn Edele Wijn
 Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
 Anders soo zijt ghy fenijn
 En wilt den mensch regeeren.
 De Wijn is uyt, de Kroes is leegh,
 Een ander doe ick schencken,
 Mijn dunckt ick kreegh, soo goeden deegh,
 Ick en kan geen droefheyt hencken,

[Tot eender Echte Vrouwe.]

Tot eender Echte Vrouwe.
 Oorlof ghy meysjens en jonck gesellen
 Die by nachte heymelijck vryen gaen,
 Al hebby een rijck mans dochte voor handen
 Wacht u voor klappers tonghen fenijn,
 Soo en komt ghy niet in schanden.

**Een oudt Liedeken.
 [Ieucht en deucht mijn hert verheucht]**

Ieucht en deucht mijn hert verheucht
 Altijt soo moet ick treuren,
 Troost my schoon Lief also ghy meucht,
 Laet my eens troost ghebeuren,
 Schoon Lief u klaer aenschijn
 Verheught dat herte mijn,
 Liefde te draghen en is geen pijn
 Als liefde met liefde geloont mach zijn.
 Peynsen, hopen, suchten en treuren
 Heeft mijn hert bevanghen,
 Mach my geen troost van haer ghebeuren,
 Nae haer staet mijn verlanghen,
 Voor haer en koos ick geen goet,
 Dat doet haer edel bloet,
 Liefde te draghen en is geen pijn,
 Als liefd' met liefd' geloont mach zijn.
 Mocht ickse aensien tot aller tijdt
 Soo waer ick gantsch ghenesen,
 Haer wesen dunckt my een jolijt
 Sy wert van my ghepresen,
 Haer lijf staet alsoo net
 Wtter maten wel gheset,
 Liefd' te dragen en is geen pijn,
 Als liefd' met liefd' geloont mach zijn.

Prince.

Oorlof Princesse fier,
 Mijn hert laet ick u te pande,
 Weest my doch ghenadelijck hier
 Als ick ben uytten Lande,
 Schoon Lief als ick peyns om dijn,
 Soo verheught dat herte mijn,
 Liefde te draghen en is geen pijn
 Als liefd' met liefd' geloont mach zijn.

**Een oudt Liedeken,
 [Kiest nu een Duyfken reene]**

Op de wijze: Ick had een gestadigh Minneken.

*KIest nu een Duyfken reene
Van manieren seer eerbaer,
Die ghy kust en mint alleene*

Noyt liever echter paer,
 Kiest eerbaerheyt voor waer
 Voor rijckdom verheven,
 Schoonheyt wilt niet aenkleven
 Het is de tweede groet.

En laet u niet bedrieghen
 Van Ionckvrouwen schoon van praet,
 Die u herte konnen nyghen
 Al om haer eyghen baet,
 'tIs sulcken evel quaet
 Wie daer mede is bevanghen
 Die komt nu int verstranghen
 Als daer gheschreven staet.

Sampson die stercke verheven
 Is bedroghen door vrouwen ras,
 Sy heeft hem den wijn te drincken gegeven
 Om te weten waer sijn sterckheyt was,
 Als sy hadde vernomen das
 Heeft sy sijn hayr afghesneden,
 Waerom hem over winnen deden
 Sijn vyanden op dat pas.

Salomon de alderwijste op aerden
 Is oock verleydet seer,
 Die andere lieden leerden
 Quam tot afgoderije weer,
 'tWelck al die vrouwen deen,
 Dus wilt u daer voor wachten
 Want de wijn, liefde en nachten
 Blust in de longers het vyer.

Kiest een Lief soet van manieren
 Die daer vroom deughdelijck is,
 Haer huys weet te regieren,
 Van vrome Ouders ghewis,
 Sy is ghelijck een wijnstock fris,
 Daer ghy in vree me meught leven,
 God de Heere sal u genoegh geven
 Dat u niet ghebrekende is.

Wilt met haer converseren
 Eerst een korte wijl en tijt,
 Aensiet haer zeden en manieren
 Beproeftse wel en door siet,
 Op dat ghy niet en komt int verdriet,
 Want na bedacht doet menich klaghen,
 Dus wel versint eer ghy behaghen
 Aen haer krijght met liefde heet.

Princen dit Liedeken is ghedichtet

Van een heusche jonghelinck waert,
 Die niet wel was gestichtet
 Ghelijck veel is der Ionghers aert
 Int vrijen het sy verclaert
 Daer om hy hem vant bedrogen,
 Dus buyghet alleyn u ooghen
 Nae een Ionckvrouw eerbaer.

Een nieu voorsanck, [Laestmael al met blijde sinnen]

Op de wijze: Vande Lommerdemy.

LAestmael al met blijde sinnen
 Quam ick door dat groene Wout,
 Daer vant ick Venus die Godinne
 Met haer gheselschap jonck en out,
 Elck brocht haer vreuchde voort
 Want sy songhen met accoort,
 Comt gesellekens vry by my
 Met u liefken in dat groene,
 Weset vrolick ende bly
 Hier by ons in dit saysoene,
 Maeckt jolijt // tot dese tijdt
 Tot yder spijt, diet benijt.
 Venus en Diana schoone
 Waren oock in dit rogier,
 Cupido sat inden Throone,
 Iupiter wast hooghste bestier,
 Doen sanck daer een Basuyne claer
 Luyde dat was immer waer
 Comt ghesellekens vry by my, Met etc.
 Doen ginck Venus onverholen
 Lustigh op hanghen eenen Crans,
 Ghemaect met roosen en Fiolen
 Daer vergaert was eenen dans,
 Doen sanck daer een voys en troys
 Met also soete voys
 Comt ghesellekens vry by my, Met etc.
 Doen wy saten lustigh en songhen
 Vreuchde bedreven delicaet
 Discordia quam daer in ghesprongen
 Seer verummelt ende quaet,
 Maer haren raet wert niet geacht
 Want wy songhen met grooter macht
 Comt gesellekens vry by my, Met etc.
 'Twas daer seer lustich om te blijven
 Peynse ick edel Prince jent,
 Mocht ick mijns selfs gherijven

Mijn liefken spreken present
 Terwijl ick stont in dit gepeys
 Sangh Cupido noch een reys
 Comt gesellekens vry by my, Met etc.

Een oudt Liedeken, [Met gantscher bedruckter herten]

op de wijze: van Quater brande.

MEt gantscher bedruckter herten,
 [Claech] ick mijn sware torment,
 [Want ick lijdt] druck en smerte
 [Om dat ick] moet zijn absent,
 [Van de] liefde reyne // die ick certeyne
 [Met gantscher] herten bemin,
 [Schoon Roosemareyne] // ghy zijt alleyne
 [Vercoren] in mijn sin.
 [Hoe] soud ick connen vergeten
 [Dien ick alsoo seer bemin]
 [Want ghy zijt in mijn gheseten]
 [Boven Venus die Godin,]
 [Onder tshemels Throone], spant sy de Croone,
 [Die int hert verheven is]
 [Want ghy zijt schoone, Net van persoone]
 [Van leden zijt ghy fris.]
 Ghelijck de maen is blinckende schoone
 Boven alle sterren cleyne,
 Alsoo spant ghy oock de Croone
 Boven alle vrouwen reyne
 Mocht ick eens wesen // vry sonder vresen,
 By u schoon bloemken jent,
 Schoon lief gepresen // ghy cont genesen,
 Mijn druck en zwaer torment.
 Lacy moet ick staen besijden
 En dat door dees clappers fel,
 Die mijn liefd' 'tuwaerts benijden,
 En maken mijn sinneken rebel,
 Door uwe treuren // moet ick besueren
 Int herte lijden groot,
 Tot alder uren // soo moet ick treuren
 Om u reyn roosken root.
 Weest gedachtich Thisbe schoone
 Welck verwachte haer soete lief,
 Piramus quam aldaer ten troone
 Niet vindende zijn liefste lief
 Mistroostich alsoo dat scheene // om zijn lief alleene
 Hem selfs aendeed' de doot,
 Dat siende Thisbe reene

Sy viel in weene
 Sterf by haer liefde doot.
 O Venus met uwen strale
 hoe valt ghy dus rebel,
 wat eer cont ghy aen my behalen
 Dat ghy my doet dit gequel,
 Ghy hebt my ghegheven // uyt u Beker verheven
 Den dranck der Minnen soet,
 Alle mijn jonck leven // brengt ghy in sneven
 Al door der minnen gloet.
 Cupido wreet en moordadich
 Ghy hebt mijn jonck hert doorwont,
 Met u pijlen ghenadich
 Schiet ghy my tot aller stont,
 Lief tot alle daghen // soo moet ick claghen
 Mijn druck en teghenspoet,
 Ick moet nu draghen // dese sware plaghen
 Om u reyn Liefken soet.
 Nochtans had ick voor my ghenomen
 V te dienen tot alder tijdt
 Hopende den tijdt sou comen,
 Dat wy souden zijn verblijt,
 Lief moet ick u derven // soo moet ick sterven
 Troost hem die wreede doot
 Na Atropos erven // soo moet ick zwerven,
 Laet ghy my inder noot.

Princesse.

Adieu Princes met droevigen sinne,
 V beveel ick mijn jonghe Hert,
 Adieu mijn Liefste die ick beminne
 Waerom ick moet lijden smert,
 Gheeft Medecijne // den dienaer dijne
 Verhoort doch mijn propoost
 Want 'tallen termijne
 Ick heel verdwijne
 Laet ghy my ongetroost.

**Een oudt Liedeken,
 [Myn Oochskens weenen]**

Op de wijze: Bedroefde herteken.

Myn Oochskens weenen,
 Mijn Hert moet suchten,
 Dus moet ick clagen mijn verdriet,
 Mijn liefste Lieveken wil van mijn vluchten
 Wist ick waerom ick en treurde niet.
 Wist ick waerom 'twaer mijn begeeren
 Dat sy op my dus is verstoort,
 Sy gheloofde qua tonghen

Het mach my wel deeren
 Die niet en soecken dat discoort.
 Ick bemin haer seere en sy my mede
 Ter Werelt en was noyt liever paer,
 Wy en hadden noyt twist
 Maer altydt vrede
 Och bitter scheyden ghy valt my zwaer.
 In vreemde Landen moet ic gaen reysen
 Met groote droefheyt dolen altydt,
 Sult ghy schoon lief daer niet eens om peynsen
 Dat ghy daer af een oorsaeck zijt.
 Reale mondeken wilt ghy my verlaten
 Soo moet verdwijn mijns hertsen bloet,
 Wilt ghy u Lieveken
 Niet comen te baten,
 Noyt meerder droefheyt en teghenspoet.
 Had ick den Appel van rooder Goude,
 Die Paris Venus schonck voor een present,
 Ick schonckse mijn Lieveken die schoonste Vrouwe
 Die daer oyt was onder 'sHemels tent.
 Bedroeft mach ick wel zijn van sinnen
 Beclaghen mach ick wel mijn misval,
 Die ick met mijnder Herten beminne,
 Dat daer een ander by rusten sal.
 Hoe sullen mijn oochskens dat aenschouwen,
 Wat grooter droefheyt sal mijn hert ontfaen
 Als daer een ander mijn lief sal trouwen
 En met haer sal uyt vermeyen gaen.
 Hoe can sy my dus vergeten
 Daer wy malcanderen soo hebben ge-eert,
 Ic mach wel seggen dat vrouwen gedachten
 Wanckelbaer zijn en haest verkeert.
 Mocht ic u lieveken noch selver eens spreken
 Dat ghy mocht hooren mijn claghen groot,
 Mijn jonck herteken sal moeten breken
 Dat ghy u lieveken dit lyden aen doet.
 Ick bid u lieveken met smeeckender tranen
 V Oochgkens wilt op my slaen,
 Den dou der liefden
 Laet op my dalen
 Ick sal my beteren lief heb ick misdaen,
 Nu is mijn arbeyt doch al verloooren,
 Mijn singhen, mijn springen, nacht en dach
 Sy heeft een ander lief uytvercooren,
 Daer ick my luttel op hadde ghewacht.

Op hoope moet ick nu gaen leven
 Ick ben eylaes een onwaert gast,
 Al wast my van te vooren gheschreven
 Ick betroude haer woordekens veel te vast.
 Adieu Princesse uytvercooren
 Adieu die schoonste die Liefste mijn,
 Het is my een droevich dinck om te hooren
 Dat wy twee ghescheyden moeten zijn.

Een oudt Liedeken.

[Myn hertelijck Lief wel schoon Ionck-Vrouwe]

MYn hertelijck Lief wel schoon Ionck-Vrouwe
 Ghy zijt certeyn mijn Lief alleyn,
 Moet ick u derven soo lijde ick rouwe
 Ghy zijt mijn Liefs hertsen greyn.
 Als ick dan peynse om u Figuere
 Reyn Bloemken jent, seer excellent,
 Door amoreusheynt schoon creatuere
 Mijn herteken laet ick by u ontrent.
 Ghy zijt die liefde in mijn Hert ghepresen
 Spijt diet benijdt, 'tmoet immers zijn,
 Het is my solaes by u te wesen
 Als die liefde geloont mach zijn.
 Ghy ziet die liefste int hert gheschapien
 Boven Silver, Gout oft Peerlen fijn,
 Ick hoope ick sal noch by u slapen
 Of Kraey en sal geen Vogel zijn.
 Vrou Venus pacxken heb ick gheladen
 Ick ben die geen diet dragen moet
 Vwer liefde en can ick niet versaden
 Ghy syt die gheen dient my doet.
 Reyn lieflijck beelde u minnelijck wesen
 Verdrijft den couwe van dat herte mijn,
 Als ick mach comen al sonder vresen,
 Ghy zijt mijn troost mijn medecijn.
 Ick hebbe geleert ick sal onthouwen
 Hebbe ickt anders wel verstaen,
 Dat heete liefde mach wel verkouwen,
 Maer reyne liefde sal niet vergaen.
 Adieu schrijve ick met droeve sinne
 Lief peynst om my als ick om dy,
 Mijt quade tongen draecht reyne minne
 Mijn herteken laet ick u altoos by.

Vanden Keyser Maximiliaen.

[Met lusten willen wy singen aen]

MEt lusten willen wy singen aen,
 Ende loven dat Roomsche Rijck,
 Van Coninck Maximiliaen
 Ghebooren uyt Oostenrijck,
 Die Edel Coninck den edelen staet
 Hoe dat hy zijnder vrouwen
 Wt Britannien beschreven haet.

Die Brieven heeft sy vernomen,
 Die edel Ionck-vrou waert,
 Die met my wil rijden,
 Die maecke hem op de vaert,
 Ick moet rijden nae duytsche lant
 Tot mijnen Edel Heere,
 Hy is my onbekent.

Die Bruyt sat op met eeren,
 Zy reet nae dat duytsche lant,
 Met suchten en met beven
 Groot jammer quam daer van
 Dat dede de Coninck van Vranckrijck,
 Door zijn Landt most sy rijden
 Die Ionck-vrou die was deuchdelijck.

Doen reet sy een weynich voort haren pat
 Die Coninck quam haer teghen ghegaen,
 Van tranen werden haer ooghen nat,
 Sy seer onghedaen,
 Hy seyde Godt groet u Ionck-vrou teer
 V eere wil ick behouden
 Den Roomschen Coninck te leer.

Sy sprac dat en wil Godt nimmermeer,
 Ghy hebt een ander Wijf,
 Ick hebbe een Coninck tot eenen Heer
 Ghebooren uyt Oostenrijck,
 Hy is edel ende daer toe fijn
 Ter eeren van hem wil ick draghen
 Van Goude een Crancelijn.

Mijn Wijf en was niet oudt ghenoech
 Sy en hadde maer neghen Iaer,
 Sy was my teghen mijnen wille gegeven
 Dat segghe ick u voorwaer
 Sy was een Ionck-vrou op desen dach
 Sy was mijn toe gheschreven
 Doen sy inder Wieghen lach.

De Paus nam dat gelt van my
 Hy scheyde my van mijnen Wijve
 Hy scheyde ons beyde te samen
 Twee Sielen in een Lijve,

Maer dat sal costen menighen man
 Die daerom sullen sterven,
 Hoe weynich weten sy daer van.
 Sy schreyde nacht en dach,
 Sy schreyde om haer eere,
 Met tranen maeckte sy groot gheclach
 Zy versuchten soo langs soo meere,
 Zy sprack dat wil Godt nimmermeer
 Ick sal mijn eere behouden,
 Den Roomschen Coninck ter eer.
 Die dit Liedeken eerstwerf songhen
 Dat waren drie Ruyters fijn,
 Zy hebbent soo licht ghesonghen
 Te Ceulen op den Rhijn,
 Sy trocken al door des Conincx lant
 Om buyt souden sy ganghen
 Sy hadden gelt noch pant.

Een oudt Liedeken.
[Margrietgen ghy zijt soo hubschen dier]

*M*Argrietgen ghy zijt soo hubschen dier,
 Ghy hebt twee bruyn Ooghskens
 Die ick gaerne aensie,
 Reyne Vrouwelijck dier
 Soudy niet willen scheyden eer lanck
 Inden Krijch sal ick u leyden lief ist u danc.
 Al inden Krijch wil ick zijn
 Men schenckter die vrome Lants-knechten
 den Wijn, Reyn vrouwelijck fijn,
 Al onder de blau Lants-douwe voorwaer,
 Daer is ghebreck van Vrouwen,
 Schoon lief had ick u daer.
 Margrietgen wout ghy met my gaen
 Ick soude u leyden al voor Terwaen,
 Reyn Vrouwelijck graen
 Daer sullen die Lants-knechten neven u staen,
 Sy en sullen u schoon Lief tot gheender noot afgaen.
 Al voor Terwaen daer is grooten noot
 Men slater die vroome Lants-knechten al doot
 Cleynde groot,
 Te voet en oock te paerde gaet mee
 Schoon lief rijdt uwer vaerden laet my met vre.
 Margrietgen woude ghy met my
 Veel voorder soude ick met u gaen
 Begeerdijt op my,
 Soo gaet hem af ende blijf by my,

T'is al verlooren dat ic doe schoon lief om dy.
 Margrietgen wilt ghy my trouwe zijn,
 V eygen sal ick sijn tot int eynde mijn
 Schoon vrouken fijn,
 Zoo gevet my die trouwe dijn,
 So derren wy niet achten op der nijders fenijn
 Maer die dit Liedeken eerstwerf sanck,
 Dat was een Ruyterken uyt west-lant
 Vry ende vranck, zijn leven dat viel hem veel te lanck,
 Om dat hy haer moest derven tegen zijnen danck.

Een oudt Liedeken, [Men leest in Esdras vanden Wijn]

Op de wijze: Alst begint.

*M*En leest in Esdras vanden Wijn,
 Ende vanden Coninck fijn,
 Maer dat de vrouwen vroomer zijn
 Ende excelenter beseven,
 Zij verblijt den man door haren aenschijn
 Ende sy brengt uyt ghepijn
 Verstaet die woorden mijn,
 Een vrou is boven al verheven,
 Eene wijse vrouwe goet,
 Verheucht haer Mans ghemoet,
 Haer woorden devijne
 Sy zijn den man een medecijne.
 Wie soude niet prijsen der vrouwen aert
 Des morghens vroeck verclaert
 En heeft oock geen goet aert,
 Zy doet dat huys geheel verlichten,
 De vrou al met den man ghepaert
 Het Huwelick wel vergaert
 Latet u oock zijn verclaert,
 Al moet sy onderdanich den man zwichten
 Vresen ende wederbaer,
 Een goede vrou voorwaer
 Is van God ghegheven
 In onder danicheyt te leven.
 Int beginne schiep Godt den man voorwaer
 Al vander Aerde zwaer,
 Ende die vrou daer naer
 Al van des mans Beenen
 Wt zijnder zijde een Ribbe claer,
 Bewijsende een paer
 Den Man in vrede met haer
 Te woonen, ende te vercleenen

Maer beminnen als zijn eyghen lijf
 Sonder eenich gekijf,
 In liefde puere
 Ghelijck zijn Vleys en zijn natuere.
 Al eerbaer vrouwen wy prijsen dan,
 Wel geluckich is de Man
 Die sulcken vrouken krijghen can
 Die leeft inde vreesse des Heeren,
 Het Huwelijck is soo liefelijcken gespan
 En scheidt u daer niet van
 Maer hout u vrolick daer an
 Oft ghy comt in groot jammer en verseren,
 Ghy Mannen al ghemeyn
 Bemint u vrouwen reyn
 U vlees en u ghebeente
 Ghelijck Christus doet zijn ghemeente.
 Prince en veracht geen vrouwen wijs
 Maer geeftse eer en prijs,
 In eerbaerheit en jolijs
 Want sy gaen boven sijn Gouwe,
 De gratie haerder eerbaerheit propijs
 Is als een ghebloeyt rijs,
 Nae der Schrift advijs
 Sy is ghelijck des Hemels douwe,
 Een vergulden crans, een glory des mans
 Wilt by haer blijven,
 Sonder vrouwen cont ghy niet bedrijven.

Een oudt Liedeken.

[Maect eenen moet, licht op de voet]

*MA*ect eenen moet // licht op de voet
 Coop-liens fray int hanteeren,
 Wint nu den Hoet // met vreuchde soet
 Seer net van Violieren,
 Draecht liefde totter consten
 Al naer den mert // soo neemt den tert
 Versaemt hier al uyt jonsten.
 Ghy claddekens fier // jent int bestier
 Diet groen Warmoes vercoopen,
 Comt al tot hier // sonder dangier
 En wilt u Boors ontknoopen,
 Die schoonheit hebt van doene
 Al na de mert // soo neemt den tert
 Ist oudt, jonck, rijp oft groene,
 Ghy Boerkens fijn // op dit termijn
 Wilt Lijse in als believen,
 'Tsal al wel zijn // met 'tsoet aenschijn

Brengdy haer spellen brieven
 Onderhoudt dorpse wijsen,
 Al nae die mert // soo neemt den tert
 Sy en sal u niet begrijsen.
 Ghy meyskens wilt // die metten schilt
 Altijts zijt inde weere,
 In vreucht verbrilt // geborst ghebilt
 Wacht u voor Venus speere,
 Wilt eerbaerheyt ontsluyten,
 Al nae de mert, soo neemt den tert
 Danst lustich uyt der muyten.
 Ghy druyper bot // slacht niet den sot
 Maeckt u al op de reyse
 Springt uyt u kot // sie dat ghy hot
 V wijf altijt in peyse,
 Ten sal u niet veel schaeyen,
 Al nae de mert // soo neemt den tert
 Paeyt haer altijdt met vlaeyen
 Melck kaecxkens jent // seer excellent
 Die melcken inde weye // u selven went // comt al present
 Ter mert in dees contreye
 Ten sal u niet berouwen,
 Al nae de mert // soo neemt den tert
 Ghy sult solaes aenschouwen.
 Clickoykens fray
 Die om een gaey
 Somtijdt suchten en weenen,
 'Tis cleyn lammaey, als comt 'tghecray
 Ghy hebt den buyck vol beenen,
 En treckt u dat niet aene
 Al nae de mert, soo neemt den tert
 Comt vreyelick inde baene.
 Princen gheheel // hier int Prieel
 Wilt dit in danck ontfanghen,
 Schouwen crackeel // door fraey Iuweel
 Daer elck nae heeft verlanghen,
 En wilt discoort verjaghen
 Al nae de mert // soo neemt den tert
 Wy liefde 'tuwaerts draghen.

Een oudt Liedeken van het Nederlant, [Och Nederlandt ghepresen]

Op de wijze: Ick en ben niet als een Pluyme.

Och Nederlandt ghepresen
 Beclaecht moocht ghy wel zijn,
 Ghy placht die fleur te wesen,
 Van alle landen fijn,

Maer nu zijt ghy int ghepijn,
 Door beroerte op dit termijn
 Helpt ons Hemelsche Medecijn.

Och hoe rebel staen al dees landen
 De ghemeente blijft desolaet,
 Veel sitten nu met ydel handen,
 Den Ambachts-man schijnt desperaet,
 Och Philippus Conincklijcke zaet
 V Ghemeynte schier al vergaet,
 Comt en besettet met uwen wijsen raet.

Moet desen tijdt noch langhe dueren
 Soo naeckts ons groot verdriet,
 Den armen moet al besueren
 Die en vint nu te winnen niet,
 O Godt dit werck nu aensiet
 Al ist dat ons groot leet gheschiet
 Wy moetent al verdraghen siet.

't Comt al by onse sonden
 Dat de neeringe leyt onder de voet
 Wy zijn vol nijt bevonden
 Hier om comt ons dit teghenspoet,
 Bidt Godt om ghenade soet,
 Die den mensche spijs en voet,
 En den armen bystant doet.

Och nobelen Coninck van Spaengien,
 Brenght ons den Peys int Lant,
 Wy hebben langhe met Canallen,
 Gheleeft aen elcken cant,
 O Hemelsche Vader triumphant
 Doet u volck doch onderstant
 Die noch sitten in lijden gheplant.

Waer is den Oosterlinck bevaren
 Die ons bracht Speck en Graen,
 Den Hollander die leyt in bezwaren,
 Den Zee-lander en mach comen noch gaen
 Moet desen tijdt noch langer staen,
 Soo moeten wy schier al vergaen
 Het cost ons menighen traen.

Den Zee-man gaet schier verlooren
 Qualick mach hy winnen zijn Broot,
 Hoe soumen vreucht oorbooren
 Veel volcx is levende doot,
 Want sy worden naeckts en bloot
 Soomen siet in dit conroot,
 Helpt ons Godt uyt desen noot.

Waer eens de Zee ontsloten

Soo mochten wy hebben goeden tijt,
 'Theeft menich Coop-man verdrooten
 Die nu doen cleyn profijt,
 Waer hy gaet breet ofte wijt
 Zijn goet en wort hy nau quyt
 Hoe soudemen daer connen wesen verblijt.

Oorlof aen groot en cleene,
 Laet ons doch bidden allegaer,
 Dat hy ons wil alle ghemeene
 Helpen uyt dit groot lijden zwaer,
 Want Godt is den Middelaer
 Diet peyseren can voorwaer
 Dees beroerte veer en naer.

Een oudt Liedeken. Van den Hertoch van Gelder.

O Hartoch van Gelder bent ghyer by Huys,
 Soo steeckter u hoeft te vensteren uyt,
 In al soo coelen Maye,
 Ghy hebter de Hollantsche Koeyen gehaelt
 Wy comen om gelt, schickt dat ghyse betaelt
 Oft brenghetse weer ter weyden, weer ter weyden.

Den Hertoch al op sijn bedde lach,
 En hy al tot sijn Schilt-knecht sprack:
 Wat hoor ick daer voor Knechten,
 Hy seyden wel Edel LautsHeere goet,
 Dat isser Bourgoigne dat Edel Bloet,
 Bourgoigne Edele Heere, Edele Heere.

Nu zadelt my mijn beste Paert
 Mijn Harnas en mijn blancke Swaert,
 Naer Vranckrijck wil ick ryden,
 Den Coninck dat isser mijn vrient soo groot
 Ick hebber soo lange ghegeten sijn broot
 Hy laet my niet in lijden, niet in lijden.

Alsser den Hertogh in Vranckrijck quam
 Den Coning van Vranckrijck dat vernam:
 Weest wellecoom hooch ghebooren,
 Ick siet aen u bruyn ooghen wel
 Dat Lantjen van Gelder dat leyter rebel
 Het gaet met u verlooren ja verlooren.

O Hertogh van Gelder mijn lieve neef
 Ick souder bidden om eenen beed
 Om twintich duysten knechten,
 Daer mede wil icker naer Gelderlant,

En winnen mijn steden schoon en playsant,
Mijn Castelen algemeyne, groot en cleyne.

O Hertoch van Gelder dat doen ick niet
Ick mocht my brengen in zwaer verdriet
In alsoo grooten ellende,
Den Keyser dat isser soo machtigen Man
Mocht tegen my nemen een Oorlogh aen
Bourgoigne algemeyne, groot en cleyne.

Een oudt Liedeken.

[O Venus jent, een zwaer torment]

O Venus jent // een zwaer torment
Een groot ellent lyd' ick by desen,
Ghy staet gheprent // int hert bekent,
Seer excelent // lieffelijck van wesen,
Wilt ghy my niet // verlaten siet
Alle mijn verdriet // wat my gheschiet
Sal ick achten niet schoon lief gepresen.
Mocht ic van haer // schoon aenschijn claer
Al sonder vaer // eens troost verwerven,
Geen Gout soo swaer // coos ick voor haer
Een lieffelijck paer // souden wy sterven,
Alle mijn jolijt, in desen tijdt,
Mijn hert verblijt // int s'werelts krijt
'Tis meer dan tijdt // sal ick troost erven.
O Maechdelijck zaet // comt my te baet
Eert valt te laet, wilt druck verjaghen,
Soo soet ghelaet // seer delicaet,
Doet Venus raet // schout nijders quaet,
Ghedult tot my, die in lijden zy
Soo waer ick bly // dat segh ick vry
Niemant dan ghy // en derf ick clagen
Princesse reyn // ghy zijt alleyn,
Lief dien ick meyn // schoon bloem verheven
Dat weertste greyn // zijt ghy certeyn,
Int swerelts pleyn // wilt my niet begheven
Gheeft my confoort, een troostelijck woort
Lief rechtevoort // weest niet ghestoort
Mijn beden aenhoort // en laet my leven.

Een oudt Liedeken.

[Och Moeder seyde zy Moeder]

OCh Moeder seyde zy Moeder
Nu gheeft my goeden raet,
My vrijt een Lantsknecht seere
Hy volcht my altijt nae.
Vrijt u een Lantsknecht seere
Volcht hy u altijt nae,
Soo slaet u ooghen neder,
Ende laet hem henen gaen.

Och Moeder seyde sy moeder
 Dien raet en ben ick niet vroet,
 Ick hebbe den Lantsknecht liever
 Dan alle mijns Vaders goet.

Hebby den Lantsknecht liever
 Dan alle u Vaders goet,
 Och des moet Godt ontfermen
 Dat ick u oyt ghedroech.

Hy namse al by den handen
 By haer Snee witte hant,
 Hy leydese alsoo verre
 Aldaer hijt schoone vant.

Wat gaf hy haer te loone
 Tot haren nieuwen-laer,
 Een kindeken inder wieghen
 Met zijn gekrulde hayr.

En gheeft ons God, een maget
 Soo cleyne maechdekijn
 Wy willen haer leeren breyden
 Van zijde een Huyvelijn.

Van zijde eenen Huyve
 Van goude soo was dat snoer,
 Daer mach een vrome Lants-Knecht
 Sijn geluwe hayr in doden.

Ten eynde van mijn liefs hoofde
 Daer staen drie Boomkens fijn,
 Die een draecht Noten-muscaten
 Die ander draecht een Nagelkijn.

Die derde draecht Fiolen
 Den liefste Boele mijn,
 Het soude wel blijven verholen
 En dede dat cleyne Kindekijn.

'Teynde van mijn Liefs voeten
 Staet een Cofferkijn,
 Ende daer inne leyt ghesloten
 Dat jonge herte mijn.

Die dit Liedeken dichte
 Dat was een Lants-knecht fijn,
 Hy hevet soo wel ghesonghen
 'T Antwerpen al inde wijn.

**Een oudt Liedeken.
[Och leghdy nu en slaept]**

Och leghdy nu en slaept,
Mijn uytvercooren bloeme,
Och leghdy nu en slaept
In uwen eersten droome,
Ontweckt u soete Lief
Wilt voor u veynster comen,
Staet op lief wilt ontfaen
Den mey met zijnen bloemen.

 Wat ruyschet daer aen de muer
Dat my mijn rust beroovet:
Die my t'scheyden maectt suer
Die leyt hier op ghedoghet,
In mijnen arm soo vast
Wy en connens niet ontsluyten,
Mijnen Beddeken heeft zijnen vollen last
Plant uwen mey daer buyten.

 O suyverlijcke jeucht
Wilt nu u rusten laten,
Doet op u Veynsterken,
Ende comt u lief ter spraken,
Alom te vinden troost
Soo ben ick hier gecomen,
Staet op Lief wilt ontfaen
Den Mey met zijn Bloemen.

 Al stony daer tot morgen
Ick en sal u niet in laten,
Mijn boel leyt hier verborghen
Ghy en cont my niet vermaken,
Mijn herteken op u niet en past
Noch op gheen spel van Luyten,
Mijn Beddeken heeft zijn vollen last
Plant uwen mey daer buyten.

 Ick sie den lichten dach
Al door die wolcken dringhen,
Ick sie die Bloemkens schoone
Al uyt der aerden springen,
Ick sie die sterren claer
Die daer lichten inden Throone
Staet op Lief en wilt ontfaen
Den Mey met zijnen Bloemen.

 Waent ghy dat ick slape
Nu is anders dat ick dachte
Die mey hout my in wake
Daer nae mijn herteken wachte
Niet als inder aerden wast

Roosen, Bloemen oft ander virtuyten,
Mijn Beddeken heeft zijnen vollen last,
Plant uwen Mey daer buyten.

Een oudt Liedeken. **[Onder een Prieel van ruyckende Roosen]**

ONder een Prieel van ruyckende Roosen
Ben ic met mijn Lief spanceren gegaen
Daer hebben wy ghelegen een langhe posen,
Alsoo ick u hier af doe vermaen,
Alsoo ick heb verstaen
En sy is wech ghegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is mijn Lief wech ghegaen.

Om te vercrijghen alsoo soete waer
Ende te verheughen dat jonge herte mijn,
Wy laghen malcanderen alsoo naer
Dattet niet naerder en mochte zijn,
Alsoo ick heb verstaen
En sy is wech gegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is mijn Lief wech ghegaen.

Ick heb al den langhen nacht gheleghen,
Voor die poorte van mijnen Vaer,
Ende hebbe daer alsoo stille gesweghen
Want wy en maeckten geen misbaer,
Alsoo ick heb verstaen, en zy is wech gegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is sy wech ghegaen.

Och fiere Nachtegale cleyn Voghelkijn
Soudy niet willen der minnen bootschap draghen
Ende wy sullen by den anderen alsoo vrolijck zijn
Ghelijck als wy doen plagen
Alsoo ick heb verstaen,
En sy is wech ghegaen
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is mijn Lief wech ghegaen.

Mijn Vader ende mijn Moeder hebben my ontboden
Om te spreken tegen mijn Lief,
Nu hebben wy malcanderen gevonden door het schrijven van eenen brief,
Alsoo ick heb verstaen,
En sy is wech ghegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is sy wech ghegaen.

Duysent marck silvers root van gout

Gaf hy sijn Lieveken in haer hant,
 Om dat hy vertrecken soude
 Met sijn lieveken na het overlant
 Alsoo ick heb verstaen
 En sy is wech gegaen,
 Ick verhoor wel aen haer woorden,
 sonder adieu, etc.

En ist niet wel een bitter scheidyden
 Dat goe lievekens scheidyden sonder adieu,
 Hadde wy de tijt noch moghen verbeyden
 Ons vreuchde waer al op een nieu,
 Maer alsoo ick heb verstaen
 En sy is wech gegaen,
 Ick verhoor wel aen haer woorden
 Sonder adieu is sy van my gegaen.

Een oudt Liedeken. [O Venus die Goddinne]

O Venus die Goddinne
 Wat hebt ghy in u sinne,
 Om een die ick beminne
 Niet en can ghewinnen.

Cupido Godt reale
 Troost my met uwe minne strale,
 Soo zijn wy altemale
 Bevrijt van quaele.

Ghy hebt mijn jonck herteken bevangen
 Na u staet alle mijn verlangen,
 Dus singh ick met droevige sange,
 Betaent van wanghe.

Troost mijn schoon liefken van rouwe
 Op u staet alle mijn vertrouwen,
 Ghy zijt de fleur der vrouwen
 Schoon int aenschouwen.

Verhoort schoon lief mijn kermen
 Wilt my genadich heer ontfermen
 In u sneeu witte armen
 Wilt my verwermen.

Laet ons te samen domineren
 In een Prieelken triumpheren
 Daer de vogels jubileren
 Sonder cessereren.

Laet ons te samen gaen verblijden
 In alle amoreusheyt strijden,
 Spijt alle die dat benijen,
 Ons melodijen.

Princesse lieveken verheven
 Wilt my u trouken gheven,
 Soo moghen wy sonder sneven

In vreughden leven.

**Een out Liedeken,
[O Godt al van der minnen]**

Op de wijze: Hout aen ghy Venus dierkens.

O Godt al van der minnen,
Seer krachtich van kueren
Ghy berooft mijn hert en sinnen
Nu en tot aller uren,
Aenhoort doch mijn labeuren
Of ick blijf al int verdriet,
Ick legh in swaer doleuren
Want my onrecht gheschiet.
 Aylacy al mijn leven
Is niet dan eenigh sterven
Vreughde wort nu bedreven
Alle solaes moet ick derven,
Want sy wilt my onterven
Die mijn herte soo doorspiet,
Hoe soudt ick vreught verwerven
Want my onrecht gheschiet.
 Ick en kan van haer niet weten
Die rechte oorsaecken
Dat sy my heeft vergheten,
Die mijn herteken doet blaken
Maer doen wy lestmael spraken
Dat docht ick eylacy niet
Dat my dit soude ghenieten
Want my onrecht gheschiet.
 Hoe soude ick connen bedrijven
Vreught oft eenighe melody,
Want de fleur der Wijven
Valt my nu heel party,
Druck en fantasy
Benaut mijn herte siet,
Gheen meerder vileny
Want my onrecht geschiet.
 Daer ick eylacy mijn leven
Voor soude waghden,
Die heeft my begheven
In eens anders behaghen,
Nu en tot allen daghen
Die sy haer vrientschap biet,
Ick mach my wel beclaghen
Want my onrecht geschiet.
 Oorlof Princesse
Neem ick by desen
Mijn Amatoresse

Alst niet anders mach wesen
 Ick waer genesen
 Dat ghy u straffe hart liet
 Adieu reyn bloemken uytgelesen
 Want my onrecht gheschiet.

Een nieu Liedeken, [Phebus die is langh over de Zee]

Op de wijze Soot begint.

*P*Hebus die is langh over de Zee
 Glinsterende gaet haer Luno vertoonen
 Leydende wel duysent sterrekens mee
 Die de kuyssche Goddinne verschoonen,
 Wiens versilvert aenschijn blinckt
 Die het gheselschap gheheel omringht
 Van blijdschap hippelt en springht.

Ghy danssers springht onbedwongen om
 Danssende boven de blinckende sterren,
 Waer zijn u vreemde spronghen krom
 Hoordy niet de speellieden van verren
 Danst de beswaerde wijn wat neer
 Dat de spijs te beter verteer
 'tWordt tijdt hoe langher hoe meer.

Tis al over de middernacht
 Met den Bruydegom hebt medooghen,
 Lustich Ionckvrouwen hierom lacht
 Sie hoe Lodderlijck staen zijn ooghen
 Of men een weynich van danssen spraeck
 Datter dit paerken te bedde raeck
 De Bruyt krijcht grooten vaeck.

Weeldighe Nimphen spoeyt u ten dans
 Doet u teere Ledekens beven
 Draeyter u kleedekens datse bycans
 Recht of sy levendich schenen te sweven
 Treter u teere tredekens net,
 Want den Bruydegom wort belet
 De Bruydt moet doch te bedt.

Of men terwijl het legher op sloech
 Daerder dit paerken sal komen te rusten
 Seecker wy wachten oock langh ghenoech
 Dus beletmen de Liefde haer lusten
 Daer men den Hemel int bedt bereydt
 Vraecht den Bruydegom 'k wed hy seydt
 Tis veel te langh ghebeydt.

Prince Bruydegom treet voort
 Met u Bruydt om brant te blussen
 Hymeneus staet voor de poort,
 Speelgenootkens ondertusschen,

Spreydt dat beddekens schoon verciert
 Al met Venus Fackel viert
 Dit paerken nae Bedde stiert.

Een Schrybenten Liet, [Pampier dat is soo drooghe]

Op de wijze: Als die Aeckeren rijpen, soo mest den Boer zijn Swijn.

*P*Ampier dat is soo drooghe
 Het verroest die kele mijn,
 Ick mach niet langer gedooogen
 Oft het moetet genetlet zijn ongelooogen,
 Met goet Bier ofte coele Wijn.

Mijn penne wil niet langer schrijven
 Wijn verstant can oock niet meer
 Dichten oft eenigh dinck bedrijven,
 Het inckt wil niet langer beclijven,
 Want mijn herte dat dorstet soo seer.

Die Boeren moetent al betalen,
 Laet ons slechts maken goede chier
 Wy sullen onse scha wel verhalen
 Met onse eloquente talen
 Al is de Wijn noch soo dier.

Sy vullen ons 'tgelt toe met hopen
 Hoe connen wijt weygeren al,
 Want seer te recht te looppen,
 Met brieven sy malcanderen beknopen
 'T sy door recht oft ghewelt.

Sy weten niet wat daer schuylet
 Onder onse Tabberden lanck
 Onsen geest met twee winden huylet,
 Onse moet veel anders bruylet
 Alsmen dat geldeken ontfanckt.

Wy slachten de Lantsknechten
 Die dienen den Heer om ghelt,
 Sy moeten om lijf en leven vechten
 Wy dienen den Boeren slechten
 Met schryven, 'tis beter met ons ghestelt.

Met Ionckvroukens also schoone
 Daer ist so goet te zijn
 Sy hebben soo soeten thoone
 Al geeftmen haer geldeken te loone
 Verblijt u op dit termijn.

De Wijn is al te suere
 Daer moet soet suyckerken in,
 Al is sy van geldeken duere
 Wy willen daerom niet treuren
 Maer met Ionck-vroukens vrolijck zijn.

Een Oudt Liedeken, [Qua Clappers Tonghen fenijne]

Op de wijze: Iubileert ghy Venus Tonghen.

QVa Clappers Tonghen fenijne
 Die brenghen my in haet altijd,
 Van de liefste Goddinne mijne,
 Die ick bemin boven des Werelts crijd.
 Sal die solaes lange duren
 Soo wilde dat ick waer een wilde Swaen,
 Och my kan geen troost gebeuren,
 Want ghy hebt liever een ander Man.
 Liefde ende gelt hebben een krijgh ghestadich
 Alsomen nu voor ooghen siet,
 O liefken zijt u dienaer ghenadich
 Bemint schoonheynt voor rijckdom wreet.
 Liefde heeft alle dinck verwonnen
 Ghelijckmen dat ghemeynlijck seyt
 Maer 't gelt heeft d'overhant begonnen
 Te krijghen met grooter hertsen leyt.
 Wat baet rijckdom of aertsche goeden
 Als ghy gheen wille daer van en crijcht,
 Neemt uwen dienaer in u behoede
 Die u sal dienen in alle gherijf.
 Een huwelijck eens te aenvaerden
 En is (verstaet my) geen cleyne saeck
 Want daer is gheen beter dinck op aerden
 Dan die een goe gaeye gheraeckt.
 Daermen zijn leven by sal eynden
 Het is wel over te dencken weert,
 Want men comt so dickwils in ellende
 Die so reuckeloos een quaet hylick aenveert.
 Oft ghy nu kreecht een rijck Persoon
 Daer ghy niet me in vreden leven meucht
 Zult ghy niet krijgen nae u wercken loon
 Overpeynst selfs na uws hertsen geneucht.
 Ick heb drie of vier jaren ghelijck
 Na u ghestaen in aller eer,
 Sal ick nu noch ten laesten van u wijcken
 Mijn herte sal my toe breken seer.
 Mocht ick als Galmi den Ridder coene
 Voor u campen teghen eenich Helt
 En mocht u ghewinnen met een Lancy ydoone,
 Mijn lijf en leven sou voor u zijn ghestelt.
 Ende so ic *dan geen* troost mocht verwerven

So soude ick als Piramus onvroet
 My doorsteken, en also den doot sterven
 En storten voor u mijn roode bloet.

**Een oudt Liedeken,
 [Reyn Bloemken excellent]**

Op de wijze: Madame de Tempies.

REyn Bloemken excellent
 Nae u staen al mijn sinnen
 Ick leef in swaer torment
 Al door den brant der minnen,
 Dus roep ick om baet
 Schoon bloemken delicaet
 Aen u alleyn mijn troost en staet.
 U lieflijck aenschijn claer
 Heeft mijn jonck hert doorschoten
 Met reynder liefden eerbaer
 Soo dickwils overgoten,
 Na dien ick dach ende nacht
 Lief troost van u verwacht
 Het staet alleen in uwer macht.
 Maer als ghy u bereyt
 Met Vrienden ende met Magen
 Soo moet ick ongepeyt
 Blijven t' allen daghen,
 Want ick en ware noyt
 Als hy o edel Roosken root.
 Dus roep ick wederom
 En stel mijn hert te vreden,
 Men soeckt nu al rijckdom
 Al voor gestradicheden,
 Oock seytmen int gemeyn,
 Vrouwen herte is gheen steyn,
 Maer het wort wel verwonnen met liefde reyn.
 Den brant wert ons geblust
 Al door dit heymlijck lijden,
 Door hope die my versust
 Dat ghy my sout verblijden,
 Maer lief ghy beyt te lanck
 Dus blijft ick even cranck
 Al door den troosteloosen dranck.
 Nochtans weet ick gheen saeck
 Daer ghy my om sout verlaten,
 Want met u hielt ick spraeck
 Op weggen ende op straten,

Ende ick oock niet en weet
 Dat ick u dede leet
 Int openbaer of int secreet.
 Weest ghenadich liefste greyn
 En laet my troost verwerven
 En ick door liefden certeyn,
 Voor u oock soude sterven,
 Want ick anders niet,
 Als trou en eere riet,
 Waerom laet ghy my langher int verdriet.
 Qua Clappers tonghen quaet
 Connen tweedracht op rueren,
 Daer door comt haer haet
 Ick hoop ten sal niet dueren,
 Want dat Godt den Heer,
 Versaemt tot prijs en eer
 En sullen geen Clappers omstoten weer,
 Neemt ghy nu lief de vlucht
 En u van hier gaet cloecken,
 Want sy door quaet gherucht
 Niet als tweedracht gaen soecken,
 Seght my wat is het s'werelts goet
 Wat gheneuchte dat het doet
 Als daer niet is reyn Liefde soet.

Prince.

Princesse lief hoe 't staet
 Wilt my doch eens ontladen,
 Want ick my tot u verlaet
 Schoon lief op u ghenade,
 Of ick moet lief de doot
 Sterven uyt liefde groot,
 Laet ghy my langher in desen noot.

**Een oudt Liedeken,
 [Schoon liefken jent, seer excellent]**

Op de wijze: Het leerde een aerdich Maechdelijn op eenen stonde.

SChoon liefken jent, seer excellent
 Ick moet u claghen,
 Dat ick absent
 Van u dus blijf ghewent
 Dus lijdt mijn hert torment
 Van daghe te daghen.
 Hoe dickwils hebben wy met alle melody
 Gheneuchte bedreven,
 Mijn hert was bly
 Als ick mocht comen by,

Schoon Liefken aen u sy
 Door u soet aenleven.

Al waer ick quaet, haer fiere gelaet
 Cant al ghenesen,
 Mijn hart dat vaet
 Al waert in desperaet
 Al door u soete praet
 Als ghy hebt bewesen.

Ick roep o wach, nacht ende dach
 Dat ickse moet derven,
 Die ick aensach,
 Dickwils met soet gheclach
 Niet langer spreken en mach,
 Ick salt besterven.

Waerom lief reyn, soet edel greyn
 Niet en hebt ontfanghen,
 Mijn trou alleyn
 Die ick u boot pleyn
 Wt liefden heel ghemeyn,
 Hebt laten verganghen.

Dat ick niet meer, mach comen weer
 Dat doen qua tonghen,
 Dus ick verteer
 Mijn hert in lijden seer
 Sy houden my ter neer
 Als een Kindeken bedwonghen.

Princesse confoort, weest niet verstoort,
 Wilt u doch keeren
 Nae 't soet accoort
 Schoon liefken u doch spoort
 Onthout van my dit woort
 Met deuchden ende eeren.

Een oudt Liedeken. [Schoon Lief playsant, dit nieuwe liet ontfanght]

Schoon Lief playsant, dit nieuwe liet ont-
 fanght, In liefden triumphant
 Sal ick u dienaer wesen, door Venus brandt
 Ontgaet my het verstant
 Ontbint my desen bandt, ghy meucht mijn
 ghenesen, mijn druck versacht
 Ghy hebt die macht, door liefdens cracht
 Schoon lief daer ick na bey
 Slaet op my acht, verhoort doch mijn ghe-
 clacht, daer ick na wacht,
 In dese coele Mey.
 Waert ghy eens vroet

Wat pijn ick lijden moet
 Ghy zijt diet my doet, Nochtans ick u be-
 minne, Mijn lijf mijn goet
 En oock mijn herten bloet
 Is voor u liefden soet
 Hoe wel ick niet en winne,
 Maer voelde ghy eens dat ick ly
 Soo waer ick vry
 Van alle druck in desen contrey
 Dan soude my, die fantasy, heel maken bly,
 In desen toecomende mey.

Schoon lief minjoot, ic sal ontdecken bloot
 Mijn lijden waer als loot
 Ghy meuchtmy verblijden, Troost my 't is
 noot, mijn smerte end' pijn is groot
 Levendich ben ick doot,
 Ick sterf t'allen tijden, Want doen wy yet
 Het wert bespriet, Al eer dattet gheschiet;
 Door nijders ingheven, doet toch te niet
 Dit swaer verdriet, welc ghy al aen my siet,
 In desen toecomende mey.

Hoort en verstaet, Princesse delicaet,
 Oft u ter herten gaet
 Dat ghy my dus laet wachten
 Niet en versmaet, V dienaer vroegh oft laet,
 Het is u eyghen vaet
 Ghy meucht mijn druck versachten,
 Seght niet meer neen, maer u alleen
 Maeckt ons twee, eenpaer in dit geschrey,
 Alle gheween,
 Sal hem ontspreen, van ons also ick meen
 In dese toecomende mey.

Een oudt Liedeken, [Schoon liefjen seer playsant]

Op de wijze: Cupido triumphant.

Schoon liefjen seer playsant
 Boven alle schat ende juweelen
 Ghy staet int hert gheplant
 Ick en cant niet lagher heelen
 V schoonheynt menighfout
 Prijs ick boven alle gout
 Nochtans cont ghy soet my payen
 Met uwe soete wesen,
 En mijn gheest verfreyen
 Veranderen al mijn vresen

Verlichten mijn torment,
 Dat ick u mocht zijn present
 Altoos u dienaer obedient.

Dan ick vind' my eylacy
 Soo deerlijck bedrogen,
 Om dat ghy mijn lamentacy,
 Niet langher wilt ghedoghen,
 Mijn tijt is ghepasseert
 Met een ander ghetriumpheert
 Hoe bent ghy dus haest verkeert.

Nu mach ick mijn misval
 Met recht wel beclaghén,
 Dat ick uyt liefden ghetal
 Dus schendich ben verjaghen,
 Eens waer ick int herte dijn
 Nu moet ick u aenschijn
 Derven met alsoo grooten pijn.

Mocht ick doch van u weten
 Reyn Beelt om wat oorsaken
 Dat ick worde vergheten
 Ghy staet my niet meer ter spraken,
 Ghy ghelooft qua tonghen fel
 Die my doen lasteren snel
 En maken u sinnekens rebel.

Maer valsche nijders quaet
 En wilt schoon lief niet achten,
 Want sy sayen altijd haer saet
 En doen so menich versmachten,
 Troostbarich my doch weest
 Mijn wonden nu gheneest,
 Verlost my uyt dit tempeest.

Princesse lief verheven
 Toont my u vrolijck herte,
 Op u rust moet ick leven
 Blust al mijn bitter smerte,
 Mijn druck met vlijt aenhoort
 Of ick blijf gants vermoort
 Gheeft my een troostelijck woort.

Een oudt Liedeken, [Schoon lief wat gaet ghy brouwen]

Op de wijze: Tant que vivray.

Schoon lief wat gaet ghy brouwen
 Dat ghy my dus verlaet,
 eylaes tsal my wel rouwen,
 dat ick o maechdelijck saet,
 ginc stellen al mijn betrouwen,
 op u woordekens delicaet,
 By Dalida de schoone,
 mach ick u

ghelijcken wel,
 die Sampson t heyr ydone,
 Afsneet door vals opstel,
 alsoo crijch ick nu loone,
 van u seer quaet en fel,
 Ick loofde samblant der ooghen,
 Die ghy my Lief ginckt tooghen,
 Een amoreus gebaar,
 het dunckt my eenpaer
 V woorden zijn gelogen,
 Waer door ick ben bedroghen,
 dees faute vinde ick waer,
 Dus segh ick voor en naer,
 Adieu schoon lief eerbaer.

Mijn liefde sal wel vercouwen,
 al isse nu wat heet,
 daer zijn meer schoone vrouwen,
 Wijs eerbaer, en discreet,
 Ick en sal u niet meer benouwen,
 wie dattet sy lief of leet,
 Wat leyter oock aen my bedreven,
 daer zijnder veel schoonder certeyn,
 mannen als Boomen verheven,
 die noch leven int aertsche pleyn,
 dat ghy my hebt begeben,
 dat deed' ick was te cleyn,
 dat gady lief verspreyen
 Alsoo ick hoorde greyen,
 van een yeghelijck int openbaer,
 dat dunckt my een cleyn maer
 Al gaedy die verbreyen,
 Ick wilder niet om schreyen,
 Ick achtet niet een haer,
 verkiest vry een aer,
 adieu schoon lief eerbaer,

adieu o Roosken gepresen,
 adieu daer mijn troost op stont,
 adieu ick waer genesen,
 met een Kusken aen u rooder mont,
 adieu het moet nu wesen,
 adieu en blijft ghesont,
 adieu ick neem een keere,
 nae u eere heb ick ghestaen,
 adieu ick en comen niet weere,
 Ic heb my mede beraen,
 Ick denck daer zijnder meere,
 die 'tpat hebben mede ghegaen,
 meyndy dat ick sal treuren,
 en t'hart van binnen scheuren,
 van druck anghst en vaer,
 om u lieveken eenpaer,
 Neen tsal so niet gebeuren,
 na een ander sal ick speuren,
 ick denck om niet een haer,

Dus peynst ghy om een aer,
Adieu schoon lief eerbaer.

Prince.

Adieu ick maeck een eynde,
Ghenoech meuchdy verstaen,
van tgene ick u seynde,
O Princelijcke graen,
te voren ick om u siende,
Dit is nu al gedaen,
dit quam al door u wesen,
dat ghy een yder toont,
seer lieflijck gepresen,
Ick wasser mede ghehoont,
sy sullen doch by desen,
als ick worden gheloont,
met

loghens ginck sy my payen,
 En oock twee ooren aen nayen,
 ten viel my niet swaer,
 ick wil den dach en jaer,
 van u wel verscheyen
 Ic sou om u niet schreyen,
 noch maken groot misbaer,
 Van u neem ick mijn verhaer,
 Adieu schoon lief eerbaer.

Een oudt Liedeken, [Tot droefheyt zijn ghewent]

Op de wijze: Reyn bloemken excellent.

Tot droefheyt zijn ghewent
 Mijn leuchdelijcke sinnen,
 Dus moet ick torment
 Mijn leven gaen beginnen,
 Krijgh ick geen troost voorwaer,
 Verdwijnen moet ick claer
 Al door den bant van minnen zwaer,
 Sijn wesen coragieus
 Die my eens plach te verblijden
 Sijn sinnen amoreus
 Die moet hy nu af snijden,
 Van my door nijders fel
 Sy maken ons twee lieven gants rebel.
 In druck en swaer dangier
 Moet ick tot alle uren,
 En mijn leven alhier
 Eylaes den doot besueren,
 Maer 't is nu al ghedaen,
 Ick ben met druck belae
 Maer een ander heeft het my ghedaen.
 Al schijn ick bly van gheest
 Bedroeft ben ick van binnen,
 Bedruckt soo werd'ick meest
 Berooft word' ick meest
 Al door zijn wreetheyt quaet
 Die my altijd versmaet,
 Dus blijf ick van sinnen desperaet.
 Mistroostich mach ick wel gaen
 Gheen vreucht sal ick beerven,
 Comt wilt my bystaen
 Van rou moet ick sterven,
 En dat door Venus brant
 Gheboeyt met der liefden bant
 Dus lief doet my doch nu bystant.
 Adieu reyn Prince schoon
 Int hert blijft ghy verheven,
 Voorwaer ghy spant de Croon

Een ander moet ick aencleven
 'Tis teghen natuer en danck
 Ick blijf in u bedwanck
 Ick moetet besterven
 Lief duert dit lanck.

**Een oudt Liedeken,
 [Te mey als alle de Vogelkens singhen]**

Op de wijze: Vande Vroukens van Haerlem.

TE mey als alle de Vogelkens singhen
 De bloemkens uyt der aerden springhen,
 Soo denck ick om de soeten
 Sal ick nu den bitteren doot
 Alleyn besueren moeten.
 Den bitteren doot en suldy niet besueren
 Ick souder veel liever gaen avontueren
 En al op Gods ghenaden
 Comt noch tavont daer ick ben
 Ick ben tot u gheraden.
 Oft ick tavont tot u quaem
 En u liefste moeder dat vernam
 Die u met herten beminne
 Soo most ick uyt den Lande gaen
 En comen daer niet weer inne.
 Het gincker al op een veynster sluyten,
 Hy wasser in, hy en wasser niet buyten
 Hy was daer waerlijck inne
 Al in een duyster Camerken
 Daer speelden zy 't spel van minne.
 Snachts ontrent der midder nacht
 Als sy op haer eere dacht
 Hoe wee was haer te moede
 Sal ick nu mijn geel cruyst hayr
 Alleyn op binden moeten.
 Bint op, bint op u geel cruyst hayr
 Ghy zijt van mijn cleyn kinde swaer,
 Wat batet langh ghesweghen
 Daer ick u gisteren avont om badt,
 Dat heb ick nu vercreghen.
 Al ben ick van een hont ghebeten
 Ick en ben noch niet opgegheten
 Hy heeft my laten leven,
 Als dat kint geboren is,
 Ickt sal den Vader gheven.
 Gheeft my dat kint ick salt doen houden
 Met silver en rooder Gouden,
 Recht of ick waer een Heere,

Adieu mijn over soete lief
 Strijt altijd voor u eere.
 Wat gaf hy dat meysken voor haer eer
 Twee hondert gulden min noch meer
 En al van rooder goude,
 Als dat Kint gheboren is
 Zoo sal ick dat selfs doen houden.

Die dit liedeken heeft ghedicht
 Dat was een geselleken van harten licht
 Hy heeftet wel ghesongen,
 Hy heeftet van syn schoon lief gedicht
 God schen de nijders tongen.

Hy heeftet gesongen, hy singet wel meer
 God geeft den Lantsknecht prijs en eer,
 God laet hem verwinnen die schande
 Als hy dat Meysjen bedrogen heeft
 Soo gaet hy uyt den Lande.

Een oudt Liedeken, [Verheugt in deugt, ghy Retrosynse jeugt]

Op de wijze: Alsoot begint.

Verheught in deught, ghy Retrosynse jeugt
 In conste soet vermaert, etc.
 Nu veucht, geneucht, Eendrachtelick maect vreucht,
 Ghy die hier zijt vergaert, etc.
 Die const wert u verclaert
 Haer jonst geopenbaert
 Seer net en pertinent
 Lustich en excellent
 Bekent is hier haer cracht present
 Dus went ontrent, liefd' is het fundament
 Daer wy op bouwen jent, daer wy, etc.

Bespiet, 'tbediet, van datter is gheschiet
 Int Noorwijcksche saysoen, int etc.
 Ghy siet, nu vliet, druck en hertsen verdriet
 Reyn geneucht wy bevroen, reyn etc.
 Eendracht die maeckt ons coen
 Men mach uyt liefden doen,
 Geen twist wy hier ontfaen,
 Een wroeger wy versmaen,
 'tVermaen, doen wy uyt jonsten plaen
 Dees paen wy gaen, 'tis uyt liefde ghedaen
 Wijckt niet van desen baen, etc.

Ons geest nu meest, is uyt lijdens tempeest
 Al om dit soet bestier, Al om, etc.

Bedeest bevreest, sy niemand tot dees feest
 Onder des constes banier, onder des, etc.
 Hier bloeyd den Eglentier
 Hier groeyt de Lely fier
 Onder den doornen wijt
 die coren-bloem haer verbeyd
 Met vlijt alle Princekens bedijd,
 Iolijt bevrijt, als Bloemkens petijt
 Die hier bloeyen int crijd, die hier, etc.
 Liefd blaect volmaect
 Die const is wel geraect,
 Alhier op dit termijn, alhier, etc.
 Genaect en smaect
 Elck die daer zijt bespraect.
 Als een vroom Retrozijn, als een, etc.
 Die lust van haren wijn
 En blust dat herte mijn,
 Daer vreuchden bloem uyt spruyt
 Die daer ruyckt als een welrieckent cruyt
 Ontmoet brengt uyt,
 Al haer consten conduyt
 Laudeertse over luyt.
 Princes, u les, wy resideren fris,
 Te met vroeck en spa, te met etc.
 Meesters voochdes isser eenich exces
 Wy staen in u gena, wy staen, etc.
 Reyn Rethorica,
 Fonteyne die wy slaen ga,
 In dit soet prieel,
 Voldoen wy u beveel,
 Geheel uyt desen toneel
 Quagreel, crackeel,
 Moet wijcken t'onsen speel,
 Soo schrijft ons Penceel.

Een oudt Liedeken, [Wt liefden siet, Lyd' ick verdriet]

Op de wijze: Alst begint.

//T liefden siet, Lyd' ick verdriet
 Ick en macht oock niet uyt spreken
 Hoe dat sy hiet diet herte doorschiet
 Twelck Venus heeft ontsteken,
 Noyt smert soo groot // in desen noot,
 Wie sou den cloot, geraken
 Reyn roosken root, troost my 'tis noot
 Eer ick den doot, moet smaecten,
 Ick ben doorwont, zijt dies oorcont

In s'herten gront met lijden,
 Nochtans haer mont, haer borsten ront
 Can mijn terstont verblijden,
 Int s'werelts troon, door haren toon
 Spant sy die croon van vrouwen
 In desen hoon // haer dienaers loon
 Wie sou die schoon betrouwen.

Liefs woorden soet, voor gelt voor goet
 Want lief by lief moet blijven
 Noch vintmen goet, dat troosten doet,
 'tWelck liefde doet verdrijven,
 Maer dees Kerssou // daer ick op bou
 Is by gheen vrou te ghelijcken
 Verdrijf ick den dou // ick sterve van rou
 Schoon liefken trou moet blijcken.

Laet hoope mijn, trooster zijn
 Schoon Rosmareyn gepresen,
 Gheeft medecijn // eer ick verdwijn
 Zoo is mijn pijn ghenesen,
 Maer weygart zigt, geen meerder spijt
 Mijn hert dat splijt doort derven,
 Vermaledijt // sy ure of tijt
 Ick roep ick krijt om sterven.

Ist haer behaecht,
 Eer ghy lof draecht,
 Haer sy gevraecht // met smeecken
 Ick hebt gewaecht,
 'tSy Godt gheclaecht
 Dus hoort de maecht // eerst spreken,
 Loopt niet verblint // al teghen de wint,
 Oock niet en mint, met Ooghen
 Maer wel versint // eer dat ghy mint
 Eer ghy u vint, bedrooghen.

Met oorlof reyn, siet int gemeyn
 Ick blijve alleyn, in smerte
 Ick prijs dat greyn // is s'werelts pleyn
 Sy blijft alleyn // int herte
 Sy is eerbaer // haer oochskens claer
 Al sonder maer // geschepen
 Een ure van haer // is duysent jaer
 't Block valt swaer // te slepen.

Een out Liedeken, Van Graef Floris ende Gerrit van Velsen.

Wie wil hooren een nieu liet
 Hoort toe ick salt u singhen

Hoe Gerrit van Velsen Graef Floris verriet
't Sijn also wonderlijcke dinghen.

Graef Floris tot Gerrit van Velsen sprack
Gerrert van Velsen ghy moet hyncken
Aen een Weeutjen, heeft goets ghenoegh,
En zy is so suyverlijcke.

Die schanden schieter my nimmermeer,
Sprack Gerit van Velsen tot zijnen Lants Heer,
Dat ghy my sout brenghen in sulck verdriet,
V oude versleten schoenen en wil ick niet.

Gerrit van Velsen, mijn lieve Neef,
Had ghy die woorden wat beter beleyt,
Al had ghy by u Ridders hals ghesworen,
Ghy sultse dragen, ist u lief of leyt.

Een corte wijl was daer niet langh,
Gerrit van Velsen ginck een Huys vrouw trouwen,
Graef Floris schreef Gerrit van Velsen eenen Brief,
Dat hy tot hem comen soude.

Gerrit van Velsen dorst het laten niet,
Hy deed dat zijn Lants-Heer hem riet,
Hy reed aen gheen Lantsdouwe,
Dewijl sliep de Graef al van Hollant by zijn overschoone Vrouwe.

Sy riep so luyt kracht en geweld,
Wat doet ghy mijn Edel Lant-Heere,
Wasser een ander op my ghestelt,
Ghy soud hem met u Sweert af-keeren.

Krijten en kermen mocht haer niet baten
Haer eer moest zy daer laten,
Doen hy zijn willetjen hadde gedaen,
Doen reed hy t' Wtrecht al inde baen.

Gerrit van Velsen had een soete lief
Van Woerden tot een Wijve,
Daer meende hy me vrolijck te zijn,
Maer tmost den Graef zijn boeltjen blijven.

Doen Gerrit van Velsen weder t'huyswaert quam,
Wat isser mijn weerde Vrouwen geschiet,
Dat zy my comt te moete niet.

Gerit van Velsen op de Camer quam,
Hy vant zijn soete Lief in rouwe,
Heeft u yemant leyt ghedaen,
Seght my wel overschoone Vrouwe.

Gerrit van Velsen mijn lieve Man
 Nu isset al verlooren,
 Te slapen aen u groene zy:
 Graef Floris heeft mijn Eer benomen.
 Dat hy u eertjen benomen heeft
 Dat is u soete lief al vergeven,
 Gisteren was hy mijn Heer, nu ben ic de sijn
 Dat sal hem kosten zijn leven.
 Hy sette een Valck op zijne hant
 Of hy spanceeren soude rijden,
 Hy dede een sprongh van eenen Haes
 Of hy Graef Floris sou ontlijven.
 Och Gerrit van Velsen mijn lieve Neef
 Woudt ghy mijn leven laten,
 Ick sal van uwe Bastaert Dochter
 Een Gravin van Hollant maken.
 Dat en doe ick nu noch nimmermeer
 'k En wilse geen verreder geven,
 Ghy hebter mijn Huysvrou haer eer benomen
 Dat sal u kosten u leven.
 Dat ghy mijn Broeder hebt vermoort
 Dat had ick u al vergeven,
 Nu hebt ghy mijn huysvrou haer eer benomen
 Dat sal u kosten het leven.
 Hy worp hem een paer Hant-schoenen voor zijn mondt,
 Op dat hy niet soude luyden,
 Hy voerde hem van 't huys te Kroonenburg
 Al op dat hooghe Huys te Muyden.
 Snachts ontrent ter middernacht,
 Ontrent ter middernachte
 Doe lagh de Edele Graef al van Hollant
 Gesloten in Boeyen alsoo vaste.
 'sMorgens doen het wert schoon dagh
 Die Heeren souden daer wat eten,
 Doe dacht de Graef al van Hollant
 Rijck Godt nu ben ick al vergeten.
 Sy brochten hem daer een stuck bere-spec
 Sijn Swijnen-speck was ongebraden,
 Doe dacht de Graef al van Hollant:
 Rijck Godt nu ben ick al verraden.
 En had ick nu een Schildt-knecht goet
 Die my verlost vanden bloede,
 Ick soude hem schencken zijn bruyne schildt
 Met mijnen Yseren hoede.
 Gerrit van Velsen was radt ter hant,

Hy greep een becken vander wandt,
 Hy wies Graef Floris vanden bloede.
 Seght my o Graef al van Holland, hoe is u nu te moede.
 Hoe my nu te moede is
 En ick moet immers sterven,
 Had icker een wijf met een kint
 Die ick mijn groote goed mocht erven.
 Ick heb noch wel een soon heet Ian,
 Hy is so verre in vreemde Lande,
 Hy cander zijn goet regeren niet,
 Dus leyt mijn hert in groot verdriet.
 Daer is mijn Bastaert zoon
 Hy is so jonck van weken
 Al quamt noch over hondert laer
 Sijns Vaders doot sal hy wel wreken.
 Een corte wijl was daer niet langh
 Geraert van Velsen wert daer gevanghen,
 Hy dacht so dick by zijner eer
 Rijck Godt nu moet ick immers hanghen.
 Hangen en was hem noch niet genoegh
 Hy moest wel seven-mael meer lijden:
 Sy deden een van vol Spijckers slaen,
 Daer moest zijn Edeldom in zyghen.
 Sy rolden hem daer drie daghen lanck,
 Drie daghen voor den noene,
 Geraert van Velzen wel lieve man
 Hoe is u nu te moede?
 Hoe my nu te moede is
 Dat sal ick u wel segghen:
 Ick ben noch de selve man
 Die Graef Floris zijn leven nam.

Een oudt Liedeken, van Ioncker Willem uyt Vlaenderland.

*W*ie wil van Tornoyen, van Tornoyen hooren spreken,
 Hoe datmen daer met Schilden en met speren soude steken,
 Also veer in Engeland,
 Daer worde ontboden, daer worde ontboden
 De stoute joncker Willem uyt Vlaenderlant.
 Sy seyde: Ioncker Willem uyt wat lant zijt ghy geboren?
 Ghy draeghter aen u voeten twee vergulde Sporen,

Een blanck Harnas draeght ghy an
 V Vader en u Moeder
 Suster en u broeder
 Was een so schamel Ambachtsman.

Ioncker Willem wilt ghy by my blyven
 Twaalf Lants-Heeren sullen achter u rijden
 En daer op draeght hooge moet,
 Een Coning en Lands-Heere sal ick van u maken,
 En van alle mijn groote goet.
 Neen seyde hy, vrouken om al u rijcken
 Wil ick die alderlieftse uyt Vlaenderlandt niet beswijken
 Want het is so schoonen vrou,
 Zy draeghter alle dagen de lely in haer herte een [livery] op haer mou.
 Doen Ioncker Willem op zijn paerd was ghezeten:
 Nu hoort Ioncker Willem, een word heb ic vergeten,
 En steeckt uyt u rechter hand,
 Een [vingerling] root van goude stack zy hem aan zijn hand
 Rijt wech rijdt wech, een spieghel in mijn
 hertjen, een bloem uyt Vlaenderland.

Doen Ioncker Willem ter halver wege was ghekomen,
 Also brede mare heeft joncker Willem vernomen:
 En sijn soete lief die was doot,
 Nu wil ick wederom keeren
 Tot mijn soete lief, die 't my lest boot,
 Doen Ioncker Willem in Engeland was gecomen,
 Also leyder maere heeft Ioncker Willem vernomen,
 En zijn lief had een ander man,
 Waer ick my wend of keere, en ben ick niet een verdorven man.
 Nu wil ick wederom keeren,
 En begraven de alderlieftste met also grooter eeren,
 En dat mach ick wel doen met recht,
 Te vooren mocht ick wesen een Coning en een Lands-Heere,
 Hey rijck God waer ick nu zijn knecht.

Een oudt Liedeken.

[Ic quam maer gister avond also my dochte]

IC quam maer gister avond also my dochte
 Daer ontmoete my een meysken
 Een meysken dat was fier
 Ick bood haer goeden avond met woordekens fier,
 Of ick een uyrken met haer mocht maken chier
 Sy seyde Lief comt hier, en beydt niet lang,
 Ick sal gaen boeten 'tyver,
 Comt door den gang,
 Op dat wy dus verblyen, nu en tot allen tyen.

Ick quam met haesten spoede, zy sagh al omme,
 Om ende om alde nijders quaet,
 Sy sprack met snelle woorden: ic heet u wellecome,
 Sy toonde my daer een also fiere gelaet.
 Sy seyde, Liefken gaet ende weest bedeckt
 Mijn herteken verfrayt by dit bancket,
 Op dat wy ons verblyen,
 Hy hief op ende zy zanck met also soeten tale
 Alsulcken voysken had ick noyt ghehoort
 Haer stemmeken dat clanck gelijck de Nachtegaele,
 Met minne so worde mijn herteken doorboort,
 Sy seyde, gaet onghestoort, ick blijf u by,
 Ten wort niet gehoort,
 Doe u willeken met my,
 Op dat wy ons verblyen.

Ick lagh te nacht by haer wy waren alleyne,
 Ghebruyckende daer onser beyder herten lust,
 Hy seyde, lief weest gedachtigh die woordekens reyne,
 Die wy te samen, in minnen hebben geblust
 Sy seyde, Liefken rust in de armkens van mijn,
 Op dattet zy geblust voor de nijders fenijn,
 Op dat wy ons verblyen.

Daer laghen wy twee, wy twee moesten scheyden,
 Het scheyden dat dede ons beyder herten verdriet,
 Haer oogskens op hem laghen, haer handekens die zy spreide,
 Ick bid u mijn alderliefste en segges immers niet.

Wy willen noch te samen al in dat riet,
 Wy willen jolijt bedrijven spijt alle des nij-

ders ziet,
 Op dat wy ons verblijen,
 En laten alle fantasyen,
 Ende melancolyen,
 Nu ende tot allen tyen.

Een oudt Liedeken, [Verweckt ghy edel geesten]

Op de wijze: Sottekens keert u omme.

Verweckt ghy edel geesten,
 Wilt nu vrolijck tieren,
 Minste met de meesten,
 Help ons den Mey vercierien,
 En des vreughts banieren,
 Wilt nu open doen,
 En om den Mey te vierien,
 So wilt u dapper spoen.

Alle ghy Venus scholieren,
 Wilt herwaerts arrivieren,
 Ende bly met manieren,
 Wilt nu vreught hanteren,
 Ende vrolijck domineren,
 Met Venus Knechtken soet,
 Ende jeughdelijk vyoleren,
 Maeckt nu een moet.

Alle die metter musijcken,
 Wilt nu droefheyd vellen,
 En alle Rethorijcken,
 Wilt nu wat nieuws op-stellen,
 Want Mars en can ons niet quellen
 Nu noch nimmermeer,
 Want hy met zijnen Gesellen
 Sijn nu in groot verseer.

Al door dees peys vol minnen,
 Die ons nu is gegeven,
 Sijn alle nijdighe zinnen
 Oock van ons verdreven,
 Dus wilt al sonder sneven
 Altijd met zinnen wijs
 God die ons zondt beneden
 Lof geven ende prijs.

En die geneughte benyen,
 Qualijck moetense varen,
 En groote fantasyen
 Moeten haer beswaren,
 Ende verde van ons verhaeren,
 Nu en tot aller tijt,
 So moghen wy alijjd baren
 Geneught, en oock jolijt.

Prince wilt u verblyen

Met den Mey int groene,
 Want aen alle zyen
 Staet zy in schoonen doene,
 En dat wy groeyende uyt liefden coene
 t'Vwer eeren hebben bestaen,
 Dat wilt in elck saysoene
 Danckelijck ontfaen.

Een oudt Liedeken, [De Winter is ons verganghen]

DE Winter is ons verganghen,
 De Somer comt ons aen,
 My staet so seer verlanghen
 Hoe 't met de Liefste mach staen,
 Ick heb een Boelken uyt zien gaen,
 Rijck Godt waer blijft hy so langhe?
 Dat ick gheenem troost en can onfasn.
 Doen sprack dese suyver maeght,
 Sal ick gheenem troost verwerven,
 So sal ick alle dit langhe Iaer
 Van druck moeten sterven.
 Sterft mijn Lief, en dat waer my leyt,
 Ick hebber noch gister avondt
 Een Kransken van Roosen bereyt.
 Een Kransken van Fiolen
 Dat staeter de Meyskens wel,
 Mocht ick met de Liefste gaen dolen,
 Gaen spelen over dat veldt,
 Och quamdy Liefken daer ick bin
 Al quamdy ter eender uren
 Ick sal u Liefken laten in.
 Den Ruyter en was so domme niet,
 Hy verstondt dier woordekens saen,
 Hy quam ter eender uren,
 Met haer Liefde was hy bevaen,
 Al voor haer vensterken ginck hy staen,
 Dat veynsterken wert gesloten,
 En dat deurken wert opgedaen.
 Doen zy in die Camer quamen,
 Het gincker aen een swijgen:
 Wat sullen wy twee Geliefkens nu
 Van vreughden gaen bedrijven.
 Twee Gebroeders hoorden dat woort,
 Den eenen tot den anderen sprack
 Wy willen den Ruyter slaen doot.
 Dat meysken was so domme niet

Sy hoorde de woordekens saen
 Al door haer Camer-Veynster
 Hiet zy den Ruyter uyt-gaen,
 Och Ionck-vrou seyde zy Ionck-vrou fijn,
 Waer hebby den Ruyter ghelaten,
 Wy willen hem schencken den Wijn.

Den Wijn die ghy hem schencken sout
 Den dranck en waer hem niet goet,
 Ick hebbe mijn Lief veel liever,
 God behoede hem voor teghenspoet,
 Laet my met mijn Lief bedrijven vreught,
 Mijn Lieveken wil ick behouden,
 Kiest een ander die u verheught.

Een oudt Liedeken. [Hoe saligh zijn de landen]

*H*Oe saligh zijn de landen
 Daer de wijsheyt regeert,
 Alle cloecke van verstanden
 Houdt zy ongecorrumpert
 Daerom spant sy de croone
 Boven den goude schoone,
 Al uyt des Hemels throone
 Is zy ghedescendeert.

Sy was voor alle tijden
 Met Godt sonder begin,
 De afgronden om bevryden
 Hadt sy in haren zin,
 Wt Godt was zy geboren,
 Daerom heeft zy te vooren
 De waerheyt uytvercooren
 Gebracht ter Wereldt in.

Ghy Regeerders op Aerden
 Van Godt daer toe ghestelt,
 De wijsheyt wilt aenvaerden,
 Schout jonste en ghewelt,
 So salse u verkloecken,
 Dus wilt u ondersoecken
 De Goddelijcke Boecken,
 Eer u de waerheyt melt.

Nu oock ghy ondersaten
 Sijt de wijsheydt onderdaen,
 Want de quaedwillighe vaten
 Daer en salse niet inne gaen,
 Dies wiltse obedieren
 Die u wel Gouverneren,
 Soo suldy prospereren,

En u rijck sal blijven staen.
 Princesse, o Edel Vrouwe,
 Blijft in ons Princen raet,
 Als hy is ghetrouwe
 Gherust blijft in desen staet,
 Maer en wilt niet gheloooven
 Die 'sLandts welvaert berooven,
 Sy souden u verdooven
 Al om haer eyghen baet.

Een oudt Liedeken.
[Van lieve te dichten heb ick begonnen]

VAn lieve te dichten heb ick begonnen,
 Al en ist oock niet openbaer,
 Al woude ickt laten, ick en soude niet connen
 De Minne van haer valt my te swaer.
 Helpt God Heere wien sal ick claghen
 Mijn ongeneughte mijn swaer verdriet,
 Ick gae te niete van daghe te daghen,
 Maer niemant en weet wat mijns geschiet.
 Ick hebbe gemint, ick en twijffel niet,
 En die my noch bedriegen sal,
 Oorlof schoon Lief wy moeten scheyden,
 Ten halven gekeert en doolt niet al.
 Ist quaden wille oft quaedt insteken
 Dat ick so ras vergeten moet zijn,
 V Minne doet mijn herte breken,
 Sy quelt my ter doodt toe dat dunckt my.
 Heere Godt mocht ic den dagh noch leven
 Dat zy my minde, ick haer niet,
 So sou mijn herteken in vreughde leven,
 Daer ick nu ben in swaer verdriet.
 Die dit Liedeken eerstmael sanck
 Dat was een Ruyter van herten fijn,
 Mocht hy slapen in zijn liefs armen blanck
 Vol vreughden waer dat herte zijn.

Een oudt Liedeken.
[Och hoe mach hem sijn leven lusten]

OCh hoe mach hem sijn leven lusten,
 Die sijn leven verlooren heeft,
 Sijn zinnkens zijn hem in swaer onrusten
 Want dat herteken geenen troost en heeft.
 't Was mijnder herte wel een medecijn,
 Doen ick hem laest met ooghen aensagh,
 Eylacen nu is dat Treuren mijn,
 Want ick hem zien noch spreken en mach.
 Dat lot is nu op mijn gevallen,

Dat ick dat suyr so suypen moet,
 En ick en weet geene troost met allen,
 Al dat ick doe is teghenspoet.

Mijn Lieveken hadde my uytvercoren
 Eer hy my laestwerven verliet,
 Hy en leyde my niet dan deughden te voren
 Ende nu laet hy my in swaer verdriet.

Och moght ick den tijt geleven
 Dat hy my minde en ick hem niet,
 Ick soude mijn herteken in rusten begheven,
 Ende laten hem oock in swaer verdriet.

Die ons dit Liedeken lustigh stelde
 Het was een geselle jonck en fijn,
 Vrou Venus liefde dier hem toe quelde,
 Het is soo quaet by de Nijders te zijn.

Een oudt Liedeken. [Met Venus strael ben ick gerocht,

MEt Venus strael ben ick gerocht,
 Sy heeft my 't herte wel doorschoten,
 Die my dat Mutsken heeft aengeknocht
 Daer stont ick in gesloten,
 Met Vrou Venus douwen overgoten.

Met Venus douwen ben ick bespoeyt,
 Al met sint Ioris gheleyt,
 Dat elck bloemken schoon en lustigh bloeyt
 Wil ick my gaen vermeyen,
 Ia daer alle de wilde Vogelkens schreyen.

Maer Nachtegael cleyn Vogelkijn
 Wildy my een Liedeken helpen zinghen,
 Van minnen voor mijns Liefs vensterkijn,
 Dat zy uyt haren slaep mach ontspringen.

En zy hief op een Liedt en zanck
 Met also soete tale,
 Den voys voor zijn liefs vensterken klanck
 Gelijck als de Nachtegale,
 Want hy was geraeckt met Venus strale.

Als mijn lief hoorde des Vogels geluyt,
 Daer zy te bedde was gelegen,
 Sy stack haer hoofd ten vensteren uyt,
 Sy heeft my troost gegeven,
 Gelijc als Venus dienaers te hebben plegen.

Sy seyde: zijt wellecom soete lief,
 Die mijn herteken houd in wake,
 Qua tongen doen ons beyden gerief,
 De Nijders gaen achter straten,
 Ick en sal u lief voorwaer niet laten.

Nu dancke ick den Heere excellent

Dat ick mijn lief dus mach aenschouwen,
 Ende bidde den Heere omnipotent,
 Dat ickse mach behouwen,
 Want zy is de bloeme boven alle vrouwen.
 Die ons dit Liedekens heeft gestelt,
 Die was van Venus bende,
 Hy heeft zijn goed en oock zijn gelt
 Verteert tot eenen ende,
 Sijnen Geest die sal hy God toesenden.

Een oudt Liedeken.

[Wilt nu al, groot en smal]

Wilt nu al, groot en smal
 De Mey helpen stichten,
 Want Auroras lichten zijn nu aen't firmament,
 Van ons heel vroegh bekennt,
 Comt int dal // met geschal,
 Aenschout Phebus schichten,
 Vulcanus moet swichten,
 Die was ons assistent, inden winter absent,
 Wech Mars dienaren // die noch beswaren
 Ons vreught also men // ziet,
 Neptunus baren, Boreas scharen
 Maken qua stroomen // niet,
 Want haer kracht // is versacht,
 Siet Saturnus bouwen,
 Die haer macht // niet en acht.
 Doet Ceres ontbouwen,
 Door 'smeys bedouwen, meught ghyt aenschouwen
 Men ziet daer, openbaer, Venus residency,
 Pallas door scientie, geeft reden te verstaen
 Voor menich Courtisaen
 Flora clær // die doet haer // bloemkens assistenty,
 Bewijst reverentie // Mercurius verslaen,
 Rethoricus vermaen,
 Dianas dieren, schoon met manieren,
 Siet men versellen // bly,
 Haer hoofden cieren // met lauwerieren,
 Luna opstellen vry, Pan om hoen, gaet int groen
 Lammerkens versaden,
 Om te voen // gaet hem spoen
 De Velden ontladen,
 Seer groen van bladen, door 's Meys weldaden.
 Gaet ten thoon // hoort ydoon
 De Nimphen verheven,
 Vreught wert daer bedreven
 Door Cupidoos verstant, van Apollo playsant
 Eenen schoon / Lauweren Croon,

Wert hem daer gegeven,
 Dus zit hy beneven, by Venus elegant,
 Als een God triumphant,
 Musicas kelen // hoortmen daer quelen,
 En accorderen // soet,
 Op herpen en velen // lieflijck spelen
 Den Mey ter eeren // goet,
 Noch 't geluyt // van ghemuyt,
 tGevogelt gedoken,
 Alle kruyt // oock ontspruyt
 Lieflijck van roken // noch staet ontloken
 Den Mey voorsproken.
 Met der daet // delicaet
 Meught ghy Princen mercken,
 Door des Muses wercken
 Sijn al dese Goon // by haer fonteyn ontboon
 Nu ontslaet, sonder haet, Iupiter sijn vlerken
 So dat Bachus klercken
 By Ceres zijn ontboon,
 Door Cupido haer zoon,
 Die door zijn stralen // Pluto doet dalen
 Door kracht der minnen // groot
 Lieflijke talen // gaet hy verhalen
 Om te verwinnen bloot,
 Dat met deught // wert gheveught
 Hymeneus blanck,
 En door vreught // reyn gheneught, Gaen
 Momus versaken, die noch moet laken
 Des Meys ontwaken.

Een oudt Liedeken.

[Wy hebben in onse Lande]

WY hebben in onse Lande
 Een so verweenden Kindt,
 Sy en wil niet hylicken,
 Fiere Marienette,
 Sy en wil niet helicken,
 Om geenderley dingh.
 Sy en wil den Coning niet
 Met zijne Croone,
 Noch zy en wil den Docter niet,
 Fiere Marienette,
 Noch zy en wil den Docter niet,
 Al is hy schoone.
 Sy en wil den Coopman niet,
 Met zijnen grooten goet,
 Noch zy en wil den Edelman niet, Fiere, &c.
 Noch zy en wil den Edelman niet,

Al draeght hy hooghen moet.

Sy en wil den Ackerman niet

Met al zijn Erven,

Noch so wil dat meysken, Fiere, etc.

Noch so en wil dat meysken

Geen maghet sterven.

En dat verhoorden een Vlamingh,

So hubschen Vlaming fijn,

Hy liet zijn Kouskens hackelen, Fiere, &c.

Hy liet zijn Kouskens hackelen,

Sijn Kolder snijen.

Hy sach daer een moy meysjen staen,

O meysjen waert ghy mijn,

Wy hebben in onse Landen Fiere, &c.

Wy hebben in onse Landen,

Noch seven molens fijn.

Wy hebben in onse Lande

Noch seven molens stout,

Die anders niet en malen,

Fiere marionette,

Die anders niet en malen

Dan silver en root Gout.

Geeft my daer mijn Koffer,

Met mijnen zyen band,

Ick wilt met desen Vlaming,

Fiere marionette,

Ick wil met desen Vlaming

Gaen trecken uyt den land.

Doen wy te Ceulen quamen,

Te Ceulen op den Rhijn,

Seght my nu hupschen Vlaming,

Fiere marionette,

Seght my nu hupschen Vlamingh

Waer dat u molens zijn.

Ick weet van geenen molens,

Maer van een groote stock,

En wiit ghy noch wat kaeckelen,

Fiere marionette,

En wiit ghy noch wat kaeckelen,

Die krijght ghy op u cop.

Waer ick in mijnen lande

Daer ick van dane coom,

Ick sou my dan wel lyen,

Fiere marionette

Ick sou my dan wel lyen

Al met een Borghers zoon.

Een nieu Liedeken vanden Landt-Grave van Hessen,

Op de wijze alst begint.

EEn nieu Liedt willen wy zingen,
 Een vrolijck heffen aen,
 En zingen vanden Lantgraef uyt Hessen
 Hoe dattet hem is vergaen,
 Hy maeckte sich wijt ende breyt,
 Om te strijden met de Vorsten bereyt.

Een Kapken dede hy snijden
 Oft hy een Coopman waer,
 Na Mentz ginck hy rijden,
 Na Mentz die schoone stadt,
 Daer woonde een weert hiet Hans vander Masen
 Daer hy bescheyden sat,
 Om te verhooren die nieuwe maren,
 Wat den recht-dagh in hem had.

Die Heer gingh hem zadelen,
 Sijn hoofd dede hem so wee,
 Hem docht in zijn zinnen
 Of hy verraden waer,
 al voor de Bisschoppen alle,
 Al voor des Keysers Camer,
 Te Mentz al in den Dom,
 Daer slae hen sint Velten toe.

Van Mentz so ginck hy rijden,
 Na Lubec die schoone stadt,
 Al in de witte Swane
 Daer hy te Herbergh zat,
 Hy maeckt sich wijt en breyt,
 Om te strijden met de Vorsten bereyt.

Al in dat selve weerts-huys
 daer was een jonck gesel,
 die kende den Lant-graef van Hessen
 met zijn bruyen ooghen wel,
 Heer Weert tapt ons den besten,
 Hier is den Land-graef van Hessen,
 Het is den rechten man
 Die't gelach wel betalen can.

Dat werden die Heeren van Lubeck ghewaer,
 van stonden aen quamen zy daer,
 zy groeten den Lant-graef van Hessen,
 Met zijn bruyen ooghen clær.
 Weest wellecom Landtgraef van Hessen:
 Wy willen wat met u essen,
 En schencken u den koelen Wijn,
 Onverraden sult ghy zijn.

Wie ist die my daer kennet,
Ende my de kondtschap doet,
Ick hebbe so langhe ghereden,
Door menighe Vorsten lant,

Gheen Man en heeft my gekant,
 Ick heb my selven ghenoeamt,
 Nu help my Godt hier van,
 Ick ben een jonge Man.

Smorgens doet ginck dagen,
 het daeghde de Vorst te vroegh,
 In drie en dertigh uren
 Reet hy nae Cassel toe,
 al over de Lunenburger Heyde,
 Die van Lubeck deden hem geleyde,
 Sijn clipper liet hy staen,
 Te voete moste hy gaen.

Doen hy te Cassel binnen quam,
 hy hoorde de trom omslaen,
 van Ruyters en Landsknechten,
 Die soude men nemen aen,
 Van Ruyters en Lands-knechten,
 Met den Bisschop woude zy vechten,
 Dat docht hem wesen goet,
 Daer op so kregghen de Krijghslieden moet.

Een Nieu Liedeken, [Och hoe veel beter waer het noyt te zijn geboren]

Op de wijze: alst begint.

OCh hoe veel beter waer het noyt te zijn geboren,
 En 't licht te missen,
 Welcx min so menig *mensch*e doet bekoren
 En schendig glissen:
 Als uyt voor-ouders snoot te zijn gesproten,
 En wesen van't veracht
 Onsuyvere gheslacht,
 Verworpen looten.

Al wie dat het ghenoot van haer begheert te vijnen
 Door boose daden,
 Dien moet haer lust, met na-smaeck quaet,
 Int cort verdwijnen,
 Tot eygen schanden.
 En 't leelijke ongerucht stert t'geenen stonden
 Maer wispelt naer en voor,
 Met vaele wiecken door
 Der menschen monden.

Geen dingh en isser dat soo seer verleyt de vromen,
 van vroomheyds wegghen,
 Als slimme voorganck: Meest van Ouders, en van Oomen,
 Tot quaedt genegen,
 In haerlien spoor, zijn voeten ongebonden,
 Elck licht verreuckeloost,
 En met 't geselschap troost

Sich inde sonden.

Hoe vele doen te cort, helaes! dan haren Neven,
Nacomelinghen,

De geen, die door bedompte toch des moets ghedreven,
 In schanden springhen!
 Ghelijck de Velscher Heer; die gaet besluyten,
 Dat hy, om wraecx versaen,
 's Landts Hoogheyt wil verraen,
 Aen macht van buyten.

My lust int clachblatt, laes! weemoedelijck te treden
 Nae drucx vermanen,
 En my te wassen heel van boven tot beneden,
 In laeuwe traenen:
 O menschen broos, hoe gladt is voor u allen
 Heylsame deughdes baen:
 Daer niemant seecker staen
 En can voort 't vallen!

Tot noch toe Velsen ginck, so 't scheen, dat niemant vaster,
 Zijn treden spande,
 Nu is, helaes! zijn lof verkeert in laster:
 Zijn roem in schande.
 Voortaen sal elck, die plach te prijsen, smalen;
 Voortaen sal niemant meer,
 Om d'onbesproocken eer,
 Sijn huys op-halen.

O Gijsbrecht, waerdigh Heer van onsen Vaderlande,
 Wijs, Goedertieren;
 Die daer den claren Amstel, met zijn groenen rande,
 Hebt te bestieren;
 Hoe is den aenslagh u bedeckt gehouwen,
 Hoe zydy ingheleyt,
 Door uwe trouwhertigheyt,
 En goet betrouwen?

Nu vreese een yder, die ghetrouwt wert om gesworen,
 Aenslagh te maken,
 Dat daer yet anders schuylen mach, dan 't schijnt geschooren,
 Int hol der saken;
 So datmen lichtelijc comt, door 't valsch bedieden,
 Niet in gevaer allen,
 Maer nae te jaghen, 't geen
 Men meent te vlieden.

Niemant verlaet sich hier op edel of onele
 Vrienden oft Maghen,
 Want die te samen spannen doen't ten meestendeele,
 Door haer te draghen;
 Of hoop tot houger luck, beyd eer vergheten,
 Neemt Amstel uyt haer rot;
 Wiens wit sal liefde tot
 'sLands Welvaert heeten?

Finis.

Amoreuse Liedekens Tweede Fragment

**Een nieu Liedeken,
[Altijt heb ick gheneught gepresen]**

Op de wijze: Met gantscher bedruckter.

*Altijt heb ick gheneught gepresen,
Druck noch leyt quam noyt in mijn,
Mijn dansen, springen, singen, leesen
Was al vreught sonder pijn,
Lustigh van sinne, vrolijck van minne
Heb ick gheleeft eenpaer,
Maer mijn godinne, doet mijn ghewinne
Een droevigh nieuwe Iaer.*

*Mijn sussen, kussen, speelen, klincken
En het loncken gins en weer,
Mijn boerten, jocken, loncken, wincken
Mach haer niet vermaken meer,
Dit doet doorkerven, al mijn vreught sterven
Die ick bedreef om haer,
Dat ick moet derven, sal een ander erven
Tot zijnen nieuwe Iaer.*

*Nochtans en can ick niet misprijsen
Mijn goede liefkens waerdicheyt,
Die sy altijt ginck bewijsen, met beleefde aerdicheyt,
Al gaetse stieren haer fraey manieren
Soo vriendelijck tot een aer,
Noch wil ickse vieren oftse eens mocht kieren
Int een oft ander Iaer.*

*Ick schrijft mijn lief tot geen ontrouwe
Dat sy my verlegen laet,
Want sy is een schoon Vrouwe
Cloeck, verstandich, soet van praet,
Weert meerder eeren, dan haer te verneeren
Om my te nemen waer,
Dat met hoveren, ick noch can triumpheren
Met haer int nieuwe Iaer.*

*O Venus geeft my weer een ander
Die mijn sin dan dies vergaet
Of helpt ons beyde weer aen malcander
Met haer wil en vrienden raet,
En dat sy lyen, mijn gunstich vryen
In deughden kuys eerbaer,
En ic my mach vlijen, dicht onder haer zijen
Van t' een Iaer int aer.*

**Een nieu Liedeken,
[Aensiet u dienaers staet]**

Op de wijze: Fortuyn eylaes bedroeft.

*A*Ensiet u dienaers staet,
 Schoon bloemken excellent,
 Peynst eens hoe't met hem gaet
 Die van u is absent,
 Wiens hertelijck groot torment, &c.
 Om u schoon suyver greyn, &c.
 Tot u liefste jent
 Staet mijn toevlucht alleyn.

Tot u bloem expaert
 Staet alle mijn begeer,
 Reyn deughtsaem van aert
 Sijt ghy vol alder eer,
 Mijn bede doch aenhoort, &c.
 Niemant dan Godt voorwaer, &c.
 Can mijn gheven confoort,
 Dus vertroost u dienaer.

Ben ick schoon lief van hier
 Soo vergeet u dienaer niet,
 Of ghy brenght in dangier
 Mijn hert, in swaer verdriet
 Ghestadigh en ghetrou, &c.
 Want ghy zijt mijn lief alleen, &c.
 O suyver karsou
 Daer alle mijn troost op staet.

Ick peynsde dach en nacht
 Om u bloemken fier,
 Den tijt met smert verwacht
 In lijden en dangier,
 Dat ick o Venus dier, &c.
 Met u lief in eendracht, &c.
 Wt blusse Venus vier
 Al door der minnen cracht.

Ick ben nu absent
 Van u o suyver jeught,
 Nochtans mijn hert present
 Om u dick verheught,
 Ghedenckt schoon lief aen my, &c.
 Want mijn hert dat blaect, &c.
 Na u uyt liefden vry,
 't Welck door u blijschap smaect.

Getrou tot inden doot
 Blijf ick u lief altijd,
 Mijn hert in pijn groot
 Om u hem dick verblijt,
 Want ghy zijt mijn lief alleen, &c.
 Mijn troost tot aller stont, &c.

Lief ghy ende anders geen
 Hebt mijn hert doorwont.
 Reyn violieren soet,
 Reyn maeghdelijck pylaer,
 Comt toont my doch ootmoet,
 En vertroost u dienaer,
 Laet my eens troost ontfaen, &c.
 En wilt in mijn absent, &c.
 My uwen gunst voortaan
 Toe dragen tot den ent.
 Edel Princes vol deught
 Ick beveel u den Heer,
 Ick blijf lief onverheught
 Tot dat ick weder keer
 Tot mijns herten croon, &c.
 Schoon liefken triumphant, &c.
 Nae u mijn liefste schoon
 Mijn jonck hert stadigh brant.

Een nieu Liedeken, [Als liefde blent]

Op de wijze: Den tijdt is hier, &c.

Als liefde blent
 Mijn ghemoet had bevangen,
 Heeft my ghewent
 Rontom, nu hier en daer,
 En met torment my gesocht te verhangen,
 Maer reden jent
 Heeft my gherecht voorwaer,
 Tot dat sy my bracht by u licht seer claer,
 Maer so heeft mijn oogen // schijn
 My int hert deden doogen // pijn
 Wast niet int vermogen // mijn
 Te weerstaen zijn kracht swaer.
 Cupido licht
 Meent hem aen my te roemen,
 En 't vyer ghesticht
 In mijn amorues hert,
 Maer ist ghesicht
 Van u lief uytgenomen,
 't Welck my verplicht
 Aen u nu houdt met smert,
 Dies u de eer alleen gegeven wert,
 Wech lief met u mispresen // vier
 Ghy cont my niet doen vresen // hier
 Maer mijn liefkens wesen // fier
 Was inde const expert.

Een ghestadichen strijt
 Sedert ick u beminde, Bevin subijt
 Mijn gemoet seer beswaert, liefde *somtijt* van aert
 Doet my wat vreucht ontbinden
 Maer wanhoops crijt, ghy zijt te wreet
 D'een in my vreucht, en d'ander lyen baert
 So dat ick in verdriet // belae
 Int eynde gantsch te niet // sal gaen
 Een Rijck datmen siet // bestaen
 In tween, is zwack van aert.

Teghens mijnen danck
 Seer wreet ghy u gaet toonen
 Moet ic met dwanc, u minnen dacht en nacht
 Met lyen stranc gaet ghy mijn liefd belonen
 Als ghy verlanck, soect in tgeen dat ic wacht
 Dies godin lief, mijn liefde nu betracht,
 V fierheyt gantsch bezijden // stelt
 Aensiet hoe my lijden // quelt
 En dat my 'tverblijden // smelt
 Als ghy mijn lief veracht.

Niemant en mach u als ick lief besinnen
 Sonder verdrag, mijn hart nae u verlangt
 Het groot gheclach
 Doet vreucht in my verdinnen,
 Ben ick een dach
 Van u, druck my bevanght,
 In u o lief, mijn leven en doot hanght
 Dus wilt met liefde te rade // gaen
 En wilt op mijn jongste gade // slaen
 Neemt my in ghenade // aen
 Grooten loon ghy ontfanght.

Een nieu Liedeken, [Alarm, alarm, alarme]

Op de wijze, Mocht ick gheluck verwerven.

*AL*arm, alarm, alarme
 Vrouw Venus trom die slaet
 Nu salse ons wel ontferme,
 Tsa Vrijers uyt om baet
 Al liept ghy aen beyd'u beenen
 Twee winterblauwe scheenen,
 Comt by malcaer
 En kiest nu weer een aer.
 Comt oock met ons couten
 Hier buyten int ghelach
 Al die daer zijn ghesouten
 Op Vastelavonts dach,

Die Vasten is gaen sluyten
 Die Mey die roept ons buyten
 Haer loof dat wast
 Daer nootse ons op te gast.
 Sy gheeft niet veel te schransen
 Van alderhande fruyt
 Maer fraye roose cransen
 Van bloemen en van cruyt
 Met veel wellustich quelen
 Nan alle Voghelkens keelen
 Vreucht en jolijt, heeft nu zijn rechte tijdt.
 Al dees dinghen waerdich
 Verblijen 'therte seer
 Maer een Princesjen aerdich
 Verbijt my noch veel meer,
 Als haer bruyt oochskens wincken
 En soete woortgens clincken
 Lieflijck en fray, dan isset altijt May.

Een nieu Liedeken, [Alsmen bespoort dat liefde gheeft]

Op de wijze: 'tVrijde een Boer, etc.

Alsmen bespoort dat liefde gheeft
 Gheluck, vreucht en verblijen
 En men in als zijn wille heeft
 Sohay, so ist een lust te vrijen.
 Als liefde hem alsoo verthoont
 Dat sorcht mach staen besyen
 En sy ons liefd' met liefde loont,
 Sohay, soo ist een lust te vryen.
 Alsmen sijn liefste mach aensien
 Die ons druck doet vermyen
 En sy ons gaet haer jonste bien,
 Sohay, soo ist een lust te vrijen.
 Alsmen savonts de deur in snapt
 Sy ons in leyt by tijen
 En steelt een soentjes dat het clapt
 Sohay, soo ist een lust te vrijen.
 Als hy seyt door liefkens bedwanck
 Tsa lief ick wil my vlyen,
 Te slapen in u armkens blanck
 Sohay, soo ist een lust te vrijen.

Een nieu Liedeken, [Cupido triumphant]

Op de wijze: Alst begint.

CVpido triumphant
Aenhoort mijn lamenteren,
Mijn liefste playsant

Wilt my abandoneren,
 Sy toont my snel, Medusa aenschijn fel
 Mijn jonck herteken doet sy gequel.

Had ick haer yet misseyt
 Met woorden of met wercken,
 Soo mocht sy haer wreetheyt
 Met recht op my verstercken,
 Maer neen ick voorwaer
 Mijn trouken boot ick haer
 Wt reynder liefde, dat is claer.

Doen ick int herte stont
 Hielt sy my in grooter waerden,
 Het docht haer wesen een vont,
 Geen liever lief op aerden
 Als sy my aensagh
 Haer herte was dien dach
 Verheucht in liefde plach.

Maer ick en wijts haer niet,
 Al maeckt sy haer partie, dat leet dat my geschiet
 En comt door geen envie,
 Maer clappers quaet, die sayen haer saet,
 Sy maken mijn sinnekens desperaet.

Al is sy seer gestoort op my t'allen stonden
 En heeft mijn hert doorboort
 Met doodelijcke wonden, nochtans so sal ick zijn
 Haer getrouwe dienaer fijn,
 Al laet sy mijn herteken met fenijn

Maer als ick overpeyse, ons troostelijcke saken
 Die wy soo menigh reyse
 Secret te samen spraken,
 Soo valt my mijnen moet
 Gheheel onder de voet,
 Mijn oogskens weenen rooder bloet.

Mach ick nae langh verbeyden
 Ten laetsten troost verwerven,
 Sy soude mijn bitter scheyden
 Versoeten als conserveren,
 Maer sy laet my inden noodt, ick sterf om haer den doot,
 Door weygeren van haer mondeken root.

Nu, waer sy noch te winnen
 Met den sweert of met der lance,
 Soo sou mijn hert van binnen
 Verheugen vol playsance,
 Al moest ick dan gaen, in doodts perijcke staen,
 Noch sou ick hoopen troost t'ontfaen.

Bleef ick dan inden strijt

Als Troylus gheslagen,
 Ick sou om u lief altijd
 Den doot willen verdraghen,
 Want sterven is hem soet, die doch sterven doet
 Den minnaer die ongetroost gaen moet.

Princesse liefste greyn
 Wilt my compassie tonen, so sal ick u certeyn
 Met een edel hoetjen croonen
 Al van violierkens jent,
 Goutbloemkens vast geprent,
 En Olijftacxkens excellent.

Een nieu Liedeken, [Cupido God door uwe minne stralen]

Op de wijze: Alst begint.

CVpido God door uwe minne stralen,
 V scherp gebot doet my in liefde dwalen,
 Ick ben versot
 Op een bruyn maeghdelijñ smalen,
 Die met my spot.
 Venus bestier // vindt ick seer dubbel van treken,
 Der minnen vier // heeft sy in my ontsteken,
 Die liefste rogier
 Ick machse sien noch spreken,
 't Is groot dangier.
 't is groot verdriet,
 De liefste moet ick derven,
 Die rouw biet, en can niet verwerven
 Om dat sy u liet, moet ick van rouwe sterven
 Niet meer gheschiet.

Haer soet samblant
 Is my een medecijne,
 Seer triumphant // plach ic by haer te zijne,
 De liefste playsant // laet my in groote pijn
 Aen mijn verstant.

Als ick aensach, haer vriendelicke imagie,
 Nacht en dach // schiep ick in haer couragie,
 Dies ick wel mach, clagen om haer visagie,
 Sonder verdrach.

Sonder confoort
 Laet sy my nu in weyne,
 Dus wy accoort, hielden int ghemeyne,
 Dus roep ick moort
 Over mijn lief alleyne, die my verstoort.

Adieu eylaes, adieu Princesse schoone,
 Ick was te dwaes, te vryen u persoone,
 Dies ick nu raes
 Dat ick my selven hoone, op dit relaes,

**Een nieu Liedeken,
[Cupidoos zware lust]**

Op de wijze: Alst begint.

CVpidoos zware lust
 Leyt my int hert ghedoocken,
 Aen u die my ontrust
 Eerlijck met liefd' beloocken,
 Zedich met soet gelaet, geefdy oorsaeck om minnen
 Eenich secreet om vaet
 Naem ick wel te ghewinnen.
 V lieflijck betooch, is mijn onlust gheneselijck
 Tneder slaen van u ooch
 Gheeft schaemte soet en weselijck,
 Tnadencken van u jeucht,
 Doet u tot u waert hellen
 Ick sach na deuchd en vreucht
 Com slechts druck my niet quellen
 Met valsche woorden slecht
 Wil ick u niet prijsen
 Maer in der daet oprecht
 Wil ick mijn woort bewijsen,
 Dats dat ghy zijt te schoon
 Veel te proncken en te pralen
 Die al sy staen ten thoon
 By u gheen prijs en halen.
 Doet Princesse fier in u ghedacht mijn
 Recht als ghy trock van hier
 Kreech ick int herte gheschille
 Soo dat ick doort ghedacht
 Noch eenige vreucht sal rapen
 Schoon lief yet op my acht
 Als ghy niet en cont slapen.

**Een nieu Liedeken,
[Dit hef ick an, en drincket dan]**

Op de wijze: De Nachtegael die sanck een Liedt.

Dit hef ick an, en drincket dan
 Met een set
 Als ick my weer ghelijck een man
 Ick vaer te bet,
 Dus wil ick niet vertoeven, maer proeven
 Dit Wijntjen was, fijn uyt dit glas
 'T ontdrayt de vaste schroeven.
 Doet ghy soo mee, soo ick ter stee
 Al voore gae
 Een cleyne bee, hoeft ghy hier ree

Ist soo, seght jae,
Eens sulcken croes te drincken,

Sonder clincken
 Nu derf ick niet, om datmen siet
 Ghy mocht my schant na dincken.
 Nu tza wel an, siet of ick can
 Te deghen wel
 Ick scheyer niet van, in dit ghespan
 Tmoet in mijn vel,
 Als ick het binnen micken, mach schicken,
 Ick gaer mee voor, also 't behoort
 Nu tsa waer na sta icke.

Een nieu Liedeken, [Dat oude jaer is ons ontrolt ghelijck een cloot]

Op de wijze: Den Nachtegael die Sanck een Liet

*D*At oude jaer is ons ontrolt ghelijck een cloot
 Die winter brengt ons tnieuwe jaer in zijn schoot
 Die winter is een Heere, noch meere
 Hy comt seer stout, brengt ons de cout
 Nochtans schiet hem groote eere.
 Van outheyt is gheworden zijn baerde grijs
 Wt Vrieslant brengt hy vriesen over het ys
 Drie Maenden wil hy regieren, bestieren
 Hy is de weert, de 'tgelt verteert
 Hy roept om groote vieren.
 Alst vriest en sneeut so hangt sijn baert vol keeckelen
 Dat soute vlees eet hy al uyt de peeckelen
 Al wat wy connen sparen, vergaren
 Int oude jaer, verslint hy gaer
 Geen gheldt can hy bewaren.
 Hy can wel eten en niet luttel drincken mee
 De langhe nacht leyt hy al overdenckende,
 Och hadden wy Vastelavont wy gavent
 Comt Valentijn, haelt ons goet wijn
 Dan hebben wy paesch-avondt.
 De Mey verdrijft de winter uytten lande veer
 So moghen wy gaen spanceren, die warande [veer]
 Die cou duerende wat langhe, seer banghe
 En sparen wy't hout, ten is niet cout
 Die winter is verganghene.
 Die Mey doet alle bloemen weder bloeyen net
 Die Mey doet alle dieren weder groeyen
 De cruyden laet sy wassen, seer rassen
 Der beesten mont, vervult terstont
 Sy gheeft ghenoech te brassen,
 Die soete Mey die dierkens oock te samen paert

Een manneken ende een wijfken elck na zijnder aert,
 Sy toonen haer crachten, met machten,
 God heeft geveught, met groot gheneught
 Vermeerdert u gheslachten.

De coele May becleet dat wout met groene
 Dry maenden staet hy weder in saysoene,
 Sy geeft de vogelen weder, haer veder,
 De Nachtegael singt haren tael,
 De Koeckoeck singht oock weder.

Nu volght den Oogst drie maenden so meer duerende,
 Dan is den Ackerman zijn broot besurende,
 Dat gras en coren maeyen, seer fraeyen,
 't Sy Tarru of Coren, laet niet verlooren,
 Hy mach oock weder saeyen.

Als nu den Leeu begint te rakene,
 Dan ons oock alle vruchten seer genakende,
 De son die climt hooge, 't is drooghe,
 Loof en cruyt, heeft dan virtuyt
 Den mensche te ghevoeghe.

Aensiet de mierkens en Bykens simple
 Sy geven u van de neersticheyt een exemple,
 Hoe dat wy connen sorgen, voor morgen,
 Die Somers spaert, 's winters wel vaert,
 Soo derf hem niemant borgen.

Hier mee so comt de Somer ooc ten enden,
 Den dach begint te corten en te wenden,
 De Son met haren stralen, te dalen,
 Dus werden wy quyt, den soeten tijt,
 Wie canse weder halen.

Voort comt den herfst twaelf weken mede duerende,
 Dan zijn vervult de bergen ende schueren,
 Dies sullen wy God loven, hier boven,
 Hy heeft verleent, meer dan ghy meent,
 Veel meer dan wy behoeven.

Een Crane somer met een heete sonneschijn
 Dat doet den Oogst wel rijpen, en maect goeden Wijn,
 Doet Appelen en Peeren, vermeereren,
 't Wert al planteyt, voor ons bereyt,
 Veel meer dat wy begeeren.

Van als moet ghy u kuerken wel stofferen,
 Met turf en hout u solder wel formeren,
 Boter en Kaes gaet coopen, met hoopen

Den Os int sout, daer toe goet mout,
 Het Vercken laet niet loopen.
 Die coude Winter comt ons weer hier buytene,
 Hier mede wil ik mijn rijmen gaen besluytene
 Maer als ghy zijt geseten, ten eten
 By een goet vyer, drinckt Wijn en Bier,
 Wilt Lazarum niet vergeten.

Een nieu Liedeken, [De Nachtegael int wilde]

Op de wijze: Brande Matressen.

DE Nachtegael int wilde,
 Princesse amorus,
 Gaet segghen tot mijn beminde
 Ick coom terstont by heur,
 Pourtant que je suis brunette
 Viceray je en longueur.
 Gaet seggen tot mijn beminde
 Ick coom terstont by heur,
 Savonts inde Maneschijn
 Vant ickse inde deur,
 Pourtant que je suis brunette
 Viveray je en longueur.
 Savonts inde maneschijn
 Vant ickse inde deur
 Bonsoir mon Matresse
 Bonsoir mon Serviteur.
 Bonsoir mon Matresse
 Bonsoir mon Serviteur
 Hoe garen sou ick draghen
 Schoon lief van u faveur,
 Pourtant que je suis brunette
 Viveray je en longueur.
 Hoe geerne sou ick draghen
 Schoon lief van u faveur,
 Schoon lief ghy comt te spade,
 Daer is een ander veur, Pourtant, &c.
 Schoon lief com ick te spade
 Is daer een ander veur,
 Hy nam zijn ponjaert in zijn hant
 Dits is mijn leste uer, Pourtant, &c.
 Hy nam zijn ponjaert in zijn hant,
 Dit is mijn leste uer,
 Sy sprack met soete woorden
 Hoe bleek wort u couleur Pourtant, &c.
 Sy sprack met soete woorden

Hoe bleeck wort u colour,
 Ick sal u liefde draghen
 Al isser een ander veur, Pourtant, &c.
 Ick sal u noch liefde dragen, Al isser een
 ander veur, Al waer de Paus, &c.
 Al waer de Paus van Romen
 Mijn Vader int ghetreur,
 Soo en sal ick mijn liefde niet laten
 Van mijn serviteur, Pourtant, &c.

**Nieu Tafel-Liedeken,
 [Die my dit beeckerken schencken deet]**

Op de wijze: Het waren twee gespelen stout.

Die my dit beeckerken schencken deet
 Die sal ick beminnen al wast haer leet,
 Dat syer my boot, dat syer my boot,
 Dat had ick veel liever haer mondelijn root.
 Al heb ick het meysken niet goets genoech
 Het isser voor jonge luyt immers te vroeck
 Om 't goetjen te raen, om 't goetjen te raen,
 Daer laet ick de oude luy mede begaen.
 De rijckdommen steken veel sorgen in,
 Hoe weyniger goets hoe vrolijcker sin,
 Sy binnen al vro, sy binnen al vro
 Die't bedde verteeren en slapen op stro.
 Die mijnder dit kroesken sal doen bescheyt
 Die sal ick beminnen al wast hem leyt,
 En dencken daer an, en dencken daer an
 Als ick vro morgens niet slapen en can.

**Een nieu Liedeken,
 [Comt Retorijckers wilt ontdecken]**

Op de wijze: Lieve Heer wat sullen wy gaen maken.

Comt Retorijckers wilt ontdecken
 Ons u gedichte spelen // vry
 En ghy Muzijckers comt ter plecken
 Daer men wel lustich quelen // blij,
 Brengt Harpen, Luyten, Velen // by
 Om 't nieuwe jaer met vreught te singen,
 Thoont u gereet in alle dingen
 Dat doch aen u geen scheelen // sy.
 Ianus een God met twee paer oogen
 Die dubbelt-hoofdich is bekent,

Heeft door't gebodt nu laten togen
Dat alle vryers hier ontrent
Hem sullen vieren excellent
Op d'eerste dach vant nieuwe Iare,
Soo sullen wy geen vreughde sparen
Maer zijn dienaers sijn present.

[Daer ick lach en sliep]

DAer ick lach en sliep
 In een prieel van bloemen
 Daer bestont my te dromen
 Dat ick bedreef couragie,
 Mijn docht ick waer ghekomen
 Met mijn Lief uytghenomen
 Daer menichte van bloemen
 Stonden in een Bosschagie,
 Daer hoord' ick eer niet lanck
 Soo grooten vogelen sanck
 Sy songhen om prijs en danck,
 Dattet inden Hemel klanck,
 Cupieren, Nachtegalen,
 Gout-vincken, en Wewalen
 Die quamen daer altemalen,
 Coddenaertjens en Rubaertjens
 Quamen daer int ghemeyn,
 Exters en Kraeyen
 Koeckoecken en Papegaeyen
 Die quamen haer daer vermaeyen
 Noyt en quam ick in geneuchlijcker pleyn.

Daer stonden alle vruchten,
 Appelen van Granaten
 Nagelen, Note muschaten,
 Daer ginghen wy ligghen rusten,
 Het roocker uytter maten
 al na de Muskeljaten,
 Oock mede dat wy aten
 Wat ons jonck herteken lusten,
 Pijpkaneel planeyt
 Die was ons toebereyt,
 Ende alle soetigheyt
 Die was ons daer voor gespreyt
 Daer ginghen wy spacieren
 By ghenoeghlijke dieren,
 Wy kondent niet versieren
 Wat melody mijn Lief en ick bedreef,
 Wistent die nijders tonghen
 Sy hadden wel haest ghesonghen
 Van ons twee Venus jonghen
 Maer het was best dat het verholen bleef.

Pauwen en Pauwinnen
 Die quamen daer by paren,
 Petoren en Lepelaren
 Quamen by malkanderen druysen,
 Noch sachmen daer vergaren

Veel Quacken en Oyevaren
 Vogel-grijpen die daer waren,
 Ende oock veel Voghel Struysen,
 Den uyl den leelijcken snuyf
 Vloogh den Kievit op sijn kuyf,
 Den Valck met sijn huylf
 Vloogh nae den Tortelduyf,
 Oock quamen daer ter banen
 Patrijsen en Phasanen,
 Veel Reygers ende Cranen,
 Den Arent die sat hoogh
 Die spande daer de kroon,
 Dat heeft den Griffioen ghespeten
 Dat den Arent was hooght gheseten
 Die had hem garen verbeteret
 Maer selfs kreegh hy so grooten druck loon.

Princelijcke Princesse
 Ghy zijt seer suyverlijcke
 Boven yemant op aertrijcke,
 Hoe soud' ick u begeven
 Al in dat Landt van Griecken,
 Waer vintmen uws ghelijcken
 Ick en sal u niet beswijcken
 Daer mach geen schoonder leven,
 Al quam int present, Lucretia excellent,
 Thisbe seer schoon en eloquent
 Geen schoonder ghekent,
 Medea de schone gelijckt u niet een bone
 In 't hert spant ghy de Croone,
 Venus en Paris hadden Iuno ghenoot
 Boven alle Goddinnen, staet ghy in mijnen sinnen,
 Men macht geen schoonder vinnen,
 Mijn Lief getrou, blijf ick tot inder doot.

Een nieu Liedeken, [De May, seer fray]

Op de wijze: Vanden Courant.

DE May // seer fray
 Gaet hem soet openbaren, &c.
De jeught // haer vreught
 Om int groen uyt te varen, Om in, &c.
Vergaren // by paren,
Dies zijt // verblijt
 'tIs tijt // en mijt beswaren.
Met u // Lief nu
 Comt Ionghmans gaet spanceren, &c.

Ionst biet // gonst siet
 Sal u Venus vereeren, &c.
 Vermeeren // 'tbegeeren
 Dies zijt verblijt
 'tIs tijt // en mijt // 'tverseeren.
 Met lust // u rust
 By u Liefste ghepresen, &c.
 Int groen // seer koen
 Moet ghy haer leytsman wesen, &c.
 De besen // lesen // dies zijt verblijt
 'tIs tijt // en mijt // het vresen.
 V stelt // int velt,
 Om den derden te jaghen, Om den, &c.
 En vliet // verdriet
 Sy sal u jonst toe draghen, &c.
 V plagen // vertragen // dies zijt verblijt
 En mijt // 'tis tijt // drucx laghen.
 V last // soo past
 Sult ghy hier van verbreden, &c.
 Soo wert // u smert
 Door u om haer gheleden, door u &c.
 Met reden // vertreden // dies zijt vrblijt
 't Is tijt // en mijt // droefheden.
 Als ghy // dus bly
 En vrolijck zijt by tijden, &c.
 Sal haer // voorwaer
 Venus int midden vlijen,
 Gedijen // salt vrijen,
 Dies zijt // verblijt,
 'tIs tijt // en mijt het lijen.

Een nieu Liedeken, [Dewijl wy aldus stille staen]

Op de wijze: Daer is een Leeuwerick doot gevallen.

*DE*wijl wy aldus stille staen
 Woud' ick wel vreught voortbringhen,
 Cond' ick als ghy wel hebt ghedaen
 Soo lustelijcken singhen,
 En danssen als een proper dier
 Twee treetjens fier // in een sausier,
 Hoe lustelijck wou ick springhen.
 Ick sie een meysjen voor my gaen
 Sy is soo jonck van Iaren,
 Moght ick in haer behaghen staen
 Geen moeyten soud' ick sparen
 Soo soud' ick armen slechte bloet

Met der spoet // Mijn Poppe goet
Met haer willen vergaren.

Ick en ben niet schoon noch rijck van goet
Noch wil gaen ter keuren,
Doch mach ick arme slechte bloet
Mijn Liefken niet gebeuren,
Als ick dit proper meysken jent
Excellent, ben ontrent
Soo wijst sy my de deure.

Princesse ist niet een groot verdriet
Dat ick u dus seer nae jage
't Geen dat my mach gebeuren niet
Is altijd mijn behagen,
Dus sorgh ick, 'tleyt my om mijn leen
Ick aen mijn been, een blaeuwe scheen
Ter eeren van haer sal draghen.

Een nieu Liedeken, [Een Venus dier heb ick int hert verkoren]

Op de wijze: Den tijdt is hier, datmen sal.

*E*En Venus dier
Hem ick int hert verkoren,
Schoon van manier
Van praet en staet eerbaer,
Haer soet bestier
Komt my dickwils te voren,
Dus ick int vyer, verbrant der minne gaer,
Want openbaer is haer mijn hert bekend,
Dus als het nu blijktt dagh aen dagh
Die lieflijck my eertijts aensach
My komt ontrent
Haer ooghskens van my went.

Is sy verstoort
Om dat ick haer beminne
Sy spreeckt een woort
En doet haer wil verstaen,
Ick sal my voort, alleyn nae haren sinne
Door dit accoort, geheel te buyten gaen
En my voortaan regeeren nae haer sin,
Met een beleeft en fier gelaet
Haer dienen goedertier om baet
Tot dat ick win, haer die ick nu bemin.

Maer sy swijght stil
Dus moet ick duldigh draghen
Tegen mijn wil dit lijden en verdriet,
Sonder gheschil

Soud' ick doen haer behagen
 Dat het geviel dat ick eens had bespiet
 Haer wil is niet, want sy 'tbidden veracht,
 Dus wil ick gestadigh minnen // al
 Op hoop dat ick verwinnen // sal
 Dat ick verwacht, op trouwe dach en nacht.
 Princes ydoon, Wilt nu u sinne keeren
 Tot een persoon, die u van herten mint,
 Al zijt ghy schoon
 Geeft hem altans in eeren
 Met trouwe loon, die t'uwaerts is gesint
 Maeckt dat hy wint,
 Nu liefd' de liefd' betoont
 Verdrijft sijn smart met reden // soet,
 En dat hy heeft gebeden // goet
 sijn diensten loont, en liefd' met minne kroont.

Een nieu Amoreus Liedeken, [Ick hebber een uytverkoren]

Op de wijze als begint.

Ick hebber een uytverkoren
 Sy doet mijn vreught opboren,
 En soo vast in mijnen sin,
 Haer aenschijn klaer // dat blinckt voorwaer
 Dat isser dat ick bemin.
 Mocht ick haer eens aenschouwen
 Die edele Karssouwe
 Die mijn jonck hert treuren doet,
 Soo soud' ick zijn // bevrijt van pijn,
 Daer ick om treuren moet.
 Sy isser mijn Lief alleyne,
 Om haer ist dat ick weyne
 Ende treure nacht ende dach,
 Sy is voorwaer // mijn Lief eerbaer
 Maer icker niet spreken en mach.
 Haer oogskens als Christallijne
 Die daer soo vriendelijck schijne,
 Haer lipkens root als een Corael,
 En daer toe noch // soo is sy doch
 Seer vriendelijck van tael.
 Haer borsjens fraey en tantkens
 Die zijn seer schoon en blancxkens,
 Die willen gehandelt zijn,
 Als ick mocht zijn //by dijn aenschijn
 Soo was ick vry van pijn.
 Moght ick voor alle saken

Haer eens komen ter spraken,
 Al mijn treuren was ghedaen,
 En ick moght bly // zijn aen haer zy
 Spreken met soet vermaen.

Als ick u lest vermonden
 En al tot dier stonden
 Malkanderen spraken aen,
 Wy souden fijn malkanderen zijn
 En had u Moey ghedaen.

Als ick u lest verhaelde
 En inden brief betaelde
 Dit is u vergeten niet,
 Door klappers quaet // spreyn haer zaet
 Quamen wy int verdriet.

Wilt ons Heer ordineren
 Niemand en mach ons deeren
 Hoe subtyl ofte quaet
 Goet raet // maet // het zy hoe't gaet
 Ghy zijt mijn toeverlaet.

Ghy liefste Lief op aerden
 Wilt mijn trouw aenvaerden
 Ende nemen tot een pant,
 So sal ick u jent // seer excellent
 V geven mijn rechter handt.

Dan suldy my hebben ten loone
 Als een goe Vrou persoone
 Eenen Lauwerieren hoedt,
 Die suldy bly // draghen om my
 En setten op u hoofd.

De werelt moet ick gronderen
 Sonder u Lief te passeren,
 Soo sal ick de wilde Zee
 Eer icker een wal // op geven sal
 Ghedencken u Lief daer mee.

Princesse goedertieren
 Fraey zijdy van manieren
 En van herten zydy vry,
 Ick hoop haest bly // te zijn by dy,
 En wesen aen u zy.

Adieu Lief ick moet reysen
 Wilt doch eens om my peysen,
 En ghedenckt u dienaers smert,
 Ghy zijt certeyn // mijn Lief alleyn
 En ghy staet in mijn hart.

**Een nieu Liedeken,
[Geneught heb ick ghepresen]**

Op de wijze: Schoon Lief wat gaet ghy brouwen.

GEneught heb ick ghepresen
'tWas al mijn tijdt verdrijf,
Waerom mach 't nu doch wesen
Dat ick soo niet en blijf,
Maer dat ick nu door vreesse
Onconstigh van druck schrijf,
V liefde daer ic na spoore
Doot my gansch door sijn macht
En als het rijpe Coren
Verbrant door des Sons kracht,
So gae ick nu verlooren
Door u fierheyt onsacht,
Die my wel eer verblijden
Die moet ick nu vermijden,
Iae haer gantschelijck ontvlien,
Ghy gaet het my verbien
V schoonheyt doet ghy glijden
En in u liefde strijden,
Want in u alleen dat, 'tplach soo ick mien
Aen anderen te sien.

Och ginght ghy slechts aenveerden
Den boge in u hant, Diana sout ghy waerden
Maer droeght ghy 't hart dat brant
So waert ghy op der aerden
Venus selve playsant,
Nochtans gingen dese haer paren
Elck met sijn Lief besint
Die oock der Muse snaren
Waren heel onbekint,
Soo meught ghy oock voort varen
Vws gelijk men niet en vint.
Kloeck verstant en schoonheden,
Fraeyheyt en soete zeden,
Ionst, konst en practijck,
Daer toe van goede rijck
Heeft natuere noyt gheleden
Om hooghmoet te vertreden
In een Persoon ghelijck,
Van die sin neemt een wijck
Nae sulck en is geen kijck.

Mijn lust niet te cieren
Want alles my mishaecht, gy gaet u van my kieren,
Daer 't herte jonste toe draeght,
Ick moet my droevigh tieren

Want jalousie my plaecht
 Ghelijck Iupiter te degen
 V schoonheynt mercken aen,
 Om liefd' met u te pleghen
 Wert hy terstont een zwaen, Of in een gulde regen.
 Verkeerde hy hem seer saen,
 O Goden der Godinnen
 Wilt u doch besinnen,
 Komt red' my uyt onspoet
 Ick val u Lief te voet,
 Wilt ghy gheen liefd' beginne
 Lijt dat ick u beminne,
 Want Talia die doot versachten mijn gemoet
 Daer liefde vast in wroet.

Snachts gaet mijn druck versellen
 Onrust die slaept verplet,
 My dunckt ick gae u quellen
 Om een kusjen al te met,
 Ick kan 't niet al vertellen
 Wat dat ick noch voren set,
 Al zydy uyt den ooghen
 Ghy zijt niet uyt mijn hart,
 Lief gaet mijn vertooghen
 Al zydy van soo vart
 En doet my dan ghedooghen
 Veel droefheynt ende veel smart,
 Als ick u huys aenschouwe
 Daer ick als minnaer trouwe
 Lief voor mijn Medecijn
 Dick kuste u aenschijn
 En sie dat ick met rouwe
 Van u o schoone Vrouwe
 Verstooten ben met pijn,
 Gheen bitterder fenijn
 Mach my op aerden zijn.

Ghy preest Princes certeyn
 Mijn Dichtens fraeye konst
 Nu liefde niet wil lijen
 Moet ick derven u jonst
 Maer komt u by my vlijen
 Ick derf de Muse gonst,
 Wat u pleegh te behaghen
 Hebt ghy ghenomen mee,
 Droefheynt gaet my nu plaghen
 Dies is de konst aen twee
 Die konsten my verjaghen

Door mijn klagen en wee,
 O Phebe wilt my leeren
 V Liere weer omkeeren
 Vernieut my inden sangh,
 Op dat ick troost ontfangh,
 O ghy Venus vol eeren
 Wilt mijn lijfs schip ontmeeren
 Stuert tot my haren gangh
 Want mijn hert bangh
 Heeft daer na verlangh.

Een Nieu-Iaer Liedeken, [Gesellekens jonck en fraey gheacht]

Stemme: Rijk God geeft my goet avontuer.

GESellekens jonck en fraey gheacht
 Noch niet ontsteken met Venus brant,
 'tIs tijdt dat ghy daer eens na tracht
 Dewijl nu kout is over 't lant.
 Int eerste vant Iaer
 Soo krijght u eerste Lief te gaer
 En vraeght het haer.
 En die een weynigh zijt gheraect
 In twijfel of ghy wilt of niet,
 Een die alleen nae rijckdom haect
 En niet na deught of eer en siet.
 Int nieuwe Iaer
 Soo singht haer een eersaem danckbaer liet
 En laet het daer.
 Dan die te veer zijn inden strick
 En mint met allen teghenspoet,
 En die niet een ooghenblick
 Van wederliefde teken doet.
 Int nieuwe Iaer
 Verlaetse met alle haer hooghe moet
 En kiest een aer.
 Maer soo u rechte sinlijckheyt
 Streckt tot een Maget wel ghesint,
 Begaeft met deught en minnelijckheyt,
 Die geen gelijk op aerden vint.
 Int nieuwe Iaer
 Malkanderen van herten voort bemint.
 En maket klaer.

Prince.

Ghy oock Princessen schoon vermaert
 Al neemt u Liefken van u sijn ganck
 Een ander int hert aenvaert,

Nu dese koude nachten lanck,
 Vry van ghevaer,
 Vermaeckt hem in u armkens blanck
 Al 't heele Iaer.

Een nieu Liedeken, [Gelijck als die witte Swane]

Op de wijze: Mon ver lee.

Vrijer.

Gelijck als die witte Swane
 Sterft en singht een droevigh liet,
 Soo moet ick eylaes voortane
 Singhen dit in mijn verdriet,
 O felle doot wilt my niet sparen
 Door-straelt mijn
 Soo sal ick bevrijt eenpare
 Zijn van pijn.

Vrijster.

Wie zijt ghy door u minnen
 Ghequelt bent dus van binnen,
 Ick bidde u dat ghy't verklaert,
 Kont' ick weten u sinnen
 Confoort sout ghy wel winnen
 'tMoet u zijn gheopenbaert,
 Om sulcx roept ghy de doot
 Die sal in uwen noot
 Wesen u Medecijn
 Certeyn u pijn groot
 Sal dan verdobbelt zijn.

Vrijer.

Soud' ick om den doot niet roepen
 Ghy en acht niet op mijn pijn,
 Met mijn bloet wil ick u koopen
 Als Pieramus dede fijn,
 Want ghy en acht niet op mijn lijden
 'tWelck is groot,
 Treur ick droevigh, ghy zijt blijde
 Lief minjoot.

Vrijster.

Stout zijt ghy int begeeren
 Ghy gaet my molesteren
 Met u woorden dit versint,
 O Iongelingh vol eeren

Seght my sonder cessen
Waer toe dat ghy my mint,
Men vint meer dan mijn
Die daer een Medecijn

Haer minnaers zijn ghetrou,
Daerom soo raed' ick dy
Kiest voor my een ander vrou.

Vrijer.

Of daer stont een Hof vol bloemen
En daer was een excellent,
In u sinnen uytghenomen
Stont geen schoonder daer ontrent,
Welck van alle sout ghy trecken
Antwoort vry,
Dese vrage wilt ontdecken, Liefste my.

Vrijster.

O listigheyt vol treecken
By Vlisse gheleecken,
Noyt hoord' ick sulcken vraegh
Antwoort sal niet ghebreecken
Die waerheyt sal ick spreken,
Na de verte ick altijd jaegh,
Al valt mijn pijn swaer
Die beste soud' ick daer
Wt trecken metter daet,
d'Ander sou ick voorwaer
Laten staen dit wel verstaet.

Vrijer.

Ick danck u Princesse reene
Dat dees vraegh is gesolveert,
Ghy zijt die bloem die ick meene
Die van my meest wort begeert,
Want geen schoonder in mijn sinne
Stont int Hof,
Mach ick u int eynd' noch winnen
God heb lof.

Vrijster.

Princesselijcke Lief ghetrouwe
Van u geen ander vrouw
Nu ter tijdt mach zijn bemint,
Naest God ick op u bouwe
En u voor mijn Liefste houwe
Want ick u hebbe besint,
Op hope leeft voortaan,
Qua klappers laet ick gaen
Gheduldigh zijt in al,
Ick hoop dat God seer saen
Ons te samen voeghen sal.

**Een May Liedt,
[Het soet ghequeel]**

Op de wijze: Ick segh adieu wy twee moeten scheyden.

/Het soet ghequeel
 Van d'Edel Nachtegalen
 Hoortmen niet veel
 Om onse Stadt verhalen,
 Dus willen wy verheffen dan
 Den Liewerick soet die naest daer an
 Vermaken kan
 En alle man
 Des Mens geneuchte vertalen.
 Vogelken kleyn
 Ick segh u nu te voren,
 Vint ghy alleyn
 Mijn liefste Lief verkoren,
 Des morghens vroegh als sy op staet
 Alhier int groen spanceren gaet,
 En 't hert ontslaet
 Om u ghelaet
 En soeten sangh t'aenhooren.
 Voeght u daer by
 Om mijn bevel t'ontfouwen,
 En seght haer vry
 Oock alle fraeye Vrouwen,
 Dat sy haer schoonheyt wel gheacht
 Haer fiere wezen groot van kracht
 Dat elck toe lacht
 In haer ghedacht
 Niet al te veel vertrouwen.
 Die Bloemkens fray
 Die s' Winters heel verteeren,
 Nu inde May
 Weer op een nieu finzeren,
 Maer haer schoon vrientlick aenschijn klaer
 Dat sal verwecken Iaer op Iaer
 Vermaent dit haer,
 En 't sal daer naer
 Nimmermeer weder keeren.
 Want als de Lucht
 Vertreckt met haer behaghen
 Comt onghenucht
 Met hondert duysent plaghen,
 En die haer wel hebben ghevrijt
 Die zijn sy dan gheworden quijt
 Door trots oft spijt,
 En metter tijdt
 Komen zijt niet weer vraghen.
 Hierom Princes

Wil nu u jeught ghebruycken
 En laet dit les
 V hert daer toe ontluycen,
 Dat ick die soete somer lanck
 Mach rusten in u armkens blanck
 Om met u danck
 Door Venus dwanck
 De vrucht des Meys te pluycken.

Een nieu Liedeken, [Het Nachtegaelken kleyne]

Op de wijze: Orpheus droef van sinnen.

*H*Et Nachtegaelken kleyne
 Verheught den Somer schoon
 Met sijnen soeten sanck,
 Int Wout by een Fonteyne
 Daer heeft menigh Persoon
 Geluystert nae 't gheklanck,
 Den tijdt viel my niet lanck,
 De wilde Dierkens spronghen
 Al in dit groene dal,
 Die Vogeltjens daer songhen
 Lieflijck over al.

Int wout stont een Valeye
 Verciert met [Bloem]kens reyn,
 Schoon ende triumphant,
 Daer gingh ick my vermeyen
 Al in dat lustigh pleyn
 Daer ick die liefste vant,
 Ick sagh langhs eenen kant, Naer my een
 Maget komen, In witte zy ghekleet
 't Was een soo schoone bloeme
 Als ick ter Werelt weet.

Doen sy my wert gheware
 Seer vriendelijck sy loegh
 Met haren rooden mont,
 Daer quam int openbare
 Wat liefde sy my droegh,
 Doen ickse trouwe vont
 Mijn herte wert ghesont
 Door die reyn Maeght ghepresen,
 Want als Helena schoon
 Soo docht sy my te wesen
 Onder des Hemels troon.

Wy ginghen deviseren
 Houdende hant aen hant
 Als amoreusen doen
 Zeer vriendelijcken [spanceren],

't Scheen int beloofde lant,
 Soo lustigh wast int groen
 Die Mey was int saysoen
 't Wasser vol duysent vreughden,
 Dat door der minnen gloet
 Ons herte seer verheughden,
 Denckt wat de jeught al doet.

Sy songhen daer Musijcke
 Al opter snaren spel, melodieus en soet,
 Wy spraecken Rethorijcke
 Lustigh sonder ghequel
 Met eenen blijden moet,
 Het wasser al voor spoet
 In de schoone waerande,
 Wy maeckten eenen dans
 Mijn Lief vlocht met haer handen
 Van Roosen eenen Crans.

Daer ginghen wy ons rusten
 Onder het groene rijs,
 Al op dat selve pas,
 In een preeel van lusten
 Het scheen een Paradijs
 't Welck vol playsantheyt was,
 Verborghen in dat gras
 Daer heeft een Slangh geseten
 Die mijn Lief in haer voet
 Doodelijck heeft ghebeten
 't Welck ick betreuren moet.

't Fenijn heeft haer bevanghen
 Sy sterf den bitteren doot
 In alsoo korter stont,
 Die daer met spel en sanghen
 En Bloemkens in den schoot
 Fraey was ende ghesont,
 Och haren rooden mont
 Die wert soo bleeck van verwen,
 Al dees wellusticheyt
 Heeft die Maeght moeten derven
 Haer tot sterven bereyt.

Nu mach ick wel beklaghen
 Mijnder gheboorten dach,
 Met tranen menichfout,
 Nu ick alleen moet draghen, Lijden sonder verdrach,
 Hebbende dit aenschout
 Hoe seer ick ben benout,
 Nu moet ick in mijn leven

Met eerbaer herten koen
 Haer doode wanghen geven
 Wt liefden eenen soen.

O scheyden bitter scheyden
 Hoe hert is u ghelagh
 Soo ick ghevoel present,
 Wy ginghen ons vermayden
 Noch heden desen dagh,
 Nu leyt mijn Lief gheschent,
 Och wat is 's menschen ent,
 Men siet hem snel verdwijnen
 Ghelijck den roock vergaen
 Met droefheyten en vol pijnen
 'tIs hier seer haest ghedaen.

Wat baet hier triumpheren
 Wat baet solaes en vreught,
 Die wy een kleynen tijdt
 Wel lustigh hier hantieren
 En nemen ons gheneught
 Vleeschelijcke breet en wijt,
 Die doot die volght subijt
 Men kanse niet ontkomen
 Met haren stralen sterck,
 Wy worden wegh ghenomen
 Ghelijck een glas dat breeckt.

Ghy amoreuse dieren
 Spiegel u hier aen wel,
 Hoe dat dees Maget schoon
 In een wout gingh playsieren
 Met sangh en snaren-spel
 Onder des Hemels throon,
 Met haer dienaer ydoon,
 Hy hiel haer wel in waerden
 Met des werelts gheraes,
 Nu leytse inder aerden
 En is der Wormen aes.

Het solaes deser Werelt
 En is doch anders niet
 Dan als een bloem int velt, Hoe schoon hoe
 rijck beperelt, Sy moeten sterven siet,
 Wie weet sijn tijdt ghestelt,
 Den mensche wort ghevelt,
 Het leven moet daer uytten,
 Nae dat elck heeft ghedaen
 Segh ick in mijn besluyten
 Sal sijnen loon ontfaen.

**Een nieu Liedeken,
[Het was een aardigh Boerken]**

Op de wijze: Van een aardigh Boerken.

*H*Et was een aardigh Boerken
 Wt vryen soud' hy gaen
 Daer ontmoeten hem een mooy Moerken
 Daer by soo bleef den Boer staen.
 Den Boer goet ront
 Boot 't Meysken sijn mont
 Een kusjen alsoo fijn,
 Daer isser drie pont
 Haelt my terstont
 Den Wijn op dit termijn.
 Doen liet den Boer bereyen
 Een Tafelken wel gherust
 Van Hoenderen en Pasteyen
 Daer na soo kreegh den Boer lust.
 Den Boer schoof gheheel
 Wt een platteel
 Een Ham van twaelf pont
 Al door sijn keel
 't Was hem gheen scheel
 In alsoo korter stont.
 Een Hoentjen wel ghebraden
 At den Boer op sijn sat,
 Een kruycke van twaelf quaerten
 Lapt den Boer in zijn gat.
 Doen bleef hy staen
 En was seer belae
 En hy moest slapen gaen siet,
 Sy namen sijn gelt
 't Was ongetelt
 Een penningh en hiel den Boer niet.
 Sijn rock en mantel sy namen
 Sy stieten hem voor de deur,
 Eylacy doen den Boer ontwaeckten
 Doen stont hy in swaer doleur.
 Hy was belae
 Van den Edelen traen
 En hy moest t'Huyswaert gaen,
 Niet een troostelijck woort
 Tot sijn confoort
 Mocht den Boer van't meysjen ontfaen.
 Prince wel lieve Boeren
 Als ghy uit vryen wilt gaen
 Wilt soo de meysjens niet loeren

Denckt eerst hoet sal vergaen.
 Dus is mijn raet
 V knopdoeck bewaert
 Soo blijft ghy onberooft
 Gaet uwer straet
 Laet die Meyskens aert
 Soo klout ghy niet u hooft.

Een vrolijck gheselschap Liedt.

*H*Oe sitten wy aldus stille te zwijghen.
 En connen nu geen vreuchde bedrijven,
 Begint ons de wijn int hooft te stijghen
 Wy sullen wel meer couragie krijghen
 Fris, vrolijck vroom eerlijck
 Isset anders soo isset zwaerlijck
 Acht niet wat de clappers beniet
 Alst met Godt en met eeren gheschiet.
 Het steyt sich wel vrou ofte man
 Die den tijt wel dienen can,
 Begeeft sich daerom op sulcken baen
 Desgelijcken ist vermaen
 Vrolijck met manieren
 Wie sal ons moghen kieren
 Als het comt uyt 'sherten gront
 Dat wy belijen metter mont.
 Gheen beter dinck op dese werelt
 Dan die zijn hart te vreden stelt
 Betrouet niet seer op vrient op gelt
 En laet niet loopen uyt het velt,
 Vrolijck, vrolijck sonder treuren
 Wiet gevalt die moetet besueren,
 Laet ons van herten wesen vroe,
 En drincken *malcanderen* eens vriendelijc toe.
 En hebben wy nu geen goede weert
 Hy doet al wat ons herte begeert
 Vreuchde hanteren, doet my vermeereren
 Hy acht oock niet wat wy verteeren
 Met vrolijcken wesen vrolijck
 Metten smadelijcken isset onmoghelijck
 Hebt metten sotten ghedult
 Sy en weten niet beter,
 Zy en hebben geen schult.

Een nieu Liedeken.

[Ick claech u Venus dieren Alle mijn lijden groot]

*I*Ck claech u Venus dieren
 Alle mijn lijden groot,

Vrou Venus Camenieren
 Helpt my uyt desen noot,
 'tSweert van Piramus bloot
 Heeft mijn jonck hert door houwen
 My dunckt ick sterf de doot
 Al door die lust van Vrouwen.

Mijn lief heeft mijn bedroghen
 Al met haer woorden licht
 Cupido spant die boghen
 Al met u stralent schicht,
 Want haer amoreus ghesicht
 Door straelt mijn hert van binnen
 Haest u wel Venus nicht
 Oft ick moet heel ontsinnen.

Mach ick geen troost verwerven
 Vant vrouwelijcke graen
 Den doot die moet ick sterven
 Soo Piramus heeft ghedaen,
 Thisbe was seer belae
 Al om haer lief te spreken
 Ter fonteyne is sy ghegaen
 Al daer hy lach doorsteken.

In alsulcken zwaer ellende
 Ben ick om u mijn lief
 Waer ick my keer of wende
 Nijders die doen my grief,
 Laest schreef ick haer een brief
 Met woorden seer ootmoedich
 Daer in dat ick haer schreef
 Mijn liefde overvloedich.

Had ick den appel schoone
 Van Paris excellent
 Ick gafse mijn lief ydoone
 Voor een waerdich present,
 Mocht ick haer comen ontrent
 Soo waer ick heel genesen
 Reyn bloemken eloquent
 Laet my u dienaer wesen.

Al zijt ghy rijck van goede
 Ende ick een arm minnaer
 Lief zijt niet groot van moede
 Maer zijt mijn wederpaer,
 Want hooghe berghen voorwaer
 Sietmen dickwils dalen,
 Dus schoon liefken eerbaer
 Troost my al sonder falen.

Oorlof ghy jonghe ghesellen
 Bemint ghy een Venus dier
 Wilt niet soo vierich minnen
 Of ghy comt in dangier
 Want Cupido stoockt het vyer
 By nacht en oock by daghen
 Dus minnaers goedertier
 Wilt doch reyne liefde draghen.

Een oudt Liedeken.

[Ick peyns om een persoone]

Ick peyns op een persoone
 Nacht ende dach soo zwaer,
 Want daer en is gheen schoonder
 In mijnen sin voorwaer
 Ick wou dat ick altijd by haer waer, &c.
 Dat ick by haer niet wesen en mach
 Elck uyr dunckt my een jaer.
 Niemant mach ick claghen
 Dan alleen die ooghen mijn
 In mijn hert moet ick draghen
 Dit bitter lijden pijn,
 Schoone woorden verleende sy mijn, etc.
 Maer nu sy weet al mijn secreet
 Nu laet sy my in pijn
 Het is onlangs gheleden
 Dat ickse laestmael sach,
 Doen was ick wel te vreden
 Nu treur ik met geclach,
 Ick can niet langher wederstaen, Ick, etc.
 O lijden groot o bittere doot
 Ick en can niet ontgaen.
 Schoon lief ghedenckt mijn pijn
 Dat ick heel desolaet
 Van u absent moet zijne
 Troost my eert valt te laet
 Mijn herteken leyt in desperaet, mijn, etc.
 Ick waer verheucht, schoon liefste jeucht
 Soo ghy my quaemt te baet.
 'Tis pijn al boven maten
 Nu ghy die oorsaeck zijt,
 Dat ick u lief moet laten
 En blijven int verdriet,
 'Tis onghelijck hoort mijn bediet, Tis, etc.
 Ick peyns en ly, ghy zijt party
 Van t'gheen dat my gheschiet.

Adieu Prince bloeme
 Adieu diet hert verheucht
 Adieu lief hout u vrome
 Adieu mijns herten geneucht, &c.
 Adieu Ionckvrou, ick blijf ghetrou
 Peynst om my als ghy meucht.

Een nieu Liedeken van *Paris* en *Helena*.

Paris.

Lief uytvercooren, Lief triumphant
 Wiens liefde te voren
 Mijn hert doorbrant,
 Als ick aenschouwe, u claer aenschijn
 Weest my getrouwe, vrijt my van pijn
 En neemt toch acht, op mijn gheclacht
 Want Venus macht, dunct my by u te zijn.

Helena antwoordt tot *Paris*.

O stout beginne, en lastich feyt
 Dat ghy u minne hebt op gheleyt
 Menelaus vrouwe, eerlijck befaemt
 Die op haer trouwe, hielt ongeblaemt,
 Wat heeft u hart, daer toe ghetart
 Dat ghy my dart, aenspreken onbeschaemt.

Paris.

'Tgheen ick beginne, is niet om niet
 'Twas een Goddinne, die my dat riet
 Al zydy verheven, sonder dan schoon
 My zijdy ghegeven, voor mijn eygen loon
 Weest niet verstoort, lief om dit woort,
 Maer geeft confoort, ghy spant int hart de croon

Helena.

Nochtans geen toren, my van u keert
 Wie sou hem stooren, te zijn begeert
 Maer 't is te spade nu ghy begint
 Had u ghenade, wat eer versint
 Ick haddet gewaecht, had ghyt ghevraecht
 Doen ic was maecht, van duysenden bemint.

Paris.

Mijns Vaders rijcke, groot en playsant
 Heeft geen gelijcke, by Griectenlant
 Een Coninx sone ben ick bekent
 Mijn rijk mijn croone, en heeft geen ent
 Troyen is mijn, het salder u zijn
 V schoon aenschijn,
 Maeckt dat ghyt weerdich bent.

Helena.

Al zijn u steden, seer rijck vermaert
 Griecken is mede wel prijsens waert,
 V beloften schoone zijn wel verwacht
 Maer u persoone, heeft meerder cracht
 Als ick mijn eer, wou stellen daer neer,
 Sou Paris meer, dan Troyen zijn geacht.

Paris.

Wilt my niet versmaden, eer ghy my kent
 Al ben ick beladen met groot torment
 V schoone figure heb ick bespriet
 Dat doet my treuren, in zwaer verdriet
 Maer hooch van moet, machtich van goet
 Edel van bloet, ben ick al weet ghy 't niet.

Helena.

Of ick u al minde, O edel Prins
 Soo blaest den winde, na uwen wins
 Die sou u drijven, weer in u staet
 Wat sou my blijven, dan schand en smaet
 Ons liefde cost maer zijn begost
 Als ghy soo most vertrecken op der daet.

Paris.

Groot is u macht, en groot u goet
 Hoogh is u gheslacht, Edel is u bloet
 Maer u Vader machtich diet al regeert
 Door liefde crachtich, is dick verkeert
 Venus bestaen heeft my doch gaen
 Wit als een Zwaen
 Daer hem de liefde keert.

Helena.

Ginck ick dan spoedich, me in u Lant
 Een oorloch bloedich, quam op de hant
 Hoe wel ghy crachtich u selven hiet
 V aenschijn sachtich, en tuycht dat niet
 Laet ander staen Te Velde waert gaen
 Doet ghy voortaan,
 Wat Venus u ghebiet.

Paris.

Princes der minnen aensiet den brant
 Die een Goddinne, in my heeft gheplant
 Het is u te vooren gheprophiteert
 Ick ben verlooren, soo ghy 'tbegeert
 Weest my ghetrou, schoon edel vrou
 Als ick u sou, soo suldy zijn ge-eert.

Helena.

V Princelijck wesen, u schoon aenschijn

Wort seer ghepresen en oock van mijn
 Die u begheeren zijnder veel
 Van grooter eeren schoon rijck en eel
 Dus later Heleen in rust en vreen
 Ghy crijcht wel een u weerdich tot een deel

Een gracy Liedt.

[Laet ons Godt looven, en nu de gracy singhen]

*LA*et ons Godt looven, en nu de gracy singhen
 Den Vader hier boven hy ist diet al versiet,
 Wat wy behoeven, hy geeft ons alle dinghe,
 Zijn goetheyt wy proeven, zijn soeticheydt ons biet
 Met ghebenedijden ooghen, hy neerwaerts nae ons siet
 Al uyt zijn haven, goet
 Wel bloeyen alle gaven, soet
 Hy is die ons laven doet
 Met melck en wijn om niet.

Om ons natuer te stercken met ghesontheyt
 Wel op dese uyr, met spijs en dranck ons voet,
 Alle creatuer, alhier in 'swerelts rontheyt
 Al zijnse stuer, voor ons hy brenghen doet
 Hy schiept al die lijf en ziel behoet
 In onsen feenen, schier
 Weest danckbaer minst en meesten, hier
 Hy maeckt ons van gheesten, fier
 Voor weldaet overvloet.

Visschen in Zee, voor ons moeten zy zwemmen
 Dierkens en vee, die op berch en dal zijn
 Voghelkens mee, voor ons haer laten temmen,
 Cruyden hier ree // crijghen haer sonne schijn
 Bomen haer regen, het dient voor ons al fijn
 Al wat op aerden, groeyt
 En hier seer fray in waerde, bloeyt
 Tot ons te voet te paerde, vloeyt
 Te scheep in meenichte zijn.

Ons gherechticheyt, noch onser tijdt behoeft hy
 Om zijn Majesteyt, wilt hy dat zijn ons Godt
 En is oock bereyt, dies hem van herten loven vry
 Om ons salicheyt, te gheven tot een Lot,

Singt danckelijck, dan en hout zijn ghebot
 Hy is een wonder Heer
 Hy can ons helpen sonder seer
 Gheven over, en anders meer
 Van als dat isset slot.

Prince versint // laet ons den Vader heerlijk
 Als kinderen bemint, wel soecken nu voortaan,
 Die hem niet vint, die doolt eylacy heerlijk
 In die werelt blint, noch blijftse heel belaan
 Wilt dit wel verstaen, die clopt sal hy ontfaen
 Hebben wy niet zijn segghen, wis
 Want het niet te deggen is
 En staen in zijne weggen, fris
 'tSal ons qualijck vergaen.

Een gracy Liet, [Laet ons den Heer der Heeren goet]

Op de wijze van den Psalm: Loven soo wilt mijn ziel den Heer etc. oft Ick wil niet meer vande Mosselkens eten.

LAet ons den Heer der Heere goet
 Loven ende dancken al te saem
 Die ons hier rijckelijcken voet
 Met spijs en dranck na den Lichaem
 Prijst zijnen naem, die naet betaem
 Wijn en alle coren, ons menschen te voren,
 Wassen doet goet en bequaem.

Wilde dieren, visschen in Zee
 Heeft hy om ons gheschapen al
 Beesten op 'tvelt, en voghelkens mee
 Tot ons behoef sonder ghetal
 Cruyt groot en smal int aertsche dal
 Met alle andere vruchten
 Die door soete luchten
 Rijpen al tot ons gheval.

Ghelijck als hy ons spijset hier
 In den lichaem cleyn en groot,
 Soo wil hy hier seer goedertier
 Ons siel spijsen met Hemels broot,
 d'Eeuwighen doot, doet ons gheen noot
 Soo wy tot hem keeren, met hertelijck begheeren
 Legghen thooft in zijnen schoot.

Princes.

Lof Prince boven alle Princen fijn
 Lof Vader in des Hemels throon

Lof moet u eeuwelijck zijn
 Door Christum zijnen eenighen soon
 In Syon schoon, spant ghy de Croon
 Dies moeten u Loven, d'Engelen hier boven
 Singhen met soeten thoon.

**Een nieu Liedeken,
 [Mijn tijdt, verslijt, ick lief gepresen]**

Op de wijze: Schoon lief ghy zijt prijs aert alleyne.

Mijn tijdt, verslijt, ick lief gepresen
 Met vreesen gantsch en gaer
 Dit lijt, subijt // wilt dienstich wesen
 Ghenesen, zijn gevaer
 Maeckt dat hy wert ghewaer
 V hulp tot hem geneghen
 Door praet, ghelaet // zijn hert gheslegghen
 Met raet // by staet in desen nieuwe jaer.
 V heeft // beleeft // ghedient jonckvrouwe
 Ghetrouwe // dees dienaer
 Hem geeft // beleeft // blijschap voor rouwe
 Door trouwe // vreucht eerbaer
 Maeckt u eenpaer, soo sal zijn druck cessereren
 Met spoet // seer soet // al u begeeren
 Hem doet ootmoet // in dese nieuwe jaer.
 Dat hy // onvry / u troost moet derven
 Doet sterven, vreuchde naer
 Seer bly // hoopt hy // u hier te erven
 'T verwerven // sal voorwaer // doen sluyten 't lijden zwaer
 Dat hem nu quelt ghestadich
 Dus vrou // zijn rou // verdrijft ghenadich
 Die jou // dient trou // in dese nieuwe jaer.
 V vlijt // seer blyt // Princes verheven
 Beneven, u dienaer
 Wient spijt // benijt // laet zijn verdreven
 Het sneven // en misbaer // welck hem quelt voor als naer
 Wilt toch zijn pijn versachten
 Dat hy // lief dy u mach vernachten
 Heel vry // en bly, in dese nieuwe jaer.

**Een Nieu Liedeken,
 [Met Broodt, met Bier, seer fijn met Wijn]**

Op de wijze: Van waer com ons de coele wijn.

MEt Broodt // met Bier // seer fijn met Wijn,

Pastey // Lamprey // met Haes en Conijn,
Met Hoen // Capoen // Wiltbraet // versaet

Elck is // ghewis // op dit termijn.

Ons hert is heel met vreucht // verheucht
 Ons moet // seer soet // streckt tot gheneucht
 Wy singhen // en springhen // wy clincken en wincken
 Versterckt o Heer ons jeucht // en deucht.

Men siet hier staen // ghesoon ghebraen
 Die spaert // die Taert // die is belae
 Mersepeyn // met cleyn // begint het hint
 Die haen // en swaen // can niemant schaen,
 Wy dancken u veel meer // o Heer
 Dan wy // seer bly // u schaepkens teer
 met monden // verconden // versterckt en werct
 In ons nu voort // u woort en leer.

Een nieu Liedeken, [Nu wil ick op mijn handelijn]

Op de wijze: Dat set ick op mijn handelijn.

NV wil ick op mijn handelijn,
 Druck lijden uyt mijn ghemoet
 En drincken van den claren
 Diet herte verheughen doet
 Ter eeren de liefste de liefste
 Ter eeren de liefste mijn,
 Met vreuchden, in deuchden
 Willen wy jonghe jeuchden
 By u hier vrolijck zij,
 Dit Kroesken vol gheschoncken
 Breng ick aen machdeken fier
 Wiens oochskens op mijn loncken
 Gantsch door der minnen bestier
 Waer voor ick haer jonne, haer jonne, haer jonne
 Waer voor ick haer jonne veel vreuchden groot,
 Als huyden, wy luyden
 In vrolijckheit beduyden,
 Dat die bedroefde zijn doot.

Daer comen Harpen, Luyten
 Fiolen, Schalmeyen meest
 Rethorijckers speelen cluyten
 Van sinnen fraey na den gheest
 Hy salt noch betalen, betalen, betalen,
 Hy salt noch betalen diet niet en weet,
 Laet sorghen, die borghen
 Wy scheyden niet voor morghen
 Al ist nijders leet.
 Ghesoden en ghebraden

Brenght oock ter Tafel bereyt,
 Pasteyen, Taerten, Vladden
 Met alderhande sucaet
 Op dat wy ons lusten, ons lusten, ons lusten,
 Op dat wy ons lusten moghen versaden
 doet schincken, en drincken
 Wt schalen die blincken, den edelen rijnschen traen.
 Den waert Princelijck vol eeren
 Heeft met allen nu wel
 Voldaen, maer zijn begheeren
 Is dat wy met opstel
 De liefste eens cussen, eens cussen, eens cussen,
 De liefste eens cussen onversoeyt
 Want sinnen, die minnen, verwecken doet van binnen
 Dat liefde in liefde bloeyt.

Een gracy Liet.

[Nu laet ons allegaer danckbaer zijn]

NV laet ons allegaer danckbaer zijn,
 Ons Heer ons Godt ons Vader
 Die ons van bier, van broot, van wijn
 Versaet heeft allegader,
 Van vleesch van vis, van ander spijs
 Bereyt soo menigherhande wijs
 Bemint hem in dit leven
 Hy sal u niet begheven.

Den Soone Gods gebenedijt
 Die willen wy mede looven
 Die ons van sonden heeft bevrijt
 Doen wy waren verschooven,
 Die ons soo minlijck heeft versaet
 Inder noot hem niet afgaet
 Op hem set u betrouwen.
 Ten sal u niet berouwen.

Soo dancken wy oock den H. Geest
 Van zijnder visitatie
 Want had hy by ons niet gheweest
 Ons vreucht was tribulatie
 Hy is ons vertrooster in verdriet,
 Sonder hem vermoghen wy niet
 Wilt hem u hart bereyden
 Hy sal niet van u scheidten.

Soo dancken wy onse lieve Bruyt
 Dat sy by ons wil blijven,
 En drincken dit bekerken noch eens uyt
 Die Heer die wilt al op my schrijven

Den booch mach niet ghespannen staen,
 Ick hoope het sal ons wel vergaen
 Tis nu geen tijt van scheidyden
 Wy willen ons gaen vermeyden.

Ons vrienden willen wy dancken seer,
 Die 't al hebben doen koken,
 Sy hebben soo wel bewaert haer eer,
 Want ons heeft niet ontbroken
 Soo bidden wy dit gheselschap soet
 Vrolijk te wesen met herten goet,
 Dat wy hier zijn ghecomen
 Dat wert in danck ghenomen.

Soo willen wy oock vergeten niet,
 Die van hier zijn ghescheyden
 Datse den Heer uyt alle verdriet
 In zijn Rijck wil gheleyden
 Soo als wy doen sal ons gheschien
 Wanneer wy uyt dit leven zijn,
 Daerom soo wilt voor desen
 Een Pater-noster lesen.

O Maghet schoon mijn lief bemint, Hoe meuchdy my des persequeren

De Minnaer.

O Maghet schoon mijn lief bemint
 Hoe meuchdy my des persequeren
 Wt liefden heb ick u seer besint
 Ick mach niet langher absenteren,
 Mocht ick met u eens gaen spaceren
 In Venus bogaert spelen gaen
 Ick meen ick sou u soo wel tracteeren
 Dat ick in u gracy soude staen.

De Maecht.

Ionckman wat weet ghy wat ick bemin,
 Daer ghy mijn hart mee sout connen vermaecken,
 'tGheen dat ghy prijst in uwen sin
 Dat sou ick moghelijck verre laecken:
 Daer al mijn sinnekens geheel na haecken
 Dat is een ander hoort mijn bediet
 Dat ick gekoockt heb, sou u niet smaecken
 Na mijn cleyn bier en dorst ghy niet.

De Minnaer.

Mijn alderliefste lief met accoort
 En hoorde niet mijn droevich claghen
 Aenmerckt ghy niet mijn liefde groot
 Die ick soo langhe 'tuwaerts heb gedragen,

Wt rechter liefden coom ick u vraghen
 Laet ick doch recht uwen sin verstaen
 Sal ick noch langher moeten jaghen
 Eer ick u lief sal connen ghevaen.

De Maecht.

Ionckman hoe sou ick soo terstont
 Mijn rechte meeninghe openbaren
 Oprecht en ken ick niet uwen gront
 Oft ghy u met my sout willen paren
 Al zijn u woorden schoon int verclaren
 Oprecht en ken ick niet u verstant
 Ghy sout u moghelijk seer beswaren
 Dat ick u lief bleef aen de hant.

De Minnaer.

Schoon lief siet ghy my daer voor aen
 Dat ick gheveynsde spreken
 Soo en is noch mijn liefde saen
 Van u jonck hert niet ontsteken
 Waer isser oyt aen my ghebleken
 Dat dobbelheyt uyt my is ghevloeyt
 Mijn jonck-heyt dunckt my van rouwe te breeken
 Dat ghy alsulcx op my vermoet.

De Maecht.

Ionckman het is wel eer gheschiet
 Datmen alsulcx heeft sien hantieren,
 Oft ghy't oock doet dat en weet ick niet
 Oprecht en ken ick niet u manieren
 Ist dat ghy zijt van Venus scholieren
 Soo draecht altijt een heusschen mont
 Iae alle couragieuse dieren
 Sullen u beminnen in haren gront.

De Minnaer.

Mocht ick een troostelijk woort ontfaen,
 Van u schoon lief't eenighen daghen
 Ick sou het als een peerelken saen
 In mijn jonck hert stille draghen
 Daerom schoon lief verhoort mijn claghen
 En siet mijn bitter daghen aen
 Sal ick noch langher moeten jaghen
 Eer ick u lief sal kunnen ghevaen.

De Maecht.

Een schat diemen soo lichtelijck vint
 En houtmen niet van soo grooter waerden
 Dan eenen die men suerlijck wint
 Met grooten arbeyt op deser aerden

Daermen in liefden wil volherden
 En tot den eynde versevereert
 Wy sullen malcanderen noch wel gewerden
 Heeft het den Heer so geordineert.

De Minnaer.

Schoon lief dat suldy mercken wel
 Dat ons de Heer heeft ghevoecht te samen
 Waerom valt ghy my dus rebel
 En quest mijn hert met duysent tranen
 Laet ons vrymoedich sonder schamen
 Malcander omhelsen uyt liefden reyn
 Al waert datter duysent quamen.
 Ghy zijt de liefste in 'swerelts pleyn.

De Maecht.

Heeft ons de Heer soo geordineert
 Dat wy twee een paer souden wesen
 Soo is u begeerte geconsenteert
 Want ick u oock heb uytghelesen
 Wt rechter liefden gheve ick desen
 Mijn trouwe tot eenen seeckeren pant
 Want ick en weet geen liever ghepresen
 Hier beneden in't 'swerelts lant.

De Minnaer.

Princesse jent wel schoone Bruyt
 Ghy hebt verhoort mijn droevich karmen
 Ick heet u willecom over luyt
 Ick ontfangh u lieffelijcken in mijn armen
 Het vyer der liefde sal ons verwermen
 Als wy ghebruycken malcander soet
 Laet ons als Bykens te samen zwermen
 Om te verweeken vreuchde goet.

Een nieu Liedeken.

[O Rooskens root, o peerle jent]

O Rooskens root, o peerle jent
 Lief minjoot daer ick om ly torment
 Schoone Goddinne ick blijf gheschent
 Want mijn lijden is sonder ent
 Nacht ende dach, doe ick geclach voorwaer
 Om dat ick schey van u o Maecht eerbaer.

Moet ick nu scheyden, ist nu den tijt
 Sonder verbeyden, ofte respijt.
 Mijn hert van droefheyt int Lichaem splijt
 Mijn Oochskens ick aen stucken crijt
 O scheyden fel die my ghequel doet aen
 'kEn weet hoe dat icket sal connen bestaen.

O wreede dach, ongheluckighe uyr

Dien ick oyt sach, ghy valt my soo suer,
 Want tdunckt my te zijn teghen natuer
 Dat ick nu moet u maechdeken puer,
 Segghen adieu, op een nieu, tot u
 O bittere doot, waer nae soo beydy nu.

Princesse schoone dit versint
 Ghy spant de croone en zijt bemint,
 Want ick ben niet ghelijck den wint,
 Ghy staet altijd int hart gheprint
 Ick sal ghetrou o schoon Kersou, u zijn
 Al valt my tscheyden alsoo groote pijn.

Een nieu Liedeken, [Overpeynsen bedroeft het hert van binnen]

Op de wijze: Mijn Godt voet my.

*O*Verpeynsen bedroeft het hert van binnen
 Ghestadich gepeyns laet my geen troost verwinnen
 Nacht en dach blijf ick by u ghestadich
 Die my verquickt uyt liefde soet ghenadich
 Ghy zijt alleen die mijn smert can ghenesen
 Niet meer en sal liever int herte wesen.

Als thert bezwijckt door liefde menigherhant,
 De Geest verheucht de vreucht uyt Venus bant,
 Seer amoreus ghedaelt uyt 'sHemels troon
 In eerbaerheynt spant sy der vrouwen croon,
 Die liefst verwint Retorica moetse prijsen
 Ick sal haer deucht trou ende eer bewijsen.

Int hert alleen zijt ghy Princes vercoren,
 Weest heus en trou, hy heeft trou ghesworen
 Spijt nijders quaet die altijd quaet hanteren
 Peynst de fortuyn sy can wel haest verkeerren,
 Elc heeft zijn tijt so lang men leeft op aerden,
 Rijckdom voor liefd' acht ick van gheender waerden,

Een nieu liedeken, [Om nu te moghen uytien]

Op de wijze: Al ghy Venus dierkens.

OM nu te moghen uytien
 Dat ick heb aengheheven
 Dat ons die wijngaert spruyten
 Seer mildelijck gheven
 Daer wy vrolijck by leven
 't Verheucht ons sinnen wel
 Ick salt u liefken gheven

Tot voldoeningh van't spel.
 Als ghy lief hebt ontfanghen
 Volcht my als ick doe vooren
 Voldoet ons met sanghe
 Laet u clincker nu hooren
 Om vreuchde te oorbooren
 Alle treuren versmaet,
 Hebt ghy wat selfs vercooren
 Hem nimmermeer verlaet.
 'tGelt u mijn nabuerinne
 Hier in desen contreye
 'tGaet seer soetelijck inne
 'tSmaeckt als een suyckereije
 Als ick dit natken spreye
 'tVerheucht alle mijn moet
 Singt oock een Lietjen fraeye
 Als uwen schencker doet.
 Princes dits u gheschoncken
 En u jonstigher Heeren
 'tTis schoontkens uyt ghedroncken,
 Doet mee tis mijn begeeren
 Wilt my ten besten keeren
 Het comt uyt 'shertsen gront
 Lief dits tot uwer eeren
 Voor uwer rooder mont.

Een nieu Liedeken, [O Venus fier, soet van manier]

Op de wijze: O Venus jent.

O Venus fier, soet van manier
 Reyn lieflijck dier ghy doet my sneven
 Door minne vyer, mijn sinnen schier
 In swaer dangier, nu moeten leven,
 Wilt ghy my gaen gantslijck versmaen
 Soo is ghedaen mijn vreucht voortaan
 Ick sal belaan droefheyt aencleven.
 Want dach en nacht, 'thert schier versmacht
 Door pijn onsacht, in u afwesen
 Hier op hebt acht, schoon lief en tracht
 Met al u macht te ghenesen
 En my verblijt, dier hier nu lijt
 Veel pijn subijt, wilt hem met vlijt
 Spijt wiet benijt, helpen uyt vreesen.
 V schoonheyt jent, spraeck eloquent
 Doet my verblent in liefde strijen
 V ganck behent, seer excellent

Brengt my torment, aen alle zijen
 Want den brant hiet der liefden siet
 En can ick niet, In mijn hart verdriet
 Al ist my liet, gheensins vermeyen.

Ghy zijt alleen, die mijn gheweent
 Door liefde reen nu comt ontladen
 Dus wilt ontspreen, twert u ghebeen
 V armkens cleen lief uyt ghenaden,
 En u dienaer die nu voorwaer
 Lijt pijn swaer int openbaer
 Troost lief eerbaer, sonder versmaden.

Princes u keert, en nu vermeert
 Hen die u eert met vlijt aenhanghen
 Zijn troost vermeert, nae zijn begeert
 Ongeblameert blust mijn verlanghen
 En laet hem zyn op dit termijn
 De liefde dijn, o schoone Robijn
 Wt liefde fijn, wilt hem ontfanghen.

Een nieu Liedeken, [Soet is den naam]

Op de wijze: Den tijt is hier.

SOet is den naem
 Van mijn liefken ghepresen,
 Seer net bequaem
 Zijn haer manierkens jent,
 Vry sonder blaem seer gratieus int wesen
 Eerlijck van faem, wort sy in deucht bekent
 Deur haer liefd' eersaem
 Staet sy int hart gheprent
 Deur haer soete faconde, vry
 'Tlachen van haer monde bly
 Cupidoos stralen doorwonde, my
 Met liefde pertinent.

Oochskens voorwaer
 Heeft sy schoon int aenschouwen
 Blinkende claer, als een puer diamant
 Dus acht ick haer
 Weerder dan ander Vrouwen
 Want gantsch eenpaer, is sy in als playsant
 En geheel sonder maer, is haren ganc triumphant,
 Om haer deuch same seden, fijn
 Die vol courtoyse reden, zyn
 Heb ick dickmael gheleden pijn
 Al door der minnen brant.

En hare deucht, Die sy daer draecht van binnen
 My meer verheucht
 Dan t'gheen ick heb verclaert

Want vol gheneucht
 Is al haer hert en sinne,
 Mijn gheest verheught, als ick my vint ghepaert
 Met dese suyver jeught, wiens lof ick maeck
 vermaert, dus sal ick t'allen tijden // schier
 Door lijden my verblijden // fier
 Om haer schoonheyt en lijden // hier
 Als haer dienaer onwaert.

Toont doch ootmoet, Princesse lief verheven
 Met een oogh goet, uwen dienaer siet aen
 Tot eenen groet, wilt hem uwen troost geven
 Soo sult ghy soet, u naem terecht ontfaen,
 Wilt dit toch wesen vroet
 En u minnaer by staen
 Met u seer goede gracy // pleyn
 Geeft hem doch confortacy // kleyn
 Soo sal lief u laudacy // reyn
 In wellust niet vergaen.

Een nieu Liedeken, [Schoon lief ghy zijt mijn troost alleyne]

Op de wijze: Pour mon playsier.

Schoon lief ghy zijt mijn troost alleyne
 Verkoren boven al, verkoren, &c.
 Ghy spijsst ziel en lijf int ghemeyne
 Hier in dit aertsche dal, hier in dit, &c.
 Des nijders geschal, met haer boose treken,
 Sy beletten my mijn lief te spreken, sy, &c.
 't Welck ick my wel beklaghen sal.

Schoon Lief wat sout my moghen baten
 Ter werelt menigh pont, Ter, &c.
 En ick u dan sou moeten laten
 Soo waer ick gantsch doorwont, so, &c.
 In mijns liefs rooder mont
 Is noyt bedrogh ghevonden
 Dat mach ick liefken wel oorconden, &c.
 Alst u belieft maeckt my ghesont.

Schriftuere lief is uwen name
 Al wort ghy seer benijt, al, &c.
 t' Onrecht sou ick my moghen schamen,
 Want ghy die liefste zijt, want, &c.
 En sonder u jolijt,
 Wat sal ick beginnen
 Helpt my schoon lief de strijt ghewinnen
 In dese minne strijdt.

Schoon lief ghy had my uytverkoren
 Al eer ick u verkoos, al, &c.
 Ghy socht my daer ick was verloren

Daer ick lach troosteloos, daer ick, &c.
 Alle mijn wonden boos
 Hebt ghy gheheel genesen
 Met Wijn en Olie ghepresen
 Dies ick u Lief voor een ander verkoos.

Een nieu Liedeken, [Schoon Liefken jent]

Op de wijze: Almangie de mour.

Schoon Liefken jent
 Int hert geprent ghepresen
 Om u lijd' ick torment,
 Dat ick absent
 Van u dus langh moet wesen,
 Ick wou het waer een endt
 U Roosken root seer excellent
 V wesen bloot
 Brenght mijn hertken in torment,
 V Ooghjens schoon
 Staen my ten toon
 Ghelijck de morghen-sterren in 's Hemels throon.
 Schout nijders quaet
 Die altijd quaet versieren
 En saeyen haren zaet
 Door twist en haet, daer sy in domineren,
 En spreecken niet dan quaet,
 Vliet haer gequel, schout haer ghepraet
 Dat haer opstel mach komen te laet,
 Reyn Maeghdelijck zaet
 Komt my te baet
 Soo mach ick domineren
 Na 's Werelts raet.
 Eylaes discoort
 En wilt op my niet wreecken
 In lijden blijft ick versmoort,
 Maer dat ick rechte voort
 Mijn soete Lief mocht spreecken
 Soo quam mijn vreught aen voort,
 O Liefken soet mijn bede aenhoort,
 Al door dijn groet geeft my confoort
 O bloeyende jeught
 Mijns herten gheneucht
 Ick sal u niet begeben Lief
 Peynst om my als ghy meught.
 Princelijcke greyn
 Wilt compassy toonen,

Wt liefde certeyn
 Ghy zijt de liefste alleyn
 Boven alle Vrouwen
 Al in des werelts pleyn,
 O Edel Kerssou
 Daer ick alleyn op bou
 O reyne Ionckvrou
 Dien ick alleen betrou,
 O roosken root, troost my 't is noot
 Ick sal u niet verlaten Lief
 Tot inder doot.

**Een nieu Liedeken,
 [Sullen wy aldus stille staen]**

Op de wijze: Als de Heer verkeeren wou.

SVllen wy aldus stille staen
 Dat kan geen vreught voort bringhen,
 Hey laet ons altijd omme gaen
 Al sal't niet konstigh zijn ghedaen
 Nochtans sal ick voor singhen.
 Een Meysken dat seer soetjens singht
 Hout mijn jonck hert bevanghen,
 Mijn hert van vreughde my ontspringht
 Als sy my eens lieflijck toewinckt
 Soo blijf ick haer ghevangen.
 Sy lacht soo soet 't sal nu wel zijn
 Sy sal mijn jammer blusschen,
 Hey waerse hier de liefste mijn
 Soo sou ick vrolijck haer aenschijn
 Nae mijn behagen kussen.
 Iae al die lieve langhe nacht
 Sou ick gheneucht vermeeren,
 En soenen haer wangskens sacht
 Vreucht en solaes sou zijn verpacht
 Nae haer en mijn begeeren.
 Princes maeckt my eens verheught
 Wilt u by u Lief paren,
 Maer kiest voor gelt en schand' de deught
 Soo suldy met u Prins in vreught
 Door brenghen uwe jaren.

**Een nieu Liedeken,
 [Soo wie bemint een Meysken rijck]**

Op de wijze: Looft God den Heer der Heeren soet.

SOo wie bemint een Meysken rijck
Van lijf en aenschijn suyverlijck,
Heeft hy geen gelt met schande,
Raeckt hy in Venus bande.

Al ist dat ghy van herten mint,
't Beurt selden dat hy troost vint
Sy soeckt veel beter ware, tot haren nieuwen jare.

Want sy is meer als sijn partuer
Al is sy milt sy siet wel suer,
Als hy denckt vreught te orbooren
Soo wint hy noch twee ooren.

Met woorden schoon maeckt sy hem blijt,
Met Tartalo gaept hy seer wijt
Om troost nae sijn verlanghen
Int nieuwe Iaer t'ontfanghen.

Hy loopt somwijlen jaer en dagh
Zijn herte gloeyt oft int vyer lagh,
Noch moet hy 't Meysken derven
Verbrant met Phaeton sterven.

Hem acht hy groot die haer aenschout,
Gheluckigh die eens met haer kout,
Saligh die ders eerbare
Krijcht tot sijn nieuwe Iare.

[P]egases hout alleen termijn
Als hy meent dus gheacht te zijn,
Belle Rophoon hooghmoedigh
Valt met sijn hoop dan spoedigh.

Ixions radt draey hier onvroet
Al ist verlooren wat hy doet,
Noch soeck ick dees Ionckvrouwe
Int nieuwe Iaer door trouwe.

Dick dunckt hy dat hem 't herte raeckt
Dan valt hy dat hem 't lichaem kraeckt
Met Icaro bedroghen
Is hy te hoogh ghevloghen.

Een ander toont sy fier gelaet,
Maer hy moet derven troost en daet,
Hy blijft noch dienare
By haer int nieuwe Iare.

't Een onval hem heeft gheplaeght
Als hem het ander wat nae jaeght,
Liefd' doet hem eeuwich suchten
Een ander pluckt haer vruchten.

Die Vogel wort ghehaelt op't lest,
Soo hout hy niet dan 't lege nest
Hy moet met goed' propoosten
Int nieuwe Iaer sich troosten.

Hy loopt tot hy wort out en kout,
Hy blijft geen Tin al was hy Gout,
Sijn Roosen sonder ruycken

Vervallen van haer struycken.

De hoop en sorgh maeckt hem seer grijs,
Hy eet zijn vleesch en bloet tot spijs
Hy leeft in ellent sware
En sterf van jaer tot jare.

Als desolaet hy dickwils sweeft
Die Minnaer Hen noch Kiecken heeft,
Elck hoopt sijn goet door 't sterven
In 't nieuwe laer te erven.

Wie sal den dorren steel
Behaghen als de Roosen eel
Nu zijn verdort by hoopen
Niemant en salse koopen.

Daerom in tijts nu wel versint
Siet dat ghy sulcken Meysken vint
Dat u in goet en eere
In staet ghelijck sy seere.

Prince.

't Schip is schaloos in gheraeckt,
Prins doet u best haer herte schaeckt,
Ghy wert een lieflijck pare
Al inden nieuwen lare.

**Een nieu Iaer Liedeken,
[Tsa laet ons koopen, nieu logenboeck]**

Op de wijze: Lief uytverkoren, lief triumphant.

Tsa laet ons koopen, nieu logenboeck
Het jaer verlopen, raecht in een hoeck,
Nu moetmen quelen, en wesen sot,
Al soumen spelen, slecht op een schot
Want hier en daer, singhtmen voorwaer
Het nieuwe jaer, op menich Rommelpot.

Men speelt den Koningh, ghelijck men plagh
Elck in sijn wooningh, derthienden dagh,
Op de Tafels, schaftmen dan vry
Leckere Wafels, en Rysenbry,
Oock altemet, Pankoecken vet,
Suyccker Bancket, en ander leckerny.

Op ander plaetsen, in tijdt van ijs
Rijtmen op Schaetsen, om eer en prijs,
Ryers en Rysters, zijn by den back
Vryers en Vrysters, int beste pack,
Daer komen dan sien, veel kijckers na dien
Om te verspien, of daer oock yet ghebrack.

De Kopper dagen, volghen daer aen
Om tot sijn magen, te gast te gaen,

Som loopen mommen, met grijnsen veur,
 Spelen den stommen, na d'oude sleur,
 Al zijne wat mal, dan hevet een val
 Het gaet doch al, met de Vastelavont deur.
 Princen en Heeren, weest vry verheught
 Men mach met eeren wel maken vreught,
 En oock orbooren een soete klap,
 Maer niet versmooren, in dronckenschap,
 Want die boven reen, nat Tiribus treen
 Wensen ick met een, int nieuwe jaer een kap.

Een nieu Liedeken, [Van achtentachtich het nieuwe Iaer]

Op de wijze: Lief uytverkoren, Lief triumphant.

VAn achtentachtich het nieuwe Iaer
 Dat is waerachtich heel wonderbaer,
 Die't kan gelooven, het sal gheschien
 Dat blinde dooven, hooren noch sien,
 En 't isser gheseyt, dat menigh Meyt
 Sonder bescheyt, sal nae een ander vlien.
 Dus wees vry vrolick, ghy knapen eel
 Oft bent ghy een molick, 'tis even veel,
 Men sal u vryen, om 'tgroote goet
 En oock somtyen, om hooghe moet,
 Dus hout u wat fris, 'tgeluck is onwis
 Waer datse nu is, die't lach betalen moet.
 Wy consenteren die Meysken schu
 Dat zijt met eeren gaen vragen nu,
 En moghen vrijen wie dat haer lust,
 Wilt hy 'tniet lijen dat sy hem kust,
 So blijft hy in schant, die onachtbaer quant
 En krijgt int lant geen lief die by hem rust.
 Princesse schoone, 'tis nu verbeurt
 Schenct hem de krone, daer 't hert om treurt
 Het moet doch wesen datmen bemint,
 Dus wilt niet vresen wie eerst begint,
 De liefde en eer, vermachmen niet meer
 Maer maecktse weer, aen beyden sijden blint.

Nieu Liedt, [Verblijt den Geest, in desen Feest]

Op de wijze: De Nachtegael die sangh een Liedt.

VErbljijt den Geest, in desen Feest

Wie dat ghy zyt,
Heel onbevrees, doch singht en queest
V niet en mijt,
En wilt melancolijen // nu mijen,
Door liefde soet, soo wilt den groet

Van u schoon liefken lijden.

Die Bruyt begeert, dat elck hem weert
En schaemt verlaet,
V daer toe keert, en vreught vermeert
neemt geen beraet
En wilt melancolijen // nu mijen,
Set mont aen mont, En gaet terstont
Int bosch der minnen rijen.

Want hy gantsch fier, wy moeten hier
Bedrijven vreught,
Drinckt wijn en bier, en maeckt goet chier
Soo ghy best meught,
En wilt melancolijen // nu mijen,
Laet reyne lief, hier zijn ghebrieft
Door amoreuslijck vrijen.

Ter eeren de Bruyt, heeft dese guyt
Dit feyt bestaen,
Een soet geluyt, sal haest zijn uyt
Een aer daer aen,
Maer wilt melancolijen // nu mijen,
Verheught in deught
Wanneer ghy meught
Wilt sware droefheyt mijen.

Een nieu Liedeken, [Verblijt, met vlijt, in dese Meye tijt]

Op de wijze: Verheught in deught.

Verblijt, met vlijt, in dese Meye tijt,
En spoet int groen, En, &c.
Vermijt, en slijt, die vilony in spijt
Reyn liefde wilt bevroen, Reyn &c.
Haest u int velt seer koen, om de meye te voen
In vriendelijckheydt vergaert, doch met u Liefken paert,
Bedaert eer ghy beswaert
Verklaert u aert, en liefd' by u bewaert
In dese Mey vermaert, In dese Mey &c.
Int velt u stelt met droefheyt u niet quelt
Maer vreught doch aenvaert, &c.
Druc smelt met geweld, weest vrolijck als een helt
Toont liefde onbeswaert, &c.
V liefste lief openbaert, so wert u liefste verklaert
Dan suldy troost ontfanen, als ghy doet sulck vermaen
Tot die u hert heeft bevaen,
Dees paen wilt gaen, met vreught wilt nemen
aen, Dees Mey seer soet ontdaen, &c.
In deught verheught, met u Lief als ghy meught

Int Wout seer schoon gheplant, &c.
 En vreught, geneught, lieflijk als jonge jeugt
 Neemt vrolijkheyd ter hant &c.
 Spoedt u vaerdich int lant
 Daer de vogelkens triumphant
 Singen met stemmen veel, en prijzen met luyder keel
 Ghelijck die boven al is eel
 Quarteel, 't ghescheel doet van onse toneel
 Soo valter geen kraeckeel, &c.

Prince.

Prins tracht met macht, na haer die u verwacht
 In liefd' bloeyende soet,
 V klacht versacht, haestigh rijt op de jacht
 Tot dat ghy haer ontmoet, &c.
 Toont haer u liefd' met spoet
 Als een recht minnaer doet
 Die tot haer liefd' draecht, en haer geern behaecht,
 niet saecht, te komen by de maecht,
 Maer waecht en vraecht, weest wech eer dat
 het daecht, dat ghy u niet beklaecht.

Een nieu Liedeken, [U Liefde quelt my totter doot]

Op de wijze alst begint.

V Liefde quelt my totter doot
 O edel schoon Goddinne,
 Verlicht u dienaers lijden groot
 Eer dat ick heel ontsinne
 En vergae door u minne.
 Eer dat ick u oyt met ooghen aensach
 Maer van u hoorde spreken,
 Doen heeft Venus den selven dach
 My met u liefd' ontsteecken,
 Ist Liefken niet een groot teecken.
 Hoe kont ghy Lief die om u gaet
 Sijn vleesch en vloet verteeren,
 V troost onthouden vroegh of laet
 En u oock van hem keeren
 Die u op eer gaet begeeren.
 V eerbaer wesen schijnt Lief niet
 Te zijn soo straf van natuere,
 Maer goedertier dus mijn verdriet
 Wilt blusschen al mijn treuren
 Of de doot sal ick besueren.

Prince.

Reyn suyvere Princesse goet

Mocht ick so gheluckigh wesen,

V te verkrijghen, soo sou al mijn ghemoet
 Van veel droefheyd zijn ghenesen
 Dus ontfermt my door desen.

**Een nieu Liedeken,
 [Wy dancken den Waert om dat hy ons voet]**

Op de wijze: Al hadden wy xxv. bedden, wy souden daer, &c.

WY dancken den Waert om dat hy ons voet,
 En d'edel Wijngaert
 Die dees druyfkens soet ons mildelijck biet,
 Dit Wijntjen wilt drincken
 Hy doet het ons schincken uyt liefden om niet.
 Drinckt alle vry droncken
 Van dees soete most, sy wert gheschoncken
 Buyten onse kost, en minder verdriet,
 Dit Wijntjen wilt drincken
 Hy doet het schincken uyt liefden om niet.
 Dees vreuchtbare ranck
 Verdrijft ons rouwe, lieflicken dranck
 En 's Hemels douwe die hy in ons giet,
 Dit Wijntjen wilt drincken
 Hy doet het schincken uyt liefden om niet.
 Smaeckt Prince dees Wijn
 In reynder borste, Sy moet vrolijck zijn
 En blust den dorste, nae't Hemels bediet,
 Dit Wijntjen wilt drincken
 Hy doet het schincken uyt liefden om niet.

**Een nieu Liedeken.
 [Wel lustighe jongelinghen]**

WEL lustighe jongelinghen
 Dit edele meysken fijn
 Dat wil ick een kroesken bringhen
 Met klare koele Wijn,
 En een vreughdelijck Liedeken singhen
 Ter eeren die liefste mijn.
 Dit glaesken wel toe drincken
 Dit edele meysken fijn,
 Want haer bruyn ooghsken blincken
 Soo klaer als cristalijn,
 Wilt elck een kusken om schincken
 Ter eeren die liefste mijn.
 Sy houtet my heel van rouwen
 Dit Edel Maeghdekijn,
 Dus sal ick haer altijdt houwen

Voor mijn Medecijn, en beminnen oock alle
Ionckvrouwen, Ter eeren de liefste mijn.

Princesse fraey van gronde
O edele maeghdekijn
Ontfanght dit Bekerken ronde
Met klare koele Wijn,
En een kusjen aen uwen monde
Ter eeren de Liefste mijn.

Derde fragment

**Hier nae volgen vele nieuwe Liedekens, die in
geen ander Liet-boeck en staen, nu nieus uyt
gegaen.**

**Nieu Mey-Liedeken,
[Comt al ter banen]**

Op de wijze: Den tijdt is hier, &c.

COmt al ter banen
Die door Neptunus woedigh
Schier waert vergaen,
En schept nu een geneucht
Want wy verstaen
Van de Nymphen seer goedigh,
Dat nu komt aen
De Mey die elck verheught,
Dus wilt ontfaen
Haer kruyden nu ghy meught,
En met u Liefste spoeyen // soet
Daer dese bloemkens groeyen // goet,
Venus in liefde bloeyen // doet
Door Cupido met vreught.

Aurora jent
Die stelt na haer vermoghen
Aen 't firmament
Het licht dat vroegh op gaet,
Phebus bekent
Die gaet hem oock verhooghen,
Flora present
haer bloemkens oock by staet,
Elck hem nu went
Nae dees Mey delicaet,
Ghy siet Dianas dieren // klaer
Die komen oock vercierren // haer

Met schoone Lauwerieren daer
Te hooren Pallas raet.

Men hoort 't gheluyt
Al van Orpheus snaren,
Waer door dat spruyt
Een schoon ghebloeyet dal,
Met soet ghefluyt
Comt Mercurius paren,
Daer hy me sluyt
Argus sijn ooghen al,
Springht uytter muyt
Vogelkens groot en smal
En schicht u te vereeren // by
Met vrolijk jubileren // blij
De Mey te presenteren // vry
En loven met gheschal.

Het soet ghequeel
Van al dees Goden rustigh
Doen wegh het scheel
Daer Mars me quam aen boort,
En Bacchus eel
Die maeckt de sinnen lustigh
Dat elck gheheel
Vreughde moet brenghen voort,
Sonder krackeel
Wort Ceres oock ghehoort,
Sy spoet om te verkonden // wis
Den Mey die ons ghesonden // is,
Op dat wy t'allen stonden // fris
Geneucht hanteren veel.

Schept nu playsier
Princen wilt vermeyen
d'Eglentier
Die bloeyt schoon en playsant,
Oock sietmen fier
Dat de witte Acoleyen
Int Leytsch quaertier
Met liefde zijn gheplant
Lelykens hier
Groeyen aen elcken kant,
Ende dat tot 's Meys behagen // siet,
Die ons jonste te dragen // biet,
En wilt na nijders vragen // niet
Soo blijft Momus in schant.

Een nieu Iaer Liedt.

[Met vreught, en deucht, schoon Lief ghepresen]

MEt vreught, en deught, schoon Lief ghepresen
Bemin ick u voorwaer, Bemin, &c.

Vreught, verheught, en kan ghenesen
Mijn bitter lijden swaer, Mijn bitter, &c.

Sonder u Lief eerbaer

Is my 't leven een sterven,

Dus laet, ick raet, van u verwerven, &c.

Deur praet, tot baet, in desen nieuwen Iaer.

Al eer, 'thert teer, u oyt jonst gonde

Schoot Venus in my klaer, schoot, &c.

'tBegeer, soo seer, tot dat ick vonde

V minnelijck wesen daer, u minnelijck, &c.

Ick nu aen vind' geen maer,

Soo dat ick u moet minnen

Laet 't hert, verwert, nu troost ghewinnen,

Mijn smert, drijft vert, in desen nieuwen Iaer.

Reyn vrou, mijn rou, en sal niet enden

Voor dat ick gantsch en gaer, voor, &c.

Ghetrou, aenschou, dat ghy gaet senden

Troost tegens mijn ghevaer, troost, &c.

Want ick gheen moet en spaer,

Deughtsame vrou verheven,

Dat ghy, seer bly, u sout begeven, &c.

Tot my, heel vry, in desen nieuwen Iaer.

Ionst biet, 'tverdriet, Princes sal keeren

Weer van u trou dienaer, weer van, &c.

Iae 't Liet, gheschiet, tot uwer eeren,

Lieft my nu voor een aer, lieft my, &c.

Laet ons worden een paer,

En wilt qua klappers snoeyen,

Met vlijt, verblijt, laet liefde bloeyen,

Subijt, wient spijt, in desen nieuwen Iaer.

Een nieu Liedeken, [Schoon lief eerlijck befaemt]

Op de wijze: Belgica looft den Heer.

Schoon Lief eerlijck befaemt

Ick soeck u te bewegen

Tot liefde ongheblaemt,

Maer ghy staet my heel teghen,

Soo dat mijn lijn // fel

Nu komt bestrijen, snel

En treurt voorwaer

Om reyne jeught eerbaer.

d'Oorsaeck wort haest versint
 Waerom dat ghy seer spoedigh
 My soo wel niet en mint
 Als ick u doe seer goedigh,
 Waer ick van goede // veel
 Daer toe van bloede // eel
 Soo sou ick fijn, wel haest u minnaer zijn.

Men vraeght nu niet meer
 Nae persoon of gheslachte,
 Noch oock nae deught of eer
 Maer nae rijckdom en machte,
 Is een maer rijck van // hof
 Dochter of Ionghman // grof
 Liefde schijnt vast
 Maer 't eynde draecht de last.

Die op 's werelts goet bout
 Vint hem dickwils bedroghen,
 Soomen dagelijcx aenschout
 En sien mach onghelogen,
 Want waer liefde is kranck
 Ende krijght een misgangh
 Door gelt of schat
 Men mach beklaghen dat.

Oorlof Princesse soet
 Ontfanght dit Liedt ghepresen
 Doch nae mijn lessen doet
 Laet Liefde zijn gheresen,
 Want 't hert in jonste // bloeyt
 Maeckt dat u gonste // groeyt
 Tot my met vlijt
 Ick blijf getrou altijt.

Nieu Mey-Liedeken, [Schept jolijt, wie ghy zijt]

Op de wijze: Wilt nu al, groot en smal.

Schept jolijt, wie ghy zijt
 Want de boomen bloeyen,
 Vele Bloemkens groeyen
 Tot lust al hier int lant
 Door desen Mey playsant,
 Wy zijn quijt, wie het spijt
 'sWinters harde boeyen
 Die daer socht te snoeyen
 Ons vreughde triumphant
 Soo menigh is bekant,
 Dus wilt vermeeren, het jubileren
 Der Vogels stemmen // dan

Want sy begeeren, dees tijdt te eeren
 Niemant haer temmen // kan,
 Daerom spoort, met accoort
 Haer lof te belijen,
 Want ghy hoort, rechte voort
 Datse niet gaet mijen, ons te verblijen
 Aen allen zijen.

Groote vreught, reyn geneught
 Sietmen nu ontfouwen,
 Want men mach aenschouwen
 Door dese Mey seer jent
 Veel Goden hier present,
 Venus jeught, nu verheught
 Ionghen ende ouwen,
 Cupidoos ontfouwen
 Werckt liefde excellent,
 En maeckt menigh verblent,
 Daerom wilt trachten, druck te versachten
 En jonst oorboren // goet,
 Neptunus krachten, wilt doch niet achten
 Want hy versmoren // moet
 Door de kroon, die ydoon
 Aurora gaet draghen,
 Phebus schoon, geeft nu loon
 Na ons behagen, om wegh te jagen
 Het druckigh klagen.

In het groen sietmen spoen
 Minnaers sonder vresen
 Met haer Liefkens wesen,
 Te thoonen onbeswaert
 Reyn liefde soet van aert,
 Oock seer koen, sietmen voen
 Kusjens uyt ghelesen,
 't Loer-oogen ghepresen
 Wort daer oock niet ghespaert,
 Waer deur trou wort verklaert,
 Oock hoortmen uyten, lieflijck fluyten
 Door Rethorijckse konst,
 Fiolen, Fluyten, Harpen en Luyten
 Door de Musijckse gonst,
 Menigh paer, sietmen daer
 Lustigh omme springhen,
 Geen beswaer, schijnt aen haer
 Die dit lof voort bringhen,
 Want sy bedingen, wilt vrolijck singen.
 Prince stelt u int velt

Om te gaen vermaecken
 Want daer meught ghy smaecken
 De kracht die nu spruyt reyn
 Wt veel kruyden ghemeyn,
 'tWort ghemelt en vertelt
 Dat veel bloemkens naken
 Die wy niet versaken,
 Als Goutbloemkens certeyn
 Die daer groeyen int pleyn
 Geel Violetten, wilt niet verpletten
 Noch Acoleyen wit,
 Rooskens wilt netten, Lelykens setten
 'tLof doet verbreyen dit.
 d'Eglentier, sietmen hier
 In schoonheyte verrijcken,
 Haer playsier, verheught schier,
 Elck in alle wijcken,
 Door haer practijcken
 Gaet Momus strijcken.

Een nieu Liedeken, [Cupidoos felligh schieten]

Op de wijze: Ick klaegh u Venus dieren.

Cupidoos felligh schieten
 Heeft mijn jongh hert geschent,
 Mach ick geen hulp genieten
 Van u Maeghdeken jent
 Soo blijf ick in torment,
 En sal noch moeten treuren
 Tot dat mijn leven ent,
 Dus laet my troost ghebeuren.
 Nae troost staet mijn verlanghen
 Reyn suyver jonghe jeught,
 Wilt u dienaer ontfanghen
 Op eer en oock op deught,
 Soo sal worden verheught
 Mijn hert en oock mijn sinnen,
 En al met reyn gheneught
 V altijd stadigh minnen.
 Mint die u heeft verkoren
 Boven die leven schoon,
 Wilt mijn liefd' niet versmoren
 Al ben ick een persoon
 Niet waerdigh sulcken loon,
 Nochtans hoop ick met vresen
 Ghy die daer spant de kroon,

Dat ghy sult ghenesen.
 Gheneest ghy my seer spoedigh
 Door d'amoreusheyte soet
 Die ghy hebt overvloedigh,
 Soo sal ick met ootmoet
 V minnen als mijn bloet,
 En oock voortaan gaen houwen
 Al voor mijn waerste goet,
 Dus wilt doch op my bouwen.
 Oorlof Princes verheven
 Daer al mijn troost aen staet,
 Ick sal u niet begeven
 Soo ghy my niet verlaet,
 Maer door u soete praet
 Soo sal mijn herte groeyen
 In liefde delicaet,
 Dus wilt oock in liefd' bloeyen.

Een nieu Liedeken, [Met gantscher droever herten]

Op de wijze: Wilhelmus van, &c.

*MEt gantscher droever herten
 Klaegh ick mijn lijden groot,
 Ick ly droefheyte en smerten
 Van rouwe blijf ick doot,
 Om dat ghy Lief ghepresen
 V ooghen van my went,
 Ghy die my kont ghenesen
 Moet van u zijn absent.
 Wy plagen met vreught lustigh
 Als Venus kinderen doen
 Ons tijdt te quisten rustigh
 Buyten al in dat groen,
 Daer ginghen wy vermeyen
 Als Liefkens hant aen hant,
 Ick dacht geensins te scheyen
 Van u reyn fleur playsant.
 d' Oorsaek kan ick niet weten
 Waerom dat dit gheschiet,
 Ick pleegh u Lief te heeten,
 En nu acht ghy my niet,
 Dan het sal eens omkeeren
 Al doet ghy my ontrou,
 Want men vint meer met eeren
 Dan u schoone Kerssou.
 Adieu Princesse schoone
 Die my lijden aendoet,
 Ick acht u niet een boone*

Als het dus wesen moet,
 Wilt voort u begeert blussen
 Met hem die my besint,
 Ick sal mijn lief eens kussen
 Die my meerder bemint.

Bruyloft Liedeken, [Geluck voorwaer]

Op de wijze: Den tijdt is hier.

GEluck voorwaer
 Wenschen wy u met namen
 Bruydegom eerbaer
 En Vrou Bruydt in dees staet, Wilt sonder maer
 Na 'sHeeren woort versamen, so sal beswaer
 Wijcken met kort beraet,
 Fortuyn eenpaer sal groeyen metter daet,
 Dus wijckt van 'sHeeren wegen // niet,
 Ootmoedigh u te degen // biet,
 Soo sal hy u sijn segen // siet
 Geven seer delicaet.

Dees staet bekendt, die ghy twee gaet beginnen
 Laet die volent, Worden met soet accoort,
 V niet en went, Een ander te beminnen,
 Dan daer present, ghy twee na hebt gespoort
 Soo sult ghy jent
 Van God worden verhoort,
 Want hy niemant in lijden // laet,
 Wilt 'swerelts lusten mijen // quaet,
 Hy sal gebenedijen // 'tzaet
 Dat ghy lieflijck brengt voort.

De spruyte teer, die gy nu meucht genieten
 Van God den Heer, wilt daer wel acht op slaen
 En met begeer
 Haer Gods geboden hieten, soo sult ghy eer
 Krijgen, wilt dit verstaen,
 Dus neemt u keer
 Tot hem, wy doen 't vermaen,
 Want als komen de daghen // snel
 Dat die worm komt aen 't knaghen // fel,
 Och soo gaetmen dan klaghen // wel,
 Maer 't is te laet beraen.

Neemt dit in danck
 Bruydegom en Bruyt verheven,
 Al is konst kranck,
 Het is uyt liefd' ghedicht,
 Laet desen sanck
 In u twee zijn gheschreven,
 Soo sult ghy blanck

Wesen der menschen licht
 V leven lanck
 In Christum zijn ghesticht,
 Dus laet ons God hier boven // goet
 Danckelijck nu gaen loven // vroet
 Dat hy ons geeft te hoven // soet
 Menigherley gericht.

Nieu Mey-Liedeken, [Ghy Ionghmans fray]

Op de wijze: Ick segh adieu, wy twee moeten scheyden.

GHy Ionghmans fray
 Die vreught soeckt te hanteren
 Gaet plant de Mey
 Met u liefste vol eeren,
 Op dat u liefd' macht groeyen // daer
 En met haer in liefd' bloeyen // klaer
 Wilt snoeyen // haer, wilt snoeyen // haer
 Die nijdigheyt useren.
 Als ghy dan koen
 Met u Lief zijt gheseten
 Buyten int groen
 Laet droefheyt zijn vergeten,
 En brenght Harpen en Luyten // by
 Oock Rethrozijsche kluyten // bly
 Wilt uyten // vry, wilt uyten // vry
 Om haer als lief te heten.
 Loer-ooght en winckt
 Minlijck aen beyde zijden
 Kuskens bedinckt
 Onder u lieflijck vrijen,
 Op datse u mach kroonen // wis
 En liefd' met liefd' te loonen // is
 Wilt toonen // fris, wilt toonen // fris
 Dat ghy garen sout bedijen.
 Soo ghy dan weet
 Dat sy u gaet toe draghen
 Haer liefd' secreet
 Soo wilt u lust bejaghen
 Om Venus te verfraeyen // hoort
 Haer acker te besaeyen // spoort
 En maeyen // voort, en maeyen // voort
 Vruchten nae u behaghen.
 Maer nimmermeer
 Wilt brenghen in benouwen
 Noch om haer eer
 V fleur van alle Vrouwen,

Want sy is haest daer van // berooft
 maer op eere haer dan // belooft
 Als man // en hoeft, als man // en hoeft
 Om voor u lief te houwen.

Princesse jent
 Ontfanght op deught // verheven
 Des May bekent
 Die ons veel vreught // gaet geven,
 Want door des Mays virtuyten // soet
 Ons vele bloemkens spruyten // goet
 U buyten // spoet, u buyten // spoet
 Daer wort gheneught // bedreven.

Nieu Iaer Liedeken, [Schoon Lief aenhoort mijn kermen]

Op de wijze: Komt al ghy Venus dierkens.

Schoon Lief aenhoort mijn kermen
 Verandert eens van sinnen,
 Wilt u doch eens ontfermen
 Op dat ick troost mach winnen
 Gheen ander sal ick minnen
 dat u schoon Lief eerbaer,
 Dus laet ick u ghewinnen
 In desen nieuwen Iaer.

Als Helena seer aerdigh
 Zijt ghy verciert met deughden,
 Dus zijt ghy wel prijs waerdigh
 Reyn bloemken vol van vreughden
 Laet ons doch jonghe jeughden
 Vergaren tot een paer
 Want my dan wel gheneughden
 In desen nieuwen Iaer.

Sal ick noch langher derven
 Schoon Lief u minnelijck wesen
 So sal ick moeten sterven, En nimmermeer genesen,
 Dus bid ick Lief ghepresen
 Ontfanght uwen Dienaer,
 Soo hoeft ick niet te vresen
 In desen nieuwen Iaer.

Deughtsame schoone Vrouwe,
 Princes waert om laudeeren,
 Weest u Dienaer ghetrouwe
 Soo mach mijn vreught vermeereren,
 Anders sal ick verteeren
 Mijn hert in lijden swaer
 Schoon Lief wilt u verneeren
 Tot my int nieuwe Iaer.

**En Mey Liedeken,
[Schoon en playsant // aen elcken kant]**

Op de wijze: De lustelijcke Mey in nu inden tijdt.

Schoon en playsant // aen elcken kant
 Sietmen 's Meys kruyden groeyen // Bomen bloeyen,
 Lief triumphant // wilt met verstant
 U nu tot liefde spoeyen // twist verfoeyen,
 Want men siet merckelijck certeyn
 Dat menigh soet vogelken kleyn
 Met liefde by een vergaren,
 Laet ons och te samen paren, mijt beswaren.
 Aensiet het kruyt // dat nu komt uyt
 Op dat wy souden sporen // vreught t'orboren
 Maer 't soet gheluyt // 'twelck uyt u spruyt
 Dat gaet my meer bekoren // wilt doch horen
 Na uwen dienaer t'aller tijdt,
 Die om u sijnen tijdt verslijt,
 Op dat hy u sou behaghen,
 Wilt hem reyn liefde draghen // t'allen dagen.
 Reyn onbevleckt // zijt ghy perfect
 Als Aurora seer koen // komt int groen,
 V sal correct // worden ontdeckt
 Dat ick heb troost van doen // int saysoen,
 Staet ghy van Flore delicaet,
 Hero ghy veer te boven gaet,
 In schoonheyten en practijcken
 Wilt my gheensins nu beswijcken // trou laet blijcken
 Aenschout met vreught // Mijn jonghe jeught
 Die met hert en sinnen // gaet beminnen
 Op eer en deught // maeckt my verheught,
 Soo sal ick vreught // ghewinnen // druck besinnen
 Want Cupido heeft my doorwont,
 Soo dat ick nu ben onghesont,
 En altijd sal moeten wesen
 Tot dat ghy my lief ghepresen // komt ghenesen.
 Prins dochter prent // seer excellent
 In u dit slecht ontvouwen // laet ick schouwen,
 Dat liefd' seer jent // is 't fundament,
 Daer ick vast mach op bouwen // en betrouwen,

Op u woordekens soet en fray
 Die ick verwacht nu in dees May
 Van u om te verschoonen,
 Wilt doch liefd' met liefde loonen // mijn liefde kroonen.

Nieu Tafel-Liedeken, [Een Liet, wil ick gaen beginnen]

Op de wijze: Hout aen ick sal u singhen vooren.

*E*En Liet // wil ick gaen beginnen,
 't Bediet // sult ghy oock wel beminnen,
 Want al mijn hart en sinnen
 Die winnen // nu niet dan vreught,
 Dus schenckt en brengt
 'Hert denckt // en wenckt // op u reyn jeught.
 Ick moet // dit nu schoontjens uyt vegem,
 Het voet // de mensch in alle wegen,
 Dus moet // ick dit te degen
 Gaen legen // en klaren uyt,
 Volght na // seght jae,
 Het gae seer dra al in mijn huyl.
 Dit glas is nu ledigh ghedroncken,
 Seer ras sat 't worden gheschoncken,
 En niet langh laten proncken,
 Maer loncken // hier aen mijn zy,
 Op dat // het nat,
 Int vat // ons mach maken bly.
 Dees feest // Prins maect ons vry *van sorgen*
 Dus weest // niet traegh om ons te borgen,
 Wy eten dat wy worgen // doch morgen
 Wy komen weer // dus spaert // vergaert,
 Bewaert // de Taert // tot ons begeer.

Een nieu Liedeken, [Treuren, klagen, suchten]

Op de wijze: Ghelijck een Casteel, 'twelck staet gheheele.

*T*Reuren, klagen, suchten,
 Peynsen en duchten
 Die doen my in vruchten // tot dese stont,
 Want een schoone Kerssouwe
 Hout my heel in rouwe
 Als ick haer aenschouwe // 'thert wert doorwont,
 Mocht ick eens zijn // haer lief ghepresen,
 Soo soude mijn pijn // haest zijn genesen,

Maer lacy ten sal nimmermeer wesen,
Wat ick spore // of orbore // t'gaet te gront,
Nochtans sal ick vierigh

In liefden manierigh
 Haer zijn goedertierigh ghetrou met vlijt
 Op hoop dat ick mach winnen
 Haer hert en sinnen
 Door mij stadigh minnen, niet sonder strijt,
 Wesentlijck en soet, is sy rechtvaerdich,
 Deughdelijck en goet
 Daer toe meewaerdigh,
 Och mocht ic eens zijn haer dienaer aerdigh
 Ick sou leeren, vreught hanteeren, in dees tijt.

Als Venus certeyne
 Suyver en reyne
 Soo wort sy alleyne, van elck bespiet,
 Woude haer ghedachten
 Op mijn woorden achten
 So waer al mijn jachten nu gantsch tot niet
 En sonden voorwaer
 Versamen spoedigh
 Met reynde liefde klaer
 En eendracht goedigh,
 Woude sy dit volbrenghe ootmoedigh
 Ick sou rusten, haer met lusten, prijsen siet,
 Om des Princes schoone
 Moet ick arm persooone
 Leven ongewoone, in anghst en noot,
 Woude sy verheven
 My haren troost geven
 Ick sou vrolijck leven, sonder aenstoot,
 Dus Cupido jent, aensiet mijn swichten
 Doorwort haer present, met uwe schichten,
 Soo sal haer gonst mijn smert verlichten,
 En sal groeyen, in liefd' bloeyen, totter doot.

Een Tafel-Liedeken, [Dit gae ick nu in danck ontfanghen, &c.]

Op de wijze: Dat reder een Ridder uyt jahgen.

Dit gae ick nu in danck ontfangen, &c.
 Om minlijck voort te gaen langhen
 Een Dochter hier, seer fier.
 Ick hoop sy sal het van my wachten, &c.
 Hoe wel tot my hare ghedachten
 Op dit termijn, niet zijn.
 Ick gae u schoon liefken eens brengen, &c.
 Ick hoop ghy sultet ghehengen
 Op dese tijdt, met vlijt.
 Hout daer o schoonste der Godinnen, &c.
 Ontfanghter dit Kroesken uyt minnen,

Van u dienaer // eerbaer.
 Princesse laet nu liefde groeyen, &c.
 Op dat ick in liefde mach bloeyen,
 Want liefd' baert konst // door gonst.

Nieu voor-sangh, [Ghy mannen al // die in dit dal]

Op de wijze alst begint.

GHy mannen al // die in dit dal
 Nu vreughde wilt bedrijven
 Schout doch misval // groot ende smal
 Wacht u van quaede wijven,
 Want drinckt ghy u nu eens verheught
 Soo heb ghy dan groot ongeneught
 En meught int huys, int huys en meught int huys niet blijven.
 De vrouwen quaet, seer obstinaet
 Soecken geen droncken Mannen,
 Maer vroegh en laet, is al haer praet
 Om aen den ploegh te spannen,
 Soo wie hem daer toe niet en vlijt
 Die heeft van haer veel twist en strijt,
 Ia hiet den bloet, den bloet, den bloet, ja hiet den bloet noch hannen.
 Menigh slecht bloet, is dick wel goet
 Al gaet hy somtijts poyen,
 Maer 't Wijf verwoet, slaet hem met spoet
 En soeckt hem 't hooft te vloyen,
 Ia dickwils krijcht hy wel een schop
 En moet oock somtijts blasen op
 Ick heb gheen sin, geen sin, gheen sin, ick heb geen sin int hopen.
 Princen nu tracht, altijd met macht
 Om u Wijf te behaghen,
 Maeckt datse lacht, en vreught verpacht
 Soo hoeftse niet te klaghen,
 Maeckt oock dat ghy haer huys versiet
 Soo sal sy buyten leenen niet,
 Biet elck een soen, een soen, een soen, biet elck een soen by vlaghen.

Mey-Liet, [Te Mey zijn alle de Velden groen]

Op de wijze: Het souder een Ruyterken jaghen.

TE Mey zijn alle de Velden groen
 Na d'oude aert
 Dan zijnder bloemkens int saysoen

Lieflijk vermaert, wel veel eel:

Ionghmans wilt u te velde waert spoen
 Met ghespeel.
 Wilt met u lief daer zijn verheught,
 Op eer en trou,
 Met Luyten, Syters sticht alle vreught,
 Om u Kerssou
 De smart // heel vart
 Te drijven, en jaeght haer jonghe jeught
 De liefd' int hart.
 Vereert u Liefste al met de May
 Wel vroegh en laet,
 Draeght vry haer neus-doeck voor u levrey,
 Schrijft haer tot baet
 Den prijs // propijs,
 Dan wacht u voor qua klappers geschrey,
 Soo doedy wijs.
 Princesse toonter doch liefde fijn
 Oprecht en goet
 En helpt de Ionghams uyt de pijn
 Die hem den moet
 Versmacht // wel kracht
 Stelt u vry in sulcken schijn
 Als Echo placht.

Nieu Liedt, [Myn herte is heel in vreughden gheset]

Op de wijze: Te May als alle de Voghelkens, &c.

MYn herte is heel in vreughden gheset
 Dat ick mijn liefken in deughden so net
 Verciert sie in alle zijden,
 Of icker my eens verheughen moght met,
 'tWaer my een groot verblijden.
 Ter werelt geen liever int hert // mijn,
 Want sy verdrijft wel vert de // pijn,
 En doetse van my vlieden,
 Mijn dagen sou ick in geen smerte meer zijn
 Wou sy my haer jonste bieden.
 Helena sy veer te boven gaet
 In schoonhey, dat my tot loven // raet,
 En sal't met daet bewijsen,
 O Venus my haer toch roven // laet
 Om haer eere te prijsen.

Prince.

Princesse neemter mijn sanck // in danck,
 En laet my ontgaen u bedwanckt,

Anders moet ick't besterven,
 Om u ben ick gheheel ranck // en kranck,
 Dus laet my u liefde be-erven.

Een nieu Liedeken, [Schoon liefste lief ghepresen]

Op de wijze: Ick klaegh u Venus dieren.

Schoon liefste lief ghepresen
 Ick schrijf u dit ghedicht,
 Ick bidt u wilt dit lesen
 En wordt daer door verlicht,
 Want mijn hart dat swicht,
 Sal ick noch lameren
 Om dat Cupidoos schicht
 Mijn hart gaet persequeren.

Om u ist dat ick jaghe
 Schoon edele Godin,
 Daer sal van al mijn daghen
 Geen komen in mijn sin,
 Die ick boven u bemin,
 Of jonst sal konnen toonen,
 Dus wilt tot mijn ghewin
 My met weer-liefde loonen.

Had ick den Appel lustigh
 Die Paris Venus schanck
 Ick schoncken u rustigh
 Wt liefde eer yet lanck,
 Door lieflijck ghesanck
 Hebt ghy mijn hart getogen
 Liefste in u bedwanck,
 Oock sin, ghemoet en ooghen.

V minnelijck wezen aerdigh
 Hebben mijn ooghen verblent,
 Schoon Lief u sinnen aerdigh
 Bid ick te mywaerts went,
 Of ick worde gheschent
 Als een bloemken kan bederven
 Gepluckt, dus liefde seyt
 Of van rou moet ick sterven.

Princesse wilt doch hooren
 Nae mijn droevigh geklagh,
 Wilt u daerom niet stooren
 Al doe ick sulck ghewach,
 Want ick anders niet en mach
 Eenigh solaes bedrijven,
 O maeckt met my verdragh
 O Princesse der wijven.

Een nieu Liedeken, [Ick min een Maeght]

Op de wijze: Den tijdt is hier.

Ick min een Maeght
 Van deughden alsoo rijcke
 Dat ghyse saeght
 Die schoone hubsche Vrou,
 Maer ick beklaeght
 My nu seer droevelijcke
 Had ick't ghewaeght
 Aen die schoone Karssou
 En haer ghevraeght
 Maer nu leef ick in rou,
 Want sy my nu wilt hooren // niet
 Dus moet ick druck oorboren // siet
 En singhen het verloren // Liet
 Dat ick nu sleep het tou.
 Sy is soo teer
 Van Lijf enden van Leden
 Wouse de Heer
 Mij geven tot mijn Bruyt,
 Soo sou ick weer
 Van herten zijn te vreden
 Ende noch meer
 Gaen wie'n het quaet onkruyt,
 Dat my nu seer
 Al inde ooren spruyt
 Op mijn liefken spreken // gaet
 En seggen haer ghebreken // quaet
 Maer 't is niet dan qualijcken // praet
 Dit roepen overluyt.
 Hero seer schoon
 Was soo niet vol wijsheden
 Als haer persoon
 Dat is mijn wel bekend,
 Mocht ick ten loon
 Haer noch krijghen vol seden
 In 's werelts throon
 Gheen liever liefken jent,
 Haer dient de kroon
 Te draghen excellent,
 Och wou sy doch verwarmen // mijn
 In haer sneeu-witte armen // fijn
 Dat sou voor mijn gheen karmen // zijn
 Maer vreughde sonder ent.
 Princes voorwaer
 Mocht ick eens genieten, soo sou eenpaer

Mijn treuren zijn ghedaen,
 Want alle Iaer
 Gaet Cupido mijn schieten
 Met Pijlen klaer
 Gaet hy hem nu belaeen,
 Want 't valt my swaer
 Langher te houden staen,
 Dus wilt mijn druck versachten // soet,
 En wilt doch na mijn achten // goet
 Dat ick niet langher wachten // moet,
 Dus wilt u kort beraen.

Nieu Iaer Liedeken, [Verblijt Ghy Amoreuse sinnen]

Op de wijze: Hoort aen ick sal u singen voren.

/Erblijt
 Ghy Amoreuse sinnen,
 Versmijt
 Druck die't hart quelt van binnen,
 En wilt op nieu beginnen
 Te minnen
 Int nieuwe Iaer,
 Op dat ghy meught
 In vreught // verheught
 Werden hier naer.
 Voeght u
 By haer voor alle saken,
 Ploeght nu
 Om in haer sin te raken,
 Acht op gheen nijders kaken
 Wilt laken
 Al haer opset,
 Die u dick hier
 Met quaet bestier
 Zijn een belet.
 Op't Ys
 Moet ghy u oock versellen
 Om prijs
 Die Slede daer voor stellen,
 Behanght u Paert met Bellen
 En schellen
 Soo vol alst mach,
 Dus rijt // en vrijt
 Om u profijjt den heelen dagh.
 Voort an
 Volghen de Copper-daghen,
 Spoort dan

V liefste te behaghen
 Die u hert doet knaghen,
 Wilt vraghen
 En nooden haer
 Op een bancket,
 Daer ghy dan net
 Meught maken klaer.

Prince.

Prince
 En wilt den moedt niet geven,
 Mintse
 Wilt haer met liefd' aenkleven,
 En alsoo al u leven
 Beneven
 Haer blijven trou,
 In eer bequaem
 Tot dat ghy t'saem
 Wert Man en Vrou.

**Een nieu Liedeken,
 [T' Oude jaer, gantsch en gaer]**

Op de wijze: Wilt nu al, groot en smal.

T' Oude jaer, gantsch en gaer
 Zijn wy al ontslaghen,
 'tZijn nu langhe nachten soet
 Al tot het vrijen goet,
 Nu voorwaer, hoeftmen klaer
 Over al te ghewagen
 Met een goet behaghen
 Van alle die met spoet
 In vrijen houdt voet,
 Al 'swinters bestieren, gaetmen vercierien
 Leven met vre en vreught
 By groote vyeren, met Venus dieren
 Die vintmen vol gheneught,
 En soo voort // wert ghehoort
 Vreught aen alle zijen,
 Recht voort, om 't ja woort
 Veel vrijers haer Lief bestrijen
 Om te bedijen.
 't Is ghewis, datter is
 Een ghebodt gekomen
 Heel tot onser vromen
 Al van de winter veer,

Die nu is onsen Heer,
 Dat fris aen een dis
 Niet behoort te schromen
 Het wort qualijck ghenomen,
 Daerom bewaert u eer,
 En doet 'swinters begeer,
 Dat wy de vriesen, blaeu om haer kiezen
 Oock niet sullen versmaen,
 Als wy verkiesen, die groene biesen
 Treckt dan u Schaetsen aen,
 Rijt wat heen, na dat veen,
 Daer wat is te bicken,
 Niet alleen, maer met een
 Die u mach verquicken,
 Past op u sticken, 'tsal best schicken.

Als ghy dan weer komt an
 Muysken wacht u staertjen,
 Rijt een proper vaertjen,
 En soent u liefken niet
 Dattet yeman siet,
 Elck man, praet daer van
 Siet daer rijt een paertjen,
 Vlijt u dan by 't haertjen
 Soo wort ghy niet bespriet
 Als ghy zijt vrolijck yet,
 Tot meerder vreughden, als jonge jeugden,
 Weest vrolijck van manier,
 Als ghy verheughden, of ghy dan deughden
 De Pan al over 't vyer,
 En dan ghy, snoepery
 Daer wat gaet bereyen,
 Haelt dan vry, een speel-man by
 Om te verfrayen, praet van geen scheyen
 'tHaentjen moet krayen.

Princen jent, hier ontrent
 Moet ick noch bevelen,
 Alst gaet op een spelen,
 Of als die soete praet
 V vrolijck maken gaet,
 Den dagh went, eer vreught ent,
 Om sonder krackeelen
 Veel soentjens te steelen
 Van u Lief delicaet,
 Die dat niet en versmaet,
 Wilt vreught hanteren, die dit useren
 Soo gaet den winter deur,

Cloeck wilt u weeren, soo komt haer keeren
 De vastelavont veur,
 Die komt lest, uyt haer nest
 Om ons te vermaken,
 Dese rest, is het best
 Daer wy staegh na haecken
 Als wy die smaken, klaer zijn de saken.

Nieu May-Liedeken, [Aensiet nu met blijden sinnen]

Op de wijze: Met gantscher bedruckter herten, &c.

*A*ensiet nu met blijden sinnen
 Den Mey die seer lustigh staet,
 En wilt malkand'ren toch beminnen
 Want het is Venus haer raet,
 En schickt u buyten, Ghy jonge spruyten
 Met u Liefken seer fier,
 U Harpen en Luyten, haelt uyter muyten
 Want 't is d'oude manier.
 Een waghén laet oock bereyen
 Ter eeren u Liefken jent,
 Besteecktse oock fraey met Meyen
 Op dat u niemant en kent,
 In u soetelijck vrijen, schickt te bedijen
 Laet varen alle droom,
 Aen een Tafel blijven, Spijt die't benijen
 Daermen uyt deelt de Room.
 Dickwils tot veranderinghe
 Soo wandelt oock met malkaer,
 Maeckt deughtlijck u handelinghe
 Daermen aen vint geen maer,
 Wilt soetelijck quelen, en soentjens stelen
 Weest daerom vry een dief,
 Soeckt niet te krackelen, met minlijck spelen
 Ick meen met u schoon Lief.
 Vergeet niet dees nieu manieren
 Diemen siet ghebruycken veel
 Van een Gondale te stieren
 Deur 't water met u ghespeel,
 Wilt soo domineren, en de borst smeren
 Hy sorght die wijser // is,
 Toont u als de Heeren, wilt so langh teeren
 Als u stock yser // is.
 Savonts alst begint te koelen
 Ontrent die klock negen of acht,
 Schickt u dan oock na den Doelen
 Met u Liefken vreught verpacht,
 En laet doch varen, alle beswaren

